

Engràcia Rodoreda

Atrapats en els estereotips

Les desigualtats entre el futbol femení i el masculí

Índice de contenido

AGRAÏMENTS	1
1. INTRODUCCIÓ	1
2. L'ORIGEN DE LA DONA EN EL MÓN DE L'ESPORT	5
3. ORIGEN DEL FUTBOL	7
3.1. L'origen del futbol masculí	7
3.1.1. L'origen del futbol masculí a Ripoll	8
3.1.2. L'origen del futbol masculí a Manlleu	9
3.2. L'origen del futbol femení	10
3.2.1. L'origen del futbol femení a Ripoll	11
3.2.2. L'origen del futbol femení a Manlleu	12
4. CAPACITATS FÍSIQUES	13
4.1. Capacitats físiques bàsiques	13
4.1.1. Què són?	13
4.1.2. Quines són?	13
4.2. CAPACITATS FÍSIQUES UTILITZADES EN EL FUTBOL	13
4.3. DIFERÈNCIES EN LES CAPACITATS FÍSIQUES DELS NOIS I LES NOIES	16
5. PART PRÀCTICA	17
5.1. DADES DEL CAMPUS ATLÈTIC RIPOLL	17
5.2. OBJECTIUS SETMANALS DEL CAMPUS	18
5.3. SETMANARI DEL CAMPUS	19
5.3.1. Reflexió personal sobre el campus	31
5.3.2. Observacions entre les diferències físiques detectades entre els nens i les nenes	33
6. CONCLUSIÓ	35
7. BIBLIOGRAFIA	43
8. ANNEXOS	44
8.1. GLOSSARI	44
8.2. ENTREVISTES	45
8.2.1. Entrevistes a entrenadors	45
8.2.2. Entrevistes a jugadores	57
8.2.3 Entrevistes familiars	74
8.3. ENQUESTES	78
8.3.1. Enquesta als nens i nenes del campus	78
8.3.2. Enquesta a la societat sobre les desigualtats i diferències entre el futbol femení i el masculí	88
8.4. ARTICLES EXTRETS DE PERIÒDICS	96

1. INTRODUCCIÓ

El meu treball de recerca sorgeix a partir d'una experiència molt personal. El fet és que fa deu anys vaig començar a jugar a futbol. Feia tercer de primària, al pati de l'escola sovint hi jugava, però cal esmentar que era l'única nena de la classe que jugava a futbol durant les hores de pati. Quan em vaig interessar per formar part d'un equip vaig haver de desplaçar-me fins a Sant Quirze de Besora, un poble que està a 10 minuts de Ripoll, ja que a la meua vila no es disposava de cap equip de futbol femení.

Durant els primers anys de jugar-hi era una nena, tenia vuit anys i no em qüestionava cap situació de discriminació cap al futbol femení, és a dir, hi jugava perquè m'agradava i m'ho passava bé. Tan sols hi ha un fet que recordo amb cert neguit, quan vaig comunicar a les meves amigues que jugaria en un equip de futbol moltes d'elles em van respondre: 'Però si el futbol és per a nens, Engràcia'. Evidentment em van dir això perquè era el que havien sentit des de ben petites, no perquè realment elles ho pensessin, ja que una nena amb vuit anys no es qüestiona aquestes coses. Recordo que vaig enfadar-me durant molt de temps amb elles ja que no acceptava de cap manera que el futbol fos per a nens, jo era una nena, i m'agradava el futbol. D'altra banda, agraeixo als meus pares el fet de negar-se a pensar que el futbol era una esport per a nois i estar disposats a donar-me tot el suport possible quan vaig decidir engegar amb aquesta etapa.

El gran què arriba quan jo ja tinc catorze anys i començo a veure coses a les quals fins aleshores no havia donat importància. En aquest moment jo ja formo part del club AEC Manlleu i jugo en una categoria superior respecte al meu antic club. Començo a detectar fets al meu voltant que m'incomoden. Puc apreciar com als ulls de la gent no soc igual que un noi que també juga a futbol. Bé, m'explico: els meus companys de classe entrenen abans que jo, un horari molt més compatible amb els estudis i més còmode per les baixes temperatures d'hivern. Els partits els juguen a les 4 de la tarda i no a les 7 del vespre, com el meu equip, els vestidors que utilitzen els nostres companys no són els que utilitzem nosaltres: el nostre és molt més vell i menys espaiós. Continuant amb les instal·lacions, si els meus companys de club juguen a la mateixa hora que nosaltres, les noies som desplaçades al camp annex del Manlleu. Aquests són petits detalls que fins que no vaig tenir una certa edat no vaig arribar a plantejar-me mai.

Doncs bé, la meua gran reflexió arriba quan tinc setze anys, és a dir la temporada passada, quan per fonts externes em comuniquen que les discriminacions que patim no

són tan sols les que podem apreciar sinó que econòmicament també estem manipulades. En aquest moment, m'aturo i amb tota la ràbia i impotència del món em plantejo el fet de deixar-me el futbol, em pregunto si estimar-me aquest món d'aquesta manera em compensa tot el que succeïx fora del terreny de joc. Decideixo seguir, ja que em trobo en una etapa on cada cop tinc més clar el que vull, seguir fent el que més m'estimo amb persones tan boniques com les meves companyes em fa molt feliç. Just llavors, conec l'entrenador que m'ha fet veure les coses des d'una altra perspectiva: és en Mati, l'impulsor de la idea del meu treball. Sempre ha fet el possible per fer créixer el món del futbol femení i ha lluitat a contracorrent perquè fóssim valorades. Aquestes ganances se m'encomanen i decideixo que ens cal seguir lluitant per normalitzar fets que a ulls d'alguns encara els semblen extraordinaris. Aquesta, doncs, és la meva motivació per realitzar el meu treball de recerca. La meva intenció era realitzar un treball per desenterrar certs tabús en relació al món del futbol femení per així seguir avançant en la lluita de la normalització.

El moment més caòtic del meu treball va ser el començament. Ho justifico, per mi i suposo que pels meus companys de classe, el treball de recerca ens semblava un repte molt gran, mai n'havíem realitzat un de semblant, amb unes pautes tan clares i una repercussió tan important. L'altre aspecte que per mi ha estat el més complicat del treball ha estat l'acotació. Tenia molt clar que volia realitzar el treball sobre les desigualtats del futbol femení envers del futbol masculí però em vaig trobar amb un inconvenient que fins llavors no me'l vaig plantejar, el tema és molt ampli i és impossible abraçar-ho tot i extreure'n conclusions de la manera més objectiva possible. A continuació, després de molta reflexió vaig decidir enfocar-lo en el fet de les diferències entre les capacitats físiques d'un noi i les d'una noia i comprovar si aquestes eren suficients i reals per justificar la discriminació que reben les dones en el món del futbol femení o si, al contrari, aquestes tan sols eren una excusa a través d'uns interessos creats per la cultura i la història. Quants cops hem sentit a dir: " El futbol masculí és millor que el femení perquè és més físic" o "A mi el futbol femení m'avorreix, no hi ha intensitat?".

A partir d'aquí em vaig marcar dues hipòtesis:

1. "Hi ha més nois que noies practicant futbol perquè tenen més facilitats i referents, no per una qüestió de capacitat física"
2. "La societat i la cultura té més pes en el fet de que hi hagi més nois jugant a futbol que noies i no pas les capacitats físiques d'aquests i aquestes"

Em vaig proposar diferents objectius per a poder afirmar o rebutjar les dues hipòtesis inicials:

- La diferència de dates d'inici al futbol entre el sexe masculí i el femení. (Basant-me en els inicis en general, i també fent la comparació entre quan es va crear el masculí i el femení a Manlleu i a Ripoll)
- Conèixer si les diferències anatòmiques de l'home i la dona poden influir en la pràctica del futbol i, per tant, en el fet de ser més o menys competitiu.
- Anar més enllà de l'anatomia dels sexes, arribar a la societat i a la cultura i veure què en pensa la gent del futbol femení.

Tot seguit, vaig plantejar-me diverses raons socials perquè el futbol sigui més practicat per nois que per noies:

- Menys hores de pràctica informal per part de les noies. Contrastar si es poden establir diferències substancials entre la pràctica informal del futbol segons el gènere (entenent com a pràctica del futbol el fet de jugar al carrer, apuntar-se a un campus d'estiu, jugar al pati de l'escola, etc.).
- Menys possibilitats de formar part d'un equip que competeixi regularment. (Per part de les noies). És a dir, quines oportunitats tenen les nenes/noies de jugar en el seu municipi o proper en relació amb els nens/nois.
- Menys referents femenins. Identificar quines referents de futbol femení coneixen els nens/nois o nenes/noies i quines possibilitats tenen de veure'ls.

El meu treball consta de dues parts totalment diferenciades: la part teòrica i la part pràctica. El treball també té un annex on es guarden les entrevistes, les enquestes que he realitzat i els reculls d'articles extrets de periòdics.

Les fonts que he utilitzat per a la recerca de informació teòrica han estat:

- Documents de premsa
- Llibres i atles esportius
- Pàgines web d'internet
- Diferents entrevistes

Referent a la part pràctica, el que he realitzat ha estat un treball de camp per poder observar i extreure'n les conclusions de la manera més objectiva possible. Ho he complementat amb:

- Enquestes
- Entrevistes
- Xerrades i debats

Cal esmentar que dins de l'elaboració del treball he passat per a diferents etapes; moments en que no sabia com acotar-lo, situacions en les que he hagut de retrocedir perquè la informació que recollia no seguia el fil del treball, entrevistes realitzades que no responien a la temàtica que se'ls demanava.

A part d'aquests moments, el treball m'ha aportat una gran satisfacció personal degut a tot l'aprenentatge rebut. El meu gran desig és que a través d'aquest treball i de molts altres es pugui contribuir a tractar temes que sembla que són tabús dins del món del futbol i que a través d'ells se'n pugui fer ressò de la figura de la dona en un món que sempre ha sigut molt masculí amb l'objectiu d'expressar tot el nostre desacord amb la gestió que es fa del futbol femení.

2. L'ORIGEN DE LA DONA EN EL MÓN DE L'ESPORT

A l'Edat Antiga a Grècia les dones no podien accedir a les competicions d'esport establertes, tampoc podien accedir com a espectadores (podien ser condemnades a mort) ja que només eren per el sexe masculí.

De l'Edat Mitjana al s. XVIII, es troben poques referències de l'esport femení, com per exemple Margot la Hennuyère o Anne de Beaujeu. Les dones practicaven la caça i el patinatge sobre gel, però en general acostumaven a anar més als torneigs com a espectadores. En aquesta època el concepte d'esport era incompatible amb el paper que tenia la dona en la societat medieval, ja que sobretot en l'època del Romanticisme (s. XVII i XVIII) la noblesa i la burgesia van imposar el model de dona fràgil i dependent, vinculada en tot moment a la llar i als espais privats.

Al s. XIX, més concretament l'any 1820 es publica a Londres el primer tractat de gimnàstica femenina. Aquest fet marca un pas molt important en el món de l'esport femení. Les dones de la burgesia comencen a practicar el tir amb arc i el patinatge sobre gel. A partir de llavors, l'esport deixa d'estar considerat com una simple diversió i es comença a estructurar la competició.

Al s. XX van tenir lloc a París els Jocs Olímpics del 1900. Van participar-hi les dones per primera vegada tot i que amb un moviment molt hostil per part de les autoritats esportives, polítiques i fins i tot mèdiques.

Amb l'expansió econòmica dels anys 1920 i 1930, va aparèixer un nou model de dona moderna, culta, independent, autosuficient. Aquesta ja començava a practicar esports com el ciclisme, el tennis, l'esgrima, l'esquí, el bàsquet, l'excursionisme o la natació.

Després de la Guerra Civil Espanyola i durant el Franquisme l'educació física de les noies es va orientar a millorar les seves funcions com a mares i esposes, i l'exercici físic estava condicionat per les normes morals de l'època. Es considerava adequat que les dones practiquessin voleibol, bàsquet, handbol, natació, tennis, esquí, munta-

Dones de mitjans del s. XX jugant a pilota

nyisme i hoquei; però no atletisme o ciclisme. Des del règim es van potenciar molt les gimnàstiques rítmiques i la dansa.

Amb la industrialització espanyola del 1960, es van incorporar les dones al mercat de treball remunerat, van aparèixer escoles mixtes i l'esport femení va augmentar. Però amb la crisi del 1970 i amb l'augment de l'atur, es va generalitzar l'esport entre les dones on no predominaven tant en el rendiment i la competitivitat, sinó que predominaven aspectes lúdics i relacionats amb la salut.

Al 1980, a l'Estat espanyol es van iniciar les primeres campanyes de promoció esportiva per tota la població i, des de llavors, la participació femenina en l'esport no ha deixat de créixer.

3. ORIGEN DEL FUTBOL

3.1. L'origen del futbol masculí

Els grecs i els romans van tenir una gran varietat de jocs amb pilota, com el episkuros* i el harpastum*.

Seguidament, al s. XIV a Florència es disputava un joc anomenat calcio*, aquest es jugava amb equips de 27 jugadors amb sis àrbitres, es podia jugar amb els peus i/o amb les mans.

No és fins el s. XXI que es troben les primeres evidències d'algun tipus de futbol practicar a Anglaterra. Era un futbol que tenia lloc entre faccions o grups rivals en viles, ciutats, pobles i parròquies. Hi havien molts jugadors i les porteries podien estar separades per més d'1 Km. Aquests jocs, que sovint eren violents i perillosos, estaven associats especialment amb el carnaval i s'anomenaven *futbol de carnaval*.

Al s. XVIII era popular en les escoles públiques angleses, però encara comprenia molts jugadors per bàndol. Unes quantes escoles públiques van desenvolupar una forma més organitzada que ha sobreviscut a Eton, Harrow i Winchester.

Al 1846 es va realitzar el primer intent seriós d'establir un reglament. Va estar promogut per H. de Winton i J.C. Thring a la Universitat de Cambridge. Aquests van preparar una trobada entre els representants de les escoles públiques més importants per intentar crear un joc de regles estàndard. Van arribar a un acord i van formular deu regles, conegudes com *les regles de Cambridge*.

Al 1855 es va fundar el Sheffiels Football Club, el club de futbol més antic de la història.

Al 1862 es va crear el Notts County, el club de lliga més antic de la història.

Al 1863 es va fundar la Fútbol Asociación (FA). Charles Alcock va proposar els seus plans en una reunió on van assistir dotze clubs l'octubre del 1871. L'any següent es va celebrar el primer partit internacional (entre Anglaterra i Escòcia) i al 1878 es va celebrar el primer partit amb llum elèctrica.

A finals de la dècada del 1870 va començar una llarga disputa entre els pros i els conteres del professionalisme i si els jugadors haurien de ser pagats o no amb diners com a compensació pels salaris perduts al formar part d'un partit.

Al 1885 es va legalitzar el professionalisme en el món del futbol.

Al 1888 es va crear la Liga de fútbol, aquesta es va convertir en un model que altres països, posteriorment, van imitar.

Els soldats britànics, els mariners, funcionaris de les colònies, homes de negocis, enginyers i mestres van exportar el joc per tot el món. La pauta era mostrar una pilota, començaven a jugar i llavors convidaven als locals a unir-se.

Els residents anglesos a Itàlia van fundar el Club de Futbol y Críquet de Gènova, i el Gènova (1892) és el club més antic de la lliga italiana; la FA italiana es va crear al 1892. A Alemanya i als Països Baixos, el joc va arrelar fins al 1900 (quan es va crear la FA alemanya). Al 1908 hi havia 96 clubs holandesos (la FA holandesa es va fundar al 1889).

A principis del s. XX, el joc estava expandit per tot Europa i la majoria de països havien format la seva associació de futbol:

- Bèlgica, al 1885
- Txecoslovàquia, al 1901
- Finlàndia, al 1907
- Luxemburg, al 1908
- Noruega, al 1902
- Portugal, al 1941
- Romania, al 1908
- Espanya, al 1913
- Suècia, al 1904
- Suïssa, al 1895

Al 1904 es va fundar a París l'òrgan rector mundial, la Federació Internacional de Futbol Associació (FIFA)

Entre les dues Guerres Mundials es va començar a practicar el futbol en altres països i després de la II Guerra Mundial molts països del Tercer món també el van començar a practicar.

Al 1922 la FIFA tenia 179 membres.

Copa mundial de futbol, any 1974

3.1.1. L'origen del futbol masculí a Ripoll

L'actual Club de Futbol Ripoll va néixer l'any 1944. Tot i que abans d'aquest inici hi hagueren altres dates de clubs de futbol a Ripoll. La data més antiga del futbol a la vila de Ripoll la trobem al 1908 on el futbol es practicava a la Congregació dels Lluïsos.

El primer camp oficial de la vila es va inaugurar el 8 de novembre del 1914, amb un partit oficial entre el Centre d'Esport i l'Sport Club Olotí. Aquell mateix any el club va adoptar el nom de Sporting Ter-Freser.

Abans de la Guerra Civil també es van fundar altres clubs:

- El Futbol Club Ripoll (de l'any 1919 al 1935)
- L'Sport Club Ripoll (de l'any 1924 al 1927)

Actualment, a la vila de Ripoll trobem dos clubs diferents de futbol masculí:

- El C.F Ripoll
- L'Escola de Futbol del Ripollès

C.F Ripoll - Girona

Actualment, el Club de Futbol Ripoll disposa d'un equip sènior (a partir de dinou anys) que competeix a 4a catalana i un veterà que fa entrenaments i juga partits amistosos.

L'Escola de Futbol del Ripollès disposa actualment de setze equips des de prebenjamins a juvenils i utilitza el camp Municipal de Ripoll i el Municipal de Campdevànol.

Equips de l'E.F.R

3.1.2. L'origen del futbol masculí a Manlleu

El primer partit de futbol a Manlleu es va jugar el 16 d'agost de 1914. Abans, però, els manlleuencs ja hi devien jugar ja que a ciutats més grans que Manlleu ja existien un bon nombre de clubs que jugaven competicions oficials organitzades a escala estatal, regional, comarcal i alguna competició com la Copa Pirineus amb equips del país veí.

Els inicis del futbol manlleuenc van consistir en córrer els dos equips darrera la pilota i fer-la entrar entre dues pedres que delimitaven la porteria del contrari. Qualsevol espai era vàlid per practicar-ho, ja fos al carrer, a la plaça o al prat de l'entorn de la vila. A Manlleu, es preferia jugar al pati del col·legi, al pla denominat dels Estudiants i més endavant el pla de Can Puntí.

Els primers practicants van ser alumnes del col·legi dels germans de La Salle, els del Patronat de Sant Josep i els alumnes esperantistes dels dos grups existents llavors a la vila.

El veritable instaurador del futbol a Manlleu va ser el germà Alfred, destinat a l'escola de Manlleu l'any 1913. Li van encomanar les classes gratuïtes i li van confiar també l'orientació de les activitats del Patronat de Sant Josep. Alfred, li va donar a les activitats més dinamisme i modernitat, el germà era un enamorat de l'esport. Ben aviat, va dotar a l'escola d'unes seccions de cultura física.

Seguidament, es va prendre la idea de formar un equip de futbol. Es va comprar una pilota que es va adquirir amb aportacions voluntàries. Es van començar a jugar els partits els diumenges. Cada vegada es jugava més seriosament i el germà Alfred els explicava les normes del joc i també feia d'àrbitre.

Al 1931 es va fundar L'Agrupació Esportiva Cultural Manlleu i l'11 de gener de 1932 va ser registrada al Govern Civil de la província.

Equips de l'AEC Manlleu

3.2. L'origen del futbol femení

Al s. XII era usual que les dones juguessin a jocs de pilota, sobretot a França i a Escòcia.

Al 1863 es van instaurar unes normes per evitar la violència en el joc.

Al 1894, Nettie Honeyball, una activista dels drets de les dones, va fundar el primer club esportiu femení anomenat British Ladies Football Club. Convençuda de la causa volia demostrar que la dona podia aconseguir emancipar-se i tenir un lloc important en la societat.

El primer partit oficial es va jugar el 23 de març del 1895. El van disputar el North i el South al camp del Crouch End Athletic, Londres. El partit va atraure a més de 10.000 espectadors. El diari *The Guardian* informava que molts d'aquells espectadors, curiosos per la possibilitat de poder veure a dones practicant un esport considerat totalment masculí en aquells temps no van arribar a veure res d'aquell partit. El resultat va acabar sent favorable per el North, que van aconseguir la victòria derrotant al South per 7-1.

El partit va ocasionar un escàndol mediàtic molt destacat. Hi va haver diverses opinions al respecte. La periodista del diari *The Guardian* va declarar: "He de dir que la impressió que ha deixat el partit d'aquesta tarda ha sigut un espectacle bonic". El periòdic de Manchester va donar una opinió molt optimista. "No hi ha cap raó perquè les dones no es facin seu aquest esport com una nova i saludable forma d'oci".

Pel contra, al *Bristol Mercury and Daily Post* van afirmar: "Mai sabran jugar a futbol com s'ha de jugar", i també afegien "Nosaltres, per la nostra part, ens alegrem que les dones no sàpiguen jugar a futbol. I encara que fossin capaces de fer-ho, aquest esport sempre serà inapropiat pel seu sexe".

Aquest partit marca un pas molt important en el camí recorregut fins a l'actualitat, ple de prohibicions, obstacles i prejudicis.

La Primera Guerra Mundial va ser clau en l'avenç del futbol femení a Anglaterra. Degut al fet que molts homes van haver de sortir al camp de batalla, les dones es van introduir massivament a la força laboral. Moltes fàbriques tenien equip de futbol, però fins aleshores, masculins. Els van convertir en femenins, finalment la FA no va reconèixer el futbol femení tot i la popularitat que va aconseguir. Aquest fet va portar a la formació de la

English Ladies Football Association els quals els seus inicis van ser durs, degut al boicot de la FA, que les va portar a jugar a camps de Rugby.

Després de la Copa Mundial de Futbol l'any 1966, l'interès dels aficionats cap al futbol femení va augmentar, aquest fet va fer que la FA va crear al 1969 la branca de futbol femení.

Al 1971, la UEFA va encarregar la gestió el foment del futbol femení. Així, països com Itàlia, Japó o Estats Units tenen lligues professionals competitives, sense res a envejar a les masculines.

Primer partit del femení del F.C.B, any 1970

3.2.1. L'origen del futbol femení a Ripoll

Els orígens del futbol femení a Ripoll són molt més recents que els masculins.

El futbol femení es va iniciar dins de l'Escola de Futbol del Ripollès on es va dur a terme durant un any, seguidament va estar traspassat al Club de Futbol Ripoll i finalment es va crear l'Atlètic de Ripoll, un club exclusivament femení.

L'Atlètic de Ripoll va estar fundat l'any 2016 per l'actual president del club Adan Morillas. Es va fundar degut a les nefastes condicions que es donaven: el Club de Futbol Ripoll no apostava pel futbol femení i mai es va plantejar la possible opció de la fundació i l'aposta cap al futbol femení.

L'Atlètic de Ripoll té una avantatge en comparació a molts altres clubs, ja que al ser íntegrament femení, tots els interessos i ajudes que generen van destinades únicament als equips de noies. Les noies que juguen al Sènior no han de pagar res, ja que el club, amb els diners que rep s'encarrega de cobrir totes les despeses econòmiques.

El primer any de l'Atlètic, la temporada 2016-2017 es van formar dos equips, un Sènior i un Infantil-Cadet i l'any següent, és a dir, la temporada 2017-2018 el club ja disposava de sis equips: l'Escoleta, el Prebenjamí-Benjamí, l'Aleví-Infantil, l'Infantil-Cadet, el Sènior i les Veteranes. És un club molt jove que ha comptat amb subvencions i col·laboracions per part de l'Ajuntament de Ripoll.

3.2.2. L'origen del futbol femení a Manlleu

L'origen del futbol femení a Manlleu va ésser l'any 2005, amb un sol equip de futbol 7, entrenat per una noia anomenada Natàlia.

L'any vinent, és a dir, l'any 2006 es va crear un equip de nenes més petites, de categoria aleví-infantil, entrenat per Dani Martínez, actual entrenador del Cadet-Juvenil.

L'evolució del femení a Manlleu és molt destacable ja que la temporada 2017-2018 l'infantil aleví va estar jugant a primera divisió i en l'actualitat, l'equip sènior femení ha aconseguit pujar a Preferent, un ascens que mai abans en la història del femení al club s'havia donat.

Ascens del sènior femení de l'AEC Manlleu a preferent

4. CAPACITATS FÍSQUES

4.1. Capacitats físiques bàsiques

4.1.1. Què són?

Les capacitats físiques bàsiques són les que ens permeten als éssers humans realitzar qualsevol activitat física, com ara saltar, córrer, ballar, aixecar un pes, adoptar una postura.

Aquestes són millorables a base d'entrenament i predisposició a millora, tots en disposem, encara que en diferents nivells.

4.1.2. Quines són?

Dins de les capacitats físiques bàsiques en trobem quatre:

- La força
- La resistència
- La velocitat
- La flexibilitat

La força és la capacitat que ens permet vèncer una resistència, o una força que s'oposa. Segons l'activitat la força pot ser:

1. Màxima: és quan es realitza un esforç màxim irrepètible.
2. De resistència: és quan es repeteix una acció de força de forma prolongada i repetida.
3. Explosiva: és quan es realitza una força en el mínim temps possible.

La resistència és la capacitat de realitzar un esforç un temps relativament llarg, en funció de la intensitat de l'esforç i el temps trobem:

1. La resistència aeròbica: l'esforç que s'hi implica és menys intens i dura més temps.
2. La resistència anaeròbica: l'esforç que s'hi implica és major però la durada menor.

La velocitat és la capacitat que ens permet fer una acció en el menor temps possible. Aquesta pot ser:

1. De reacció: quan es respon a un estímul, ja sigui visual, auditiu o tàctic, de la forma més ràpida possible.
2. De desplaçament: recórrer una distància en el menor temps possible.
3. Gestual: realitzar un gest en el menor temps possible, com per exemple esquivar una pilota.

La flexibilitat és la capacitat que té el nostre cos per adaptar-se a una situació motriu, és la capacitat que permet el moviment del cos. Aquesta capacitat minva a mida que ens fem grans, només a base d'entrenament podem reduir aquesta davallada de flexibilitat. Dins de la flexibilitat hi trobem dos components:

1. L'elasticitat: és la capacitat que tenen els nostres músculs per recuperar la seva forma després d'una contracció o extensió.
2. Mobilitat articular: Capacitat d'amplitud de moviment que tenen les nostres articulacions.

4.2. CAPACITATS FÍSQUES UTILITZADES EN EL FUTBOL

Les capacitats físiques necessàries al futbol són:

- **La resistència:**

Quan apliquem aquesta definició al futbol, la majoria d'entrenadors i entesos del futbol coincideixen en definir-la com la capacitat física i mental de retardar i resistir el cansament en esforços prolongats, millorant la capacitat de recuperació després d'ells. La resistència, com a capacitat biomotora, és una necessitat per al rendiment del futbolista. En les seves facetes aeròbica i anaeròbica ofereix al jugador de futbol una base per poder executar els diferents esforços exigits en cada partit de competició. En les diferents etapes de la formació del futbolista es requereix un entrenament coherent de la resistència.

Què es pretén quan es treballa la resistència?

1. Augmentar la capacitat física, permetent una participació més llarga i intensa.
2. Millorar la capacitat de recuperació, compensant els descensos de les fonts d'energia i millorant la recuperació en partits i entrenaments.
3. Reduir el risc de lesions.

4. Augment de la resistència psíquica, ja que es toleren millor els esforços.
5. Reduir el nombre d'errors ocasionats pel cansament.
6. Minimitzar el nombre d'errors tècnics i tàctics, ja que es manté la concentració durant més temps.
7. Aconseguir que la velocitat de reacció sigui constantment alta, relacionat amb la recuperació dels esforços.
8. Millora de la salut.

- **La força:**

A causa de les característiques específiques del futbol, on les accions d'alta intensitat com salts i canvis de direcció poden arribar a ser factors determinants per aconseguir l'èxit esportiu, incloure l'entrenament de força a les planificacions d'entrenament en futbol es fa imprescindible. En funció de les variables sobre les quals es vulgui incidir i del moment de la temporada, s'haurà de triar un mètode d'entrenament de la força concret, per la qual cosa el coneixement dels efectes de cadascun d'ells sembla fonamental per a l'èxit de l'entrenament, no solament pel que fa al rendiment físicoesportiu sinó també en relació amb la prevenció de lesions.

La força emprada en el futbol es pot treballar a base de diferents exercicis:

1. Els exercicis tradicionals: l'esquat i el pes mort.
2. Els exercicis balístics*: en els quals té lloc el desplaçament del propi cos a causa de l'execució del moviment a la màxima velocitat possible.
3. Els exercicis olímpics: la carregada, l'arrencada i les seves variacions, en els quals l'esportista ha d'accelerar la barra al llarg de tota la fase propulsiva del moviment.
4. Els exercicis pilomètrics*: de naturalesa balística i realitzats generalment sense resistència externa o amb una resistència molt petita.
5. Els exercicis amb sobrecàrrega excèntrica: en els quals la fase excèntrica del moviment s'incrementa per accentuar els efectes d'aquest règim de contracció.

- **Potència:**

La potència fa referència a la taxa d'aplicació de força. Quan s'integra velocitat amb força màxima, el resultat és la potència, una qualitat determinant en qualsevol tipus de salt, o canvis ràpids de direcció en el futbol.

La potència pot ser:

1. D'enlairament: és un element crucial en el futbol, en el qual el jugador tracta de projectar el cos al punt més alt ja sigui per rematar de cap o bloquejar el cop de cap.
2. De desacceleració: el futbol requereix no només ràpids esprints, sinó que també requereix ràpids canvis de direcció amb agilitat. Les dinàmiques del joc canvien tan abruptament que, potser, el jugador que està corrent ràpidament en una direcció ha de canviar-la ràpidament, amb la menor pèrdua de velocitat, i accelerant en una altra direcció.
3. D'acceleració: tan aviat com el jugador comença a córrer, està tractant d'arribar a la més alta acceleració possible. La capacitat per aconseguir-ho depèn de la potència i rapidesa de les contraccions musculars.

- **Arrencada:**

Aquesta capacitat té molta relació amb l'anterior ja que l'arrencada d'un jugador/a de futbol depèn de la potència d'aquest/a.

En el futbol hi ha moltes instàncies en què es requereix que el jugador cobreixi una distància donada en el menor temps possible. Això s'aconsegueix només si al començament d'una contracció muscular el jugador té la capacitat de generar una força màxima per crear una alta velocitat inicial. El començament ràpid d'un esprint depèn del temps de reacció i de la potència que el jugador pugui exercir en aquest instant.

4.3. DIFERÈNCIES EN LES CAPACITATS FÍSQUES DELS NOIS I LES NOIES

Òbviament, un noi no és igual que una noia. La seva biologia i les seves condicions físiques tenen trets diferencials. Aquestes diferències poden influir en l'acompliment durant l'entrenament i en els seus resultats. A l'hora de parlar de les diferències físiques entre un noi i una noia hem d'anar alerta i procurar que es tractin de dades recolzades científicament i no de mites que hem creat a través de la nostra cultura o història.

Les diferències en les capacitats físiques entre l'home i la dona venen donades per certs factors:

Diferències de pes:

Ja des del moment del naixement s'observa que els nens pesen més que les nenes. La mitjana del pes en els nounats és de 3,5 kg per als nens i de 3.2 kg per a les nenes. Aquesta diferència augmenta a mesura que el cos del noi o de la noia creix. Generalment, la dona pesa al voltant de 10 kg menys que l'home tot i que té entre 4 i 6 kg més de greix. A més els homes tenen més massa muscular i les extremitats més llargues.

Diferències d'alçada:

Referent a l'alçada en el moment del naixement la mitjana dels nens és de 0,50 cm i la de les nenes és de 0,48. En les societats occidentals els nens són aproximadament 2,5 cm més alts que les nenes. I la diferència d'alçada en un noi i una noia està entre els 5 cm i els 18, depèn segons la zona del món de la qual parlem.

Cal apuntar que l'alçada i el pes a més d'estar influenciats per l'herència, reben una influència ambiental (alimentació, hàbits). En la majoria de societats l'home acostuma a ingerir més quantitat de menjar que la dona.

Diferències en les dimensions del cos:

Les dimensions relatives de diferents parts del cos solen ser també més grans en els homes que en les dones. Per exemple, els homes solen tenir les extremitats més llargues i el tors més ampli a causa dels seus múscles més distanciat.

Diferències morfològiques:

Les dones tenen una menor caixa toràcica que determina un teixit pulmonar inferior, per tant, la seva capacitat ventiladora és menor i la seva freqüència respiratòria ha d'augmentar per a arribar a igual ventilació que en els homes.

Diferències en la composició de la sang:

Les dones tenen menor nombre de hematies*, pel que la seva capacitat de transportar oxigen és inferior.

Diferències d'alteracions hormonals:

Cal parlar de la menstruació, aquest factor només es produeix en les dones i és important saber com afecta aquest a l'entrenament diari d'aquestes.

Ens podem trobar en situacions diferents en cada dona, però no és estrany que mentre la dona està en el seu cicle de menstruació, aquest afecti al seu rendiment a l'hora de l'entrenament i la competició. Ja que el cicle de la menstruació pot venir acompanyat per diferents símptomes com poden ser: marejos i mals de cap, cansaments, canvis d'humor, mals de panxa i dolor als ronyons. Aquests fets poden alterar l'entrenament regular de l'esportista.

Pel contrari hi ha dones que durant el seu cicle no pateixen cap d'aquests símptomes, fins i tot durant la història hi ha esportistes que han aconseguit la seva millor marca en dies del seu cicle menstrual.

Diferències de sudoració:

Per regla general, les dones suen menys que els homes, els seus nivells de transpiració són menors. La seva funció termoreguladora per refredar la pell té una resposta més lenta que en l'home. No obstant això, com a avantatge les dones no es deshidraten amb tanta facilitat, la qual cosa és un avantatge per als esports de resistència.

Diferències de laxitud articular:

Sobre aquesta diferència vull anotar textualment les paraules de la fisioterapeuta Cristina: "Les noies posseeixen més laxitud articular, degut a això són més propenses a patir lesions de lligaments, pel contrari degut a la flexibilitat muscular i a la seva menor massa muscular no solen patir tantes lesions de trencaments musculars com els nois."

5. PART PRÀCTICA

Per poder realitzar la part pràctica em vaig interessar a formar part del campus de futbol de l'Atlètic Ripoll com a monitora, on se'm va oferir l'oportunitat d'entrenar nens i nenes d'entre 5 a 8 anys, el grup dels més petits. Em va semblar una bona idea per poder observar de primera mà si realment existeixen diferències a l'hora de practicar el futbol entre ambdós sexes.

Aquesta part pràctica m'ha ajudat moltíssim a comprendre que tot i que els nens i les nenes no juguen a futbol de la mateixa manera, per una qüestió de genètica, com podem veure en l'apartat anterior (apartat 4), les dues són igual de vàlides i interessants.

5.1. DADES DEL CAMPUS ATLÈTIC RIPOLL

Aquest any era el tercer que es realitzava de 9.00 h a 13.00 h al Camp Municipal de Ripoll el campus d'estiu de futbol i multiesport de l'Atlètic Ripoll. Aquest durava sis setmanes, amb l'inici el 25 juny i el final el 3 d'agost. La inscripció estava oberta per a nens i nenes d'entre 5 a 17 anys, i hi va haver 60 inscrits/es.

Aquest era un campus orientat a l'aprenentatge i tecnificació del futbol i els diferents esports practicats. L'objectiu dels monitors era treballar per millorar col·lectivament i individualment les capacitats de cada alumne.

L'Atlètic Ripoll es caracteritza per ser un club formador en futbol femení i actualment orientats també al futbol masculí.

5.2. OBJECTIUS SETMANALS DEL CAMPUS

Els objectius serveixen per organitzar el treball i preparar específicament les sessions d'entrenament sabent en cada moment el que s'ha de treballar.

Dins dels objectius del campus podem separar-los en tres de diferents:

-Objectius generals: són els grans objectius del campus, la base des d'on es treballaran tots els altres. Aquests són:

- Cohesió de grup
- Seguretat i higiene
- Interaccions entre nens i nenes en l'àmbit del futbol

-Objectius grupals: són els objectius basats en el desenvolupament com a persona i el seu encaix dins del grup.

-Objectius futbolístics: són els objectius relacionats en l'avanç i el desenvolupament del jugador a nivell futbolístic basant-se amb la tàctica, el físic i la mentalitat.

Per altra banda, els objectius del campus cada setmana han estat diferents:

Primera setmana:

- Objectiu grupal: cohesió de grup
- Objectiu futbolístic: la passada

Segona setmana:

- Objectiu grupal: coneixença del medi esportiu
- Objectiu futbolístic: el control

Tercera setmana:

- Objectiu grupal: interaccions amb diferents grups d'edat
- Objectiu futbolístic. millorar i/o aprendre el xut amb diferents zones

Quarta setmana:

- Objectiu grupal: aprenem respecte i companyonia
- Objectiu futbolístic: ocupació d'espais

Cinquena setmana:

- Objectiu grupal: competició sana
- Objectiu futbolístic: generar línies de passada i superioritats numèriques

Sisena setmana:

- Objectiu grupal: competir amb diferents grups d'edat i generar cohesió entre diferents grups.

-Objectiu futbolístic: competir amb diferents nivells d'edat i nivell tàctic.

A continuació, podreu llegir un setmanari que he realitzat durant la meva experiència al campus, on explico les activitats portades a terme cada setmana afegint-hi també anècdotes i opinions personals del meu dia a dia al campus.

5.3. SETMANARI DEL CAMPUS

Primera setmana, del 25 al 29 de juny

Avui, dilluns 19 de juny he iniciat la meva experiència com a monitora al campus de l'Atlètic Ripoll.

A les 8:30 he hagut de ser al camp de futbol conjuntament amb els altres monitors per organitzar-nos i distribuir-nos els grups. Aquesta setmana som cinc monitors; jo m'he quedat el grup 1, és a dir, el grup dels més petits. Tinc set nenes i sis nens d'entre cinc, sis i set anys.

A les 9:00, aproximadament, han començat a arribar els nens i les nenes. A continuació, l'Adan, el coordinador del campus els ha explicat juntament amb tots nosaltres totes les normes de convivència i del campus. La veritat és que les normes de convivència sempre solen ser les mateixes: es demana respecte, paciència i ajuda entre els companys/es del campus, però he de confessar que n'hi ha hagut una que l'Adan els ha explicat que em sorprèn que sigui necessària d'explicar. Els ha dit: "És un campus femení i masculí, i tots, sense excepció, som iguals".

Le gusta a saaraismael, arnauimr y 151 personas más

atletic_ripoll Els nostres monitors esportius i de lleure del Campus.
Seguim endavant fins el 3 d'agost!

Els set monitors del campus

Seguidament, ja eren quasi bé les 10:00, ens hem repartit amb els grups que tocaven, i jo amb els meus he començat fent una ronda de noms per conèixe'ls i perquè es coneguessin entre ells. També els he demanat si jugaven a futbol durant l'any, si els agradava i si el miraven per la TV, n'hem estat parlant fins a les 10:30, quan hem anat a esmorzar tots els grups junts.

A les 11:00 hem anat a la piscina municipal tots els grups del campus. És una estona diferent per als alumnes, un dels seus moments de distracció on no han de seguir cap exercici en concret ni seguir les indicacions de cap monitor. Anar a la piscina és una molt bona alternativa per combatre les hores de més calor del campus.

A les 12:00 el grup 1 hem anat al pavelló a fer futbol sala, hem començat fent una conservació amb les mans i tot seguit amb els peus. Llavors hem fet un exercici per practicar les passades i els controls entre jugadors i jugadores. M'ha sorprès molt el nivell d'alguns i algunes jugadores. Realment, per l'edat que tenen ja comencen a entendre molt bé el futbol i jo no en puc estar més contenta.

A les 13:00 els alumnes han anat als vestidors a dutxar-se i a la 13:30 han començat a arribar els familiars i ha acabat la primera jornada del campus. Ha estat un gran dia i l'acabo amb molta il·lusió i ganes de seguir treballant i gaudint del futbol amb els més petits.

La primera setmana ha seguit el patró del primer dia, els mateixos horaris i els mateixos objectius. A les 8:00 rebíem als alumnes, de 9:00 a 10:30 es realitzava l'entrenament de futbol, de 10:30 a 11:00 s'esmorzava, d'11:00 a 12:00 anàvem a la piscina, de 12:00 a 13:00 efectuàvem dins del poliesportiu diferents activitats esportives, ja fossin jocs, bàsquet, futbol sala, hoquei.

Primer dia del campus

Divendres 29 de juny, és a dir, l'últim dia de la primera setmana. Avui, hem fet la primera sortida del campus, hem realitzat una gimcana per tot Ripoll. Hem sortit del camp de futbol on hem realitzat la primera prova que consistia en una cursa de relleus. Llavors ens hem dirigit al Parc Botànic i allà hem fet la prova de la cullera. Tot seguit hem arribat al Passeig Ragull, on hem efectuat la prova de la farina i els *suggus*. A continuació, per anar a esmorzar hem arribat a la Font d'en Jordana, on hem menjat i hem jugat amb globus d'aigua. Ja per acabar hem baixat fins a la Font del Tòtil on s'han pogut banyar al riu. Finalment hem arribat al camp on els familiars han recollit els alumnes.

Aquesta sortida s'ha utilitzat per completar encara més l'objectiu grupal proposat per a la primera setmana: la cohesió del grup. Ha servit perquè els membres dels quatre grups del campus, és a dir, nens i nenes de diferents edats es coneguessin i s'ajudessin entre ells per superar les diferents proves de la gimcana.

En Pol realitzant una prova de la gimcana

L'objectiu futbolístic de la setmana l'hem treballat durant els entrenaments amb diferents exercicis. Combinant-los amb conservacions i jocs amb pilota perquè no se'ls fes feixuc.

La meva experiència i conclusió d'aquesta setmana ha estat molt positiva. Dins del meu grup hi ha molta cohesió entre tots els nens i les nenes; de moment, no he notat cap discriminació cap a ningú indistintament del sexe. Entrenen, esmorzen i es banyen plegats i sense masses baralles. A nivell més futbolístic em trobo que dins del grup hi ha tres nivells diferents. Tinc cinc nens i dues nenes que durant l'any juguen a futbol, que tenen un nivell avançat de futbol. També tinc quatre nens als quals els encanta el futbol però no hi han jugat mai, però les seves ganes d'aprendre'n els fa créixer sense parar. Llavors, tinc quatre nenes que no mostren massa interès pel món del futbol. En general, doncs, per mi ha estat una setmana molt positiva, donar coneixements de futbol als més petits també és donar-los-hi sobre la companyonia, l'esforç i el respecte i tot això m'ho retornen en forma de somriures, rialles i abraçades. Realment omple molt.

Segona setmana, del 2 al 6 de juliol

Avui, 2 de juliol he iniciat la meva segona setmana com a monitora al campus.

A les 8:30 he hagut de estar al camp, com cada dilluns, on l'Adan ens ha explicat els objectius setmanals i els tipus d'exercicis que havíem de dur a terme durant la setmana.

A les 9:00 els nens i les nenes del campus ja estaven amb les botes i a punt per començar l'entrenament de futbol fins a les 10:30. Aquesta setmana al meu grup han arribat dos nens més.

Per començar l'entrenament hem tornat a fer una ronda de noms perquè els nous es coneguessin amb tots. Tot seguit, hem començat fent l'escalfament corresponent, en

aquest cas, han fet dues voltes a mig camp de futbol 7 i llavors, moviments articulats. Des del primer dia els hi he volgut mostrar la importància d'esclafar els músculs abans de començar una activitat física.

A continuació, hem començat els exercicis amb la pilota, per agafar contacte amb la pilota hem començat fent una conservació, consisteix en mantenir dins d'un espai delimitat la pilota per equips el màxim de temps possible.

Un cop acabada la conservació, hem jugat al mocador amb pilota, és una bona forma de treballar la velocitat i la col·locació del cos quan es té la pilota als peus.

Llavors, hem realitzat un exercici de controls, consistia en llençar-los la pilota i ells i elles controlar-la amb qualsevol part del cos excepte les mans.

A les 10:30 hem esmorzat, com sempre, tots els grups junts. És un moment per compartir entre tots els alumnes i monitors les experiències de cada dia.

A les 11:00 hem anat al rocòdrom del Pavelló Municipal, on també hi ha taules de ping-pong. Allà poden escalar, jugar a ping-pong, jugar a l'amagada, etc.

A les 12:00 hem anat a la piscina, com sempre allà passem els moments de més calor. Jo m'he banyat amb ells mentre l'altre monitor, l'Edgar, el del grup 2, s'ha quedat a fora l'aigua per controlar.

A les 13:00 ens hem dirigit cap als vestidors del camp de futbol on els jugadors i jugadores es dutxen i es canvien, una obligació que tenen per fomentar la higiene personal.

L'Aran al rocòdrom escalant

A les 13:30 els familiars han recollit als nens i les nenes, com cada dia.

La setmana ha seguit aquest guió i aquests horaris, de les 9:00 a les 10:30 hi havia l'entrenament de futbol, on s'ha treballat a fons els controls de pilota, de 10:30 a 11:00 esmorzàvem, de les 11:00 a les 12:00 anàvem al rocòdrom o al gimnàs del Pavelló Municipal on realitzàvem diferents activitats, hoquei, escalada, diferents jocs... A les 12:00

anàvem a la piscina i a les 13:00 cap al camp, on mentre es dutxaven arribaven els familiars per recollir-los.

Avui, divendres 6 de juliol, últim dia de la segona setmana, hem efectuat la segona sortida del campus. Com sempre, relacionada amb l'objectiu proposat per a la setmana. Així doncs, hem anat al riu, per conèixer el medi.

A les 9:00 el grup 1 i el grup 2, hem sortit del camp dirigint-nos cap al riu. El grup 3 i el grup 4 han sortit una mica més tard, tot i que ens hem acabat trobant. Anant cap a les basses feia molta calor i tres dels més menuts ja no podien més, hem hagut de parar diversos cops a beure aigua. Aproximadament cap allà a les 10:30 hem arribat finalment a les basses que hi ha just abans d'arribar a la Font del Tòtil. Un cop allà hem esmorzat i tot seguit hem entrat a l'aigua, una aigua glaçada però ningú ha renunciat a entrar-hi. Cap allà a les 12:30 hem anat tirant cap al camp i hem arribat una mica més tard de l'hora prevista.

La sensació d'aquesta setmana és molt bona, els nens i les nenes mostren molt interès per l'aprenentatge. També vull destacar l'evolució d'una nena en particular, es diu Xènia i és una enamorada del futbol. La seva passió i entrega en aquest món la faran molt gran.

Tercera setmana, del 9 al 14 de juliol

Avui, dilluns 9 de juliol he començat la meva tercera setmana al campus amb alguna novetat.

A les 8:30 ja era al camp, com sempre, per organitzar la feina entre els grups i els monitors. Aquesta setmana estava previst que arribessin 20 alumnes més en total. Arran d'aquest fet l'Adan va decidir reforçar el monitoratge. Així doncs, avui també ha arribat la Berta, una amiga meva, per ajudar-me a portar el grup 1. Ella doncs, s'encarregarà d'ajudar-me amb els més petits.

A les 9:00 la Berta i jo ja teníem tots els exercicis a punt per realitzar el primer entrenament de la setmana. Després de fer l'escalfament, on han fet tres voltes al mig camp, els moviments articulats, el joc de l'aranya i el joc del mocador amb pilota, hem separat el grup 1 en dos grups diferents per poder efectuar l'entrenament d'una forma més di-

nàmica i eficient per a tots i totes. Jo m'he quedat el grup que més s'interessa pel futbol i la Berta s'ha quedat els que no els agrada tant el futbol.

A les 9:30 aproximadament, hem començat amb els exercicis programats per als objectius d'aquesta setmana, l'objectiu futbolístic és el xut des de diferents zones.

El meu grup s'han col·locat a la zona del mig camp de futbol 7, des d'allà em feien una passada on era jo, llavors els hi tornava i ells xutaven a porteria.

Per acabar l'entrenament hem fet una conservació entre dos equips que finalitzava amb xut a porteria.

A les 10:30 hem esmorzat tots els grups plegats, mentre esmorzen es relacionen tots els grups i és quan s'expliquen les seves experiències dins del campus, el què més els hi agrada i el què menys, el què volen ser de grans i sobretot dels partits del Mundial de Rússia.

A les 11:00 el grup 1 hem anat a la piscina, on els nens i les nenes han jugat amb les anelles.

A les 12:00 hem anat al gimnàs on hem estat jugant a "mata-conills" i hem ballat alguna cançó. Els últims 10 minuts hem fet una reflexió tots plegats sobre les activitats del campus i tots estan molt contents i nosaltres encara ho estem més.

A les 13:00 els jugadors i jugadores s'han dutxat i canviat fins que a les 13:30 els han recollit.

El dimarts i el dimecres hem seguit exactament els horaris del dilluns, hem seguit treballant el xut des de diferents zones i sempre adaptat a diferents nivells.

Avui, dijous 12 de juliol, comencem la tercera sortida del campus amb l'objectiu de crear interaccions entre diferents edats. Marxem d'acampada al medi rural de Vallfogona.

Són les 9:00, tots els nens i nenes són a la porta del camp acompanyats dels seus familiars, carregats amb bosses i sacs de dormir esperant el bus. Estan feliços i nerviosos amb moltes ganes de marxar i amb aquella intriga que produeix dormir fora de casa per primer cop.

Hem agafat el bus i a les 10:00 hem arribat a Vallfogona del Ripollès on hem deixat tot el que portàvem, hem agafat la roba de la piscina i hi hem anat amb moltes ganes per la calor que feia.

A les 13:00 hem anat a la sala polivalent on dormíem i allà hem dinat, cadascú el que portava. Un cop acabats de dinar els hem deixat una estona lliure pels voltants de la sala, on han pogut jugar al parc o als jardins del voltant.

A les 16:00 per seguir aguantant la calor hem tornat a la piscina on hem estat tots els grups junts fins a les 18:00.

Lavors, ens hem canviat, ens hem posat la roba del campus i hem anat al poliesportiu

Tots els grups del campus jugant al poliesportiu

tots els grups a fer un partit de futbol. Allà hem pogut treballar amb ganes les interaccions entre diferents edats.

A les 19:00 hem acabat el partit i hem anat als jardins, on hem fet un concurs de tocs amb la pilota i hem preparat per grups una coreografia per a la nit.

A les 21:00 hem anat tots plegats a sopar, com el dinar, cadascú es portava la carmanyola i allà l'escalfàvem al microones. Mentre sopàvem hem estat xerrant de totes les experiències viscudes durant el dia, també de les coreografies que representàvem seguidament a l'escenari i així han arribat les 23:00.

Tot seguit, hem començat les interpretacions, la Berta i jo hem pujat a l'escenari a fer el ball amb el grup 1, ha estat un moment molt divertit amb tots els nens i les nenes. Lavors, han seguit pujat els altres tres grups restants. Quan hem acabat aquesta activitat els hem deixat anar a rentar dents, anar al lavabo, etc.

A la 1:00 de la matinada els hem fet ficar dins del sac, però com ja se sap, n'hi ha que no han dormit en tota la nit, com nosaltres, els monitors.

Avui, divendres 13, tornem cap a Ripoll. Són les 7:00 i ja estem tots llevats, ara anem a fer un passeig i quan tornem esmorzarem.

Són les 12:00, ja ho tenim tot recollit i mentre esperem que arribi el bus anem tots plegats a la piscina, allà ens hem banyat i hem jugat.

El bus ja és aquí, són les 13:00, ja som camí de Ripoll i abans de sortir de Vallfogona no hi ha cap nen que no dormi...

El grup 1 realitzant el seu ball

Ha estat una setmana molt intensa, de molta calor i moltes emocions. Estic molt contenta perquè veig que els nens i les nenes estan evolucionant molt ràpidament i sempre des de la base del respecte entre tots i totes. La Berta també m'ajuda molt i els nens i les nenes estan molt contents amb ella. Els objectius d'aquesta setmana els hem realitzat i a més amb molta diversió.

Quarta setmana, del 16 al 20

Avui som dilluns 16 de juliol i ja comencem la quarta setmana del campus, tot i que sembla ahir quan vaig conèixer a tots els petits amb aquell somriure tan innocent i aquelles ganes boges de jugar a futbol.

Aquesta setmana el nombre de jugadors és semblant a l'anterior, al meu grup som exactament els mateixos.

A les 9:00 hem començat l'hora i mitja d'entrenament de futbol. Abans de començar amb l'escalfament els he explicat l'objectiu futbolístic d'aquesta setmana, l'ocupació de l'espai. Aquest, tracta d'ocupar tot l'espai de joc, per crear més línies de passada i no fer-se nosa amb els demés. Evidentment, els hi he hagut d'adaptar el llenguatge i fer moltes demostracions amb exemples pràctics.

A continuació, han començat l'escalfament i just acabar hem començat fent una conservació amb les mans, un exercici que afavoreix l'ocupació d'espais i la creació de línies de passada, hem realitzat aquest exercici durant quinze minuts.

Llavors hem fet el mateix exercici però amb la pilota als peus, he dividit el grup en dos equips que jugaven en contra. De primer, ha estat una mica caòtic ja que els costa agafar els conceptes d'obrir l'espai per tenir més mobilitat. Els nens i les nenes quan comencen a jugar a futbol i són tan petits solen aferrar-se al concepte de que el fet més important és tenir la pilota als peus i marcar gols. El que hem i han de fer els instructors de futbol és restar importància a aquest concepte i fer-los veure que n'hi ha d'iguals o més importants, com per exemple el fet de buscar i trobar espais.

Acabat l'entrenament hem anat a esmorzar tots junts, un cop acabat l'esmorzar hem agafat les bosses de la piscina i hem anat cap allà. Hem entrat als vestidors de la piscina i hem ajudat a les més petites a posar-se el casquet de piscina. Tot seguit hem entrat el grup 1 i el grup 2 a la piscina, ens hem banyat tots, menys un monitor, que avui era la Berta, per vigilar des de fora l'aigua.

A les 12:00 hem sortit de la piscina i hem anat al pavelló a fer hoquei, hem fet diferents exercicis d'iniciació i hem acabat fent un partit. En acabar, hem obert un debat sobre el mundial, sobre els seus equips preferits i els seus gustos, ha estat molt divertit sentir-los parlar de futbol des del punt de vista de l'espectador.

A les 13:30, com cada dia ha acabat la jornada del campus. Ha estat un dia bastant difícil ja que l'objectiu setmanal és força complicat per a la seva edat, però segur que amb ganes i paciència tot acabarà sortint.

Durant la setmana els exercicis han anat sortint millor, a finals de setmana ja han començat a agafar el concepte de la mobilitat amb i sense pilota amb la finalitat de crear espais i donar més facilitats als companys a l'hora de fer la passada.

Respecte a l'objectiu grupal, que consisteix, en aquest cas, en aprendre companyonia i respecte cap a l'altre, cal dir que l'hem estat treballant des del primer dia. Sempre he estat molt dura en l'aspecte del respecte, penso personalment que sense respecte i companyonia no hi ha futbol; aquest és un esport d'equip i ningú és tan bo com tots i totes plegades. Tot i així, aquesta setmana hem realitzat diferents exercicis per accentuar més aquest concepte. Vam realitzar l'exercici de les virtuts i defectes de cadascú. Con-

sistia en el fet que cada jugador del grup havia de dir un tret bo i un de dolent de cada membre. Va resultar molt útil. També vam fer la prova del que he dit abans, aquesta consistia en col·locar un jugador a la punta del camp i fer-lo arribar a l'altra punta del camp amb la pilota als peus havent de superar diferents rivals i obstacles que es trobava pel camí, cap jugador va ser capaç de creuar el camp. En canvi, seguidament vam fer la prova de realitzar el mateix exercici en grups, i tots van ser capaços d'arribar a la meta final.

La reflexió d'aquesta setmana és molt positiva ja que he notat en els nens i les nenes una gran superació personal i grupal per accedir a l'objectiu futbolístic de la setmana, sempre combinant-lo amb somriures i jocs. Aquesta setmana, personalment, també he après molt, els primers dies estava preocupada perquè els exercicis no sortien com havien de sortir, però he esbrinat que s'ha de tenir paciència i constància i que tot, amb esforç, acaba sortint. Em sento molt afortunada ja que aquests petits m'ensenyen moltes coses diàriament.

Cinquena setmana, del 23 al 27 de juliol

Ja som dilluns 23 de juliol i comencem la cinquena i penúltima setmana del campus. La començo amb moltes ganes de completar els objectius marcats.

Avui, hem arribat a les 8:30 i l'Adan ens ha explicat els objectius marcats per a la setmana. De seguida han arribat els jugadors i les jugadores.

A les 9:00 ja estàvem tots els grups col·locats al camp preparats per començar l'entrenament de futbol. Els meus com cada dia han començat a fer l'escalfament, que després de tants dies ja es tenen après.

A continuació, hem presentat a un nen nou: es diu Guillem i juga a futbol amb el club del Vic Riuprimer. Pel que he vist té molt bon toc de pilota i crec que pot aportar molt al grup. Després de la ronda de presentacions hem iniciat els exercicis de l'entrenament.

Aquesta setmana l'objectiu futbolístic són les línies de passada i la superioritat numèrica, aquest propòsit va totalment lligat amb l'objectiu de la setmana passada, el fet de generar espais, ja que és quan es generen espais que trobem les línies de passada.

Seguint el guió de la setmana passada els he explicat en què consisteixen els dos objectius futbolístics de la setmana ja que són complexos per a la seva edat els adaptarem al seu nivell futbolístic.

Hem iniciat, doncs, els exercicis escollits per practicar la superioritat numèrica, hem fet un manteniment dins d'un espai delimitat, he dividit el grup en un equip de set i l'altre de tres, perquè veiessin com d'important és la superioritat numèrica a l'hora de col·locar-nos al camp.

A continuació, hem realitzat els exercicis proposats per practicar l'objectiu de les línies de passada. Hem començat fent un dels exercicis que vam fer la setmana passada, la conservació, per practicar l'ocupació d'espais i l'hem millorat afegint-hi un punt extra per practicar les línies de passada, cada cinc passades que feia un equip era un punt.

Després d'esmorzar hem anat al rocòdrom a escalar tot el grup 1 i el grup 2, allà ens ho hem passat molt bé, els jugadors i les jugadores del grup 1 avui han acabat l'entrenament de futbol molt saturats i cansats ja que ha estat un entrenament amb uns exercicis que no havien fet fins al moment.

A les 12:00 hem acabat anant a la piscina a refrescar-nos i a combatre la calor i per finalitzar el matí ens hem dutxat als vestidors i hem esperat a que arribessin els pares a buscar els nens i les nenes.

Aquesta setmana probablement ha estat la *Guerra d'aigua al camp* que ha fet més calor de totes i l'Adan va decidir que divendres faríem una guerra d'aigua al camp. No obstant això, de dilluns a divendres hem seguit el mateix guió d'entrenaments i d'activitats.

Divendres dia 27 de juliol, l'últim dia de la penúltima setmana del campus, hem fet una guerra d'aigua. Ha estat un moment màgic, esclatava l'aigua i els somriures de tots i totes. Hem engegat els aspersors del camp, ens hem tirat globus d'aigua i hem disparat pistoles plenes d'aigua, hem corregut, ens hem mullat i hem rigut, hem rigut molt. Ha estat una activitat fantàstica entre tots els grups del campus.

La valoració d'aquesta setmana és molt semblant a la de l'anterior. Teníem marcats uns objectius complicats per la seva edat i el seu nivell de futbol però amb paciència i treball els hem acabat assolint, dins evidentment, dels seus límits.

Sisena setmana, del 30 de juliol al 3 d'agost

Som dilluns 30 de juliol i tot i que sembla impossible és l'última setmana del campus. Sembla que fos ahir quan vaig arribar al camp i vaig conèixer a tots els monitors i monitores i tot seguit als més petits, quinze nens i nenes que m'he acabat estimat molt.

M'ha sonat el despertador com sempre a les 8:00 del matí, he esmorzat, m'he arreglat i he marxat amb presses cap al camp. He arribat a les 8:45, i ens hem reunit tots els monitors al nostre vestidor. L'Adan ens ha explicat els objectius d'aquesta setmana i el plantejament, que serà totalment diferent a totes les altres setmanes.

Els objectius d'aquesta setmana, tant el futbolístic com el grupal, es basen en la competició i cohesió dels grups de diferents edats i nivells tàctics. Per això, ajuntarem els quatre grups del campus i els separarem en equips de 8 o 9 jugadors i jugadores de diferents edats. Partint d'aquí farem un mundial amb aquests equips per potenciar la competició i la cohesió de diferents nivells tàctics. Un mundial és similar a un torneig, es juguen diferents partits entre els equips i s'arriben a unes eliminatòries i per tant hi ha un guanyador.

Aquest mundial també anirà acompanyat d'altres proves alienes al futbol perquè els grups que futbolísticament siguin més fluixos tinguin la possibilitat de guanyar altres punts realitzant diferents proves.

Són les 9:00, i estem tots en una rotllana al voltant del cercle del mig camp. L'Adan els hi ha explicat el que farem durant aquesta setmana i les primeres reaccions han estat d'emoció i alegria, a la majoria els hi agrada la competició. Tot seguit, hem escollit els equips, en total són 6.

A les 10:00 hem començat amb la competició que durarà tota la setmana, l'hem iniciat amb una prova de relleus que ha guanyat l'equip anomenat 'Barça'.

Un cop acabada la primera prova hem esmorzat, tots estaven nerviosos i preparaven les tàctiques per guanyar el mundial.

A les 12 per esquivar la calor i seguir amb les proves, hem realitzat un concurs de preguntes sobre el Mundial de Rússia 2018. Aquesta l'ha guanyat l'equip de 'França'.

L'equip de França en el mundialet del campus

Acabada la prova ja eren les 13:00, hora de dutxar-se i canviar-se per marxar. Ha estat un dia molt diferent a tots els altres i serà de ben segur una setmana molt divertida per a tots, combinant la competició amb la cohesió i la companyonia.

Dimarts hem fet diferents partits del mundial i els grups que més punts han sumat han estat el grup de 'França' i el de 'Brasil'.

Ha arribat el dimecres 1 d'agost i arriba amb ell l'excursió més esperada del campus: anem al Camp Nou.

Són les 9:00 del matí i ja som tots fora del camp esperant impacients per anar al Camp Nou, a les 11:00 ja som pels voltants del camp aprofitant per a esmorzar i esperant per fer el Tour del Barça.

A les 11:30 ja entrem, els jugadors i jugadores estan d'allò més nerviosos. El primer que veiem quan entrem és el museu del FCB, on s'hi exposen les copes, les samarretes, les botes, els titulars, els cartells, tota la història del club. Seguim el camí marcat i arribem a les graderies més altes del Camp Nou, des d'aquí les vistes són espectaculars, es pot apreciar tot el recinte i el terreny de joc es veu diminut.

Le gusta a saaraiismael, rebeka_headbanger y 128 personas más
athletic_ripoll Avui hem visitat el CAMP NOU!
Com a activitat estrella de la setmana, hem fet el camp nou experience, gràcies @fcbmasia

El campus visitant el Camp Nou

A continuació baixem unes escales i arribem a la sala de premsa del FCB, seguint el camí topem amb el vestidor visitant del Camp Nou, un cop som a dins la primera reacció dels nens i dels monitors és de sorpresa. És un vestidor immens, a mà dreta trobem unes gandules on treballen els fisioterapeutes, just al davant apreciem un dos jacuzzis i un bany de gel pels jugadors, a mà esquerra trobem la zona on els jugadors es canvien, en resum, és un vestidor tan gran com tots els de Ripoll junts.

Per anar finalitzant el Tour hem arribat al túnel del camp, on esperen els jugadors abans de sortir al terreny de joc, passar per allà ha estat una sensació molt màgica, tots els nens imaginaven ser estrelles del futbol. Just sortir del túnel érem a la gespa del

camp, arran de les banquetes de l'equip local i el visitant, ha estat increïble, els somni de molts i moltes jugadores s'ha fet realitat.

Hem acabat el Tour a la botiga oficial del FCB. Un cop allà hem sortit als voltants de la zona del camp i hem dinat, cadascú l'entrepà que dúiem, a les 15:00 ja érem de camí cap a Ripoll.

Hem arribat pels voltants de les 17:00 de la tarda a Ripoll, els nens i nenes molt cansats per la calor que ha fet durant tot el dia per Barcelona però molt contents. Quan ja els han recollit a tots i els monitors ja marxàvem he sentit a l'Aran, un nen del grup 1, dir-li al seu avi: "M'he assegut a la banqueta del FCB, era com en Messi".

Ja som divendres 3 d'agost, l'últim dia del campus. Avui jugarem les finals del mundialet i acabarem el dia amb un pica-pica on també estan convidats els pares.

A les 9:00 hem jugat els últims partits que faltaven abans de sumar els punts per saber quins són els quatre equips que passen a les semifinals del mundialet. Finalment, han passat els equips anomenats: 'França', 'Brasil', 'Argentina' i el 'Barça'. Tot seguit s'han jugat les semifinals i els finalistes han estat 'Argentina' i 'França'. A continuació, hem esmorzat tots plegats i fer donar per acabat el torneig, la final l'ha guanyat 'Argentina'.

A les 12 han començat a arribar els pares i els familiars, ens hem col·locat tots al voltant de les taules que l'Adan havia preparat amb quelcom per menjar i alguna beguda, es respirava un ambient molt agredolç, tots rèiem intentant amagar l'angoixa d'acabar amb aquestes setmanes on tots, des del jugador més petit al monitor més gran, havíem après i el millor de tot, havíem après fent el que més ens agrada: jugar a futbol. Després de fer l'àpat tots ja ens acomiadàvem, he abraçat als més petits desitjant-los que tots els seus somnis, des dels futbolístics fins als personals, es compleixin. He abraçat molt fort a la Xènia, una nena de sis anys amb un cor i un somriure enorme. És una bona jugadora de futbol i la seva actitud la farà arribar molt lluny. M'ha abraçat molt fort i m'ha preguntat quan ens tornariem a veure, jo encantada li he promès que l'aniré a veure jugar algun partit.

Le gusta a saaraiismael, rebeka_headbanger y 98 personas más
athletic_ripoll Final! 6 setmanes de futbol i diversió, on avui hem despedit amb obsequis per tothom i un pica-pica per pares i nens, esperem que passeu un gran estiu, gràcies a tots!

Ver los 3 comentarios

3 DE AGOSTO · VER TRADUCCIÓN

Pica-pica de despedida del campus

Aquí finalitzo la meva experiència al campus de l'Atlètic Ripoll com a monitora, i puc assegurar que ha estat de les experiències més maques que he viscut: intentar ensenyar valors a través del futbol és magnífic.

5.3.1. Reflexió personal sobre el campus

Per mi aquestes sis setmanes han significat molt, vaig buscar aquesta experiència com un simple acte per realitzar el meu Treball de Recerca, ja que vaig pensar que em seria molt útil a l'hora de realitzar la part pràctica. Però la veritat és que ha set unes de les millors decisions que he pres.

A part d'ajudar-me a veure de primera mà si realment les diferències biològiques i físiques entre els nens i les nenes són les principals causants de la discriminació que pateix la dona en el món del futbol, m'ha aportat un milió d'experiències noves, de noves amistats i de nous aprenentatges tant en l'àmbit futbolístic com en l'àmbit de creixement personal.

Vaig acceptar aquesta oportunitat sense rebre res a canvi, tan sols amb ganes d'ensenyar als més petits els meus coneixements de futbol i sobretot amb ganes de fomentar des de la base de tots els principis la igualtat i el respecte.

He tingut la sort d'haver pogut entrenar un grup on he comptat amb nens i nenes, això m'ha permès treballar des de la igualtat entre jugadors i jugadores tractant-los a tots iguals, ja que tots i totes tenen les mateixes condicions i els mateixos drets per poder jugar a futbol.

Ho he realitzat d'aquesta manera perquè hi crec, crec que la base del canvi és des de l'arrel, fent veure als nens que són diferents que les nenes però que tenen les mateixes possibilitats i els mateixos drets que elles i a l'inrevés exactament igual.

També he tingut la oportunitat de coincidir amb molt bons formadors de futbol. Dos dels monitors en especial, l'Adan i en Dani, són dues persones que creuen i potencien en tots els aspectes el futbol femení, de fet l'Adan va ser el creador del futbol femení a Ripoll. Per tant, he tingut l'oportunitat de compartir molts debats sobre el futbol amb ells, un fet que realment m'ha omplert gratament ja que és un tema que m'interessa molt.

Afegint també, que he tingut el gran plaer de compartir aquestes setmanes amb la Sara Ismael, jugadora del FCB Femení 'B', que també ha estat monitora, ella del grup 2. Amb ella hem tingut una relació molt bona ja que creu igual que jo en canviar les injustícies que pateix la dona en el món de futbol. Hem tingut llargues converses de moltes experiències que hem viscut dintre d'aquest món, unes de pèssimes i d'altres impressionants. I les dues coincidim en el fet de creure en fer créixer aquest món que tant ens estimem.

Els nens i les nenes del meu grup

Tots els nens i nenes m'han regalat diàriament aprenentatges, rialles, abraçades i experiències sense esperar res a canvi i això és una de les coses més boniques que m'enduc.

Només puc donar les gràcies a totes les persones amb les qui he compartit el campus, ha estat inoblidable i puc assegurar que hi tornaré amb forces per seguir ensenyant i aprenent des de la igualtat i el respecte, per mi les dues bases del futbol base.

5.3.2. Observacions entre les diferències físiques detectades entre els nens i les nenes

Com ja he esmentat anteriorment, el meu principal objectiu de la part pràctica era comprovar de primera mà si les diferències que hi ha entre les condicions físiques d'un nen/noi i una nena/noia són suficients per justificar totes les diferències socials que trobem entre el futbol masculí i el femení.

Cal esmentar que he realitzat diverses xerrades amb fisioterapeutes, osteòpates i entrenadors amb la finalitat de saber si realment a mida que el nostre cos evoluciona, les diferències entre les capacitats físiques d'un noi i una noia són més accentuades i, òbviament, tots han coincidit en afirmar que sí, que les diferències físiques entre un nen i una nena de 5 anys són molt més minoritàries en comparació a les diferències físiques del cos del nen i de la nena que ja s'han desenvolupat.

Arran d'aquest fet, la comparació l'he portat a terme amb el grup 4, que són nens i nenes de 12 a 16 anys.

Dins d'aquest apartat també cal tenir en compte que cada noi i noia és diferent, cadascú te les seves capacitats tot i ser noi o noia. Això comporta a una difícil conclusió, tot i això, he recopilat els resultats de la manera més objectiva possible.

He treballat aquesta part basant-me en tres apartats:

-Les capacitats físiques:

- La resistència: Hem treballat la resistència a través de molts exercicis, com per exemple els circuits d'obstacles, els diferents tipus de conservacions i el mundial de l'última setmana. Dins d'aquesta capacitat física no hi he trobat grans diferències, els nois i les noies mostraven un semblant grau de resistència.
- La força: En aquesta condició física és on he pogut observar el major grau de diferència entre els nois i les noies. La força hi és present en molts moments dins d'un partit de futbol, ja que aquest, és un esport de contacte, on entren en joc les dues forces físiques dels jugadors implicats en la jugada. Així doncs, quan entren en la jugada un noi i una noia i s'hi afegia la lluita per la pilota mitjançant el

contacte dels dos, el noi mostrava un grau més elevat de força física a l'hora de lluitar per endur-se la pilota.

- La potència: En aquesta també hi he pogut observar diferències. La potència d'un noi és més agressiva que la d'una noia. En el futbol ho veiem reflectit a l'hora de realitzar un esprint, un xut a porteria o un desplaçament a un company. El que he comprovat és que els esprints dels nois són més potents en comparació de les noies i que a l'hora de carregar la cama i xutar a porteria o fer un desplaçament els nois també tenen més potència.
- L'arrencada: Aquesta capacitat va molt lligada amb l'anterior, ja que quan parlem d'arrencada, d'alguna manera també parlem de la potència d'arrencada. Aquí he pogut constatar que els nois a l'hora d'iniciar un esprint o una carrera a l'espai tenen una arrencada més agressiva i brusca que les noies.

-Nivell tècnic i tàctic: Associem la tàctica del futbol a la part de més intel·ligència i menys físic. La tàctica són totes les accions d'atac i defensa que realitzen els jugadors d'un equip per sorprendre i combatre o contrarestar i neutralitzar als adversaris en el transcurs del partit amb la pilota en joc. Aquests principis han d'estar equilibrats mitjançant una bona organització del joc.

En aquest aspecte he tingut en compte:

- Els desmarcatges: Aquesta part l'associem a entendre el futbol i el seu dibuix. Aquest fet, doncs, condueix a necessitar el cap, és a dir el pensament i la intel·ligència per entendre quan és necessari fer un desmarcatge i com has de fer-lo. En aquest aspecte he trobat que les noies són més àgils a l'hora d'interpretar un desmarcatge, tenen tendència a utilitzar-los molt més que els nois.
- Els atacs: Els atacs són accions ofensives per intentar marcar a porteria. Per tant, és un dels objectius d'un partit de futbol. Hi ha diferents jugades per formular un atac, durant les setmanes del campus, hem treballat atacs amb arribades a porteria, aquest és un dels apartats on no hi he trobat grans diferències, l'única que hi vull apuntar és que els nois resolen els atacs d'una manera més física, és a dir, utilitzant la potència, la velocitat i l'arrencada mentre les noies els resolen utilitzant més la intel·ligència, a base dels desmarcatges i els canvis de ritme.
- Ritme de pilota: Aquest es basa en el ritme i el tempo de pilota que proporciona un equip quan posseeix la pilota. Aquest fet, va proporcionalment relacionat amb la tècnica individual, de l'equip i de l'equip contrari. Per tant, és impossible trobar diferències entre sexes.
- Marcatges: Aquests es donen en accions defensives, és a dir, quan el que vols és evitar l'acció ofensiva de l'altre equip. Hi ha dos tipus de marcatges, marcatges per zona i marcatges a l'home. Els que hem treballat majoritàriament al campus són els marcatges a l'home, que vol dir marcatges de cos a cos, amb con-

tacte físic. Dins dels marcatges no hi ha absolutament cap diferència a l'hora de realitzar-los entre un noi i una noia.

-Relació amb el grup: Aquest aspecte l'he tingut en compte des de dues vessants:

- Dins del vestidor: Pel que fa a dins dels vestidors he pogut comprovar la femení, mentre que el meu company de monitoratge m'ha realitzat la feina dins del vestidor masculí. Evidentment, la convivència dins del vestidor és un dels fets més bonics d'un equip de futbol. Hem pogut observar que la relació és igual de bona dins dels dos vestidors i que l'estima que es tenen i tenen al futbol és exactament igual en els dos sexes.
- Dins del camp: La relació d'ambdós sexes dins del terreny de joc és igual o semblant. L'única diferència que he detectat és el llenguatge i les formes a l'hora de dirigir-se a un company/a: mentre que els nois ho fan d'una manera més bruta i més barroera, utilitzant sovint algun insult, les noies es comuniquen les coses d'una manera més suau i educada.

En general, la conclusió que hi trec un cop acabada la pràctica de les diferències, és que només a nivell físic podem detectar diferències entre un noi i una noia, un fet òbviament lògic, ja que són indiscutibles els diferents trets que tenim biològicament. No obstant això, a nivell tàctic, tècnic i de relacions és quasi impossible detectar-hi diferències entre sexes, dins d'aquest apartat hi entren qüestions diferents al sexe, com bé les hores de pràctica i d'entrenament, l'habilitat de la persona i l'interès que mostri aquesta pel futbol.

6. CONCLUSIÓ

Quan em vaig plantejar el meu treball de recerca em van sorgir un seguit de preguntes:

- La societat creu que el futbol femení pateix discriminacions envers el futbol masculí?
- La gent pensa que el futbol femení és diferent del masculí?
- Es qualifica de la mateixa manera un noi que practiqui futbol que una noia que també ho faci?
- Coneix la gent referents de futbol femení?
- La premsa escrita dona la mateixa difusió al futbol femení que el masculí?
- Són les diferències en les capacitats físiques d'un noi i d'una noia la causa que justifica el gran potencial del futbol masculí en comparació del femení?
- El futbol femení està augmentant en els darrers anys? Per què?

A continuació de plantejar-me certes preguntes vaig assignar dues hipòtesis:

1. "Hi ha més nois que noies practicant futbol perquè tenen més facilitats i referents, no per una qüestió de capacitat física".
2. "La societat i la cultura té més pes en el fet de que hi hagi més nois jugant a futbol que noies i no pas les capacitats físiques d'aquests i aquestes".

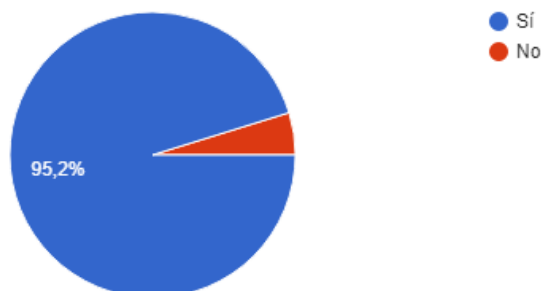
Per a completar la hipòtesis també vaig plantejar tres raons socials per les quals els nois practiquen més futbol que les noies

1. Menys hores de pràctica del futbol informal per part de les noies.
2. Menys possibilitats de formar part d'un equip que competeixi regularment per part de les noies.
3. Menys referents femenins.

Després d'haver realitzat tota la investigació del meu treball de recerca puc confirmar que la societat creu fermament que el futbol femení pateix discriminacions envers el futbol masculí, ja que un 95% de les 314 enquestes responen sí.

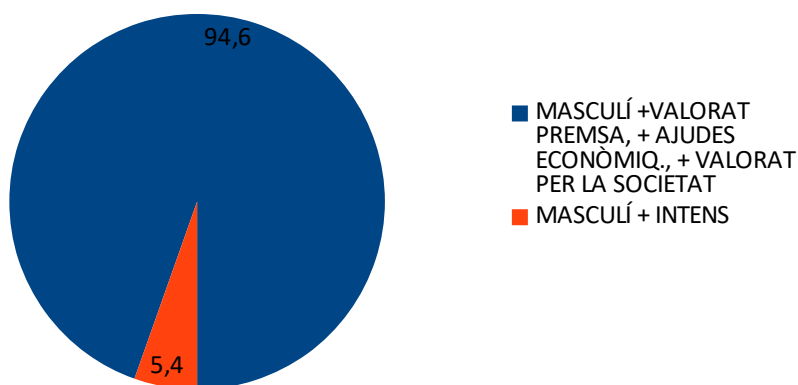
Creus que el futbol femení pateix desigualtats o discriminacions envers el masculí?

314 respuestas

Per què la societat creu que el futbol femení pateix discriminacions? Com podem visualitzar, un 94,6% dels enquestats creuen que aquestes desigualtats es donen perquè el futbol masculí està més potenciat per la premsa, també perquè reben més ajudes econòmiques i finalment perquè la societat el valora més. Mentre que el 5,4% de les enquestes que afirmen que el femení pateix desigualtats creu que és perquè el futbol masculí és més físic i intens en comparació del femení.

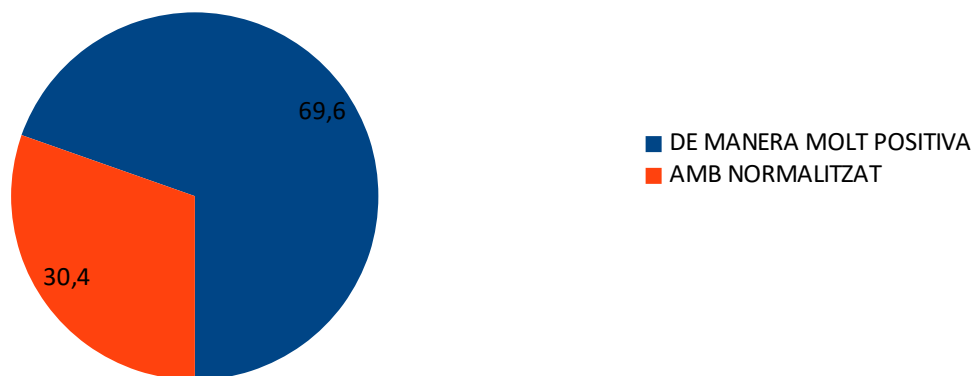
ARGUMENTA-HO

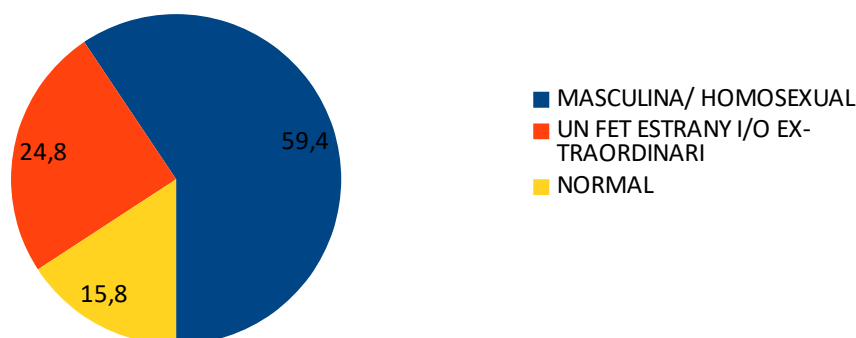
També puc afirmar que la societat qualifica de manera totalment diferent a un noi que practica futbol i a una noia que també ho fa. Mentre la societat qualifica de 'normal' (un 30% de les respostes de l'enquesta) a un noi que practica futbol o fins i tot no s'ho qüestiona o bé, es qualifica al noi de triomfador (69,6% de les respostes de l'enquesta).

A una noia se la veu amb ulls totalment diferents, es considera un fet 'anormal' (24,8 de les respostes dels enquestats) que aquesta jugui o fins i tot es menysprea i es qüestiona la orientació sexual d'aquesta, tractant-la de 'masculina i/o homosexual' (59,4 de les respostes de l'enquesta). Només un 15,8% de les enquestes creuen que la societat considera com a 'normal' que una noia jugui a futbol.

COM CREUS QUE QUALIFICA LA SOCIETAT UN NOI QUE JUGA A FUTBOL?

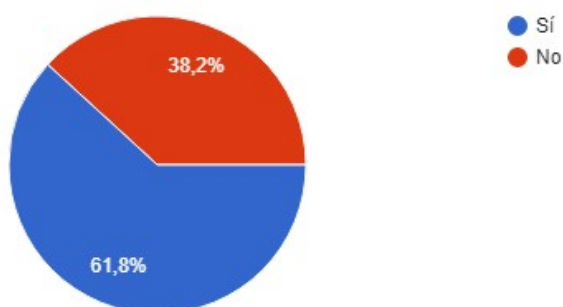
I A UNA NOIA?

Per altra banda, puc afirmar que la gent no té referents de futbol femenins, de fet, amb dificultat coneixen alguna jugadora del F.C.B, mentre de referents masculins en coneixen molts. Des de jugadors de la lliga espanyola, jugadors d'altres lligues europees, jugadors internacionals i fins i tot, jugadors dels vells temps. (Veure apartat 8.3.2). És més un 61,8% dels enquestats coneixen algun jugador d'elit, pel contrari, només un 29,4% dels enquestats coneixen algun referent femení.

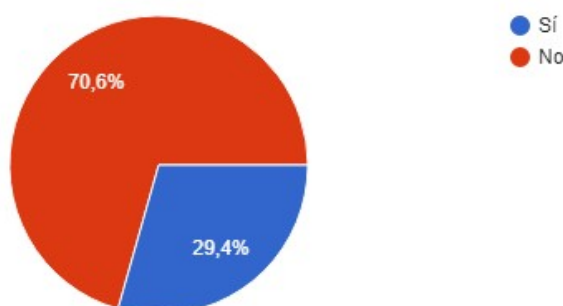
Coneixes algun jugador de futbol d'èlit?

314 respuestas

I alguna jugadora?

313 respuestas

A la pregunta de si la premsa escrita dona la mateixa difusió al futbol masculí que el femení tenim la resposta a l'annex 3.

He realitzat un recull dels diaris que tenen a la Biblioteca Lambert Mata de Ripoll i a partir d'aquí he realitzat l'estudi. Aquest, es basava en recollir els periòdics del dia abans de la final de Champions masculina i el del dia després, i així igual amb la final de Champions femenina. L'objectiu era comparar la informació entre ells. Així doncs, arribo a la conclusió que no es cobreix per igual a la premsa escrita el futbol masculí que el femení. Mentre la notícia del masculí sortia a tots els diaris (sense cap excepció), ocupant portades i pàgines senceres; el femení tan sols ocupava mitges pàgines de diaris exclusivament esportius.

Per respondre a aquesta pregunta: "Són les diferències en les capacitats físiques d'un noi i d'una noia la causa que justifica el gran potencial del futbol masculí en comparació del femení?" vaig decidir formar part de l'equip de monitoratge del campus Atlètic Ripoll durant l'estiu (part pràctica del meu treball) per poder observar-ho de primera mà, també he realitzat diferents xerrades amb dues fisioterapeutes.

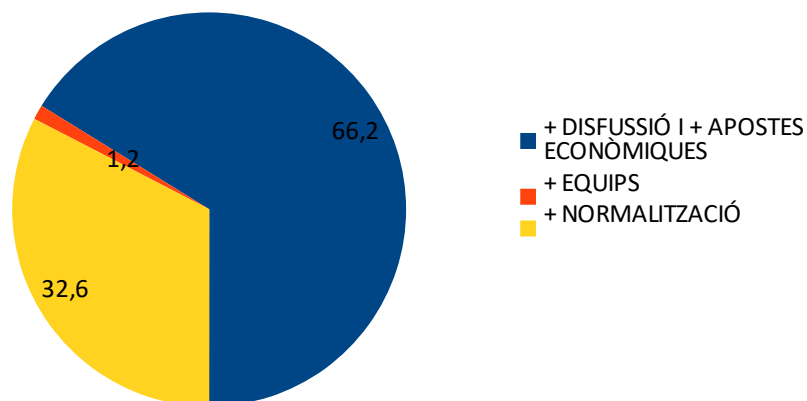
La conclusió a la qual he arribat és que sí que hi ha diferències en les capacitats físiques d'un noi i les d'una noia, és un error voler negar aquest fet, biològicament són diferents i per tant les seves capacitats també. (veure apartat 5.3.1 del treball)

Tal com és un error voler negar que biològicament els nois i les noies no són iguals, també ho és justificar la discriminació de la dona en el món del futbol per les seves diferències físiques envers els nois, com he pogut comprovar al campus el noi juga d'una manera més física, utilitzant la força que biològicament ja té. Contràriament, la noia dins del terreny de joc utilitza més la intel·ligència per crear línies de passada, jugades d'atacs i també s'ajuda més de forma col·lectiva amb les seves companyes. Per tant, el futbol femení és diferent, sí, però no per aquest fet és pitjor que el masculí. En conseqüència, hem de saber llegir les diferències sense arribar a la discriminació, acceptar i gaudir dels dos models de joc.

En la reflexió respecte a l'augment del futbol femení en els darrers anys la conclusió és molt clara: sí que aquest està augmentant, després d'entrevistar a diferents entrenadors i jugadores que creuen que no és suficient, tots coincideixen en que hi ha hagut una evolució respecte els últims anys.

A què es deu aquest augment? Un 66,6% dels enquestats creuen que l'augment del futbol femení té relació amb la major difusió mediàtica respecte fa uns anys i per l'aposta econòmica més forta respecte els anteriors anys que se'ls hi dona als equips femenins. Un 32,6% dels enquestats creu que és per la normalització social que hi ha hagut en el món del futbol femení i un 1,2% dels enquestats creuen que és conseqüència de que a dia d'avui hi ha més equips femenins respecte fa uns anys.

AMB QUINS FETS HO RELACIONARIES?

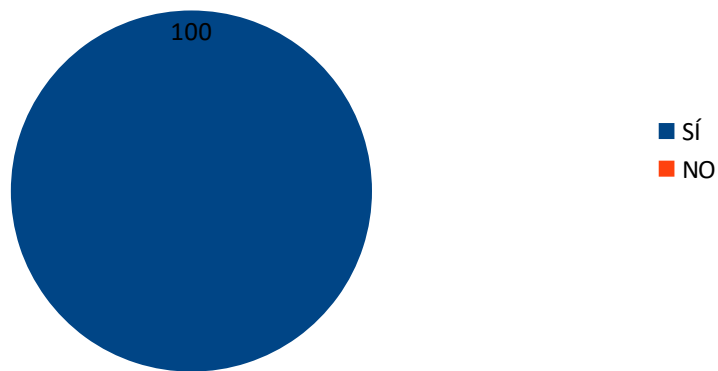
Per analitzar les tres raons socials què fan que els nois practiquin més futbol que les noies que em recolzo amb l'enquesta que vaig desenvolupar al campus.

Així doncs, les tres raons proposades són acceptades després de la investigació.

Els nens acumulen més hores de practica informal. Els 100% dels nens enquestats van afirmar-me que a l'hora d'esbarjo juguen a futbol. Mentre que només un 15,8% de les nenes enquestades van confirmar que juguen a futbol a l'hora d'esbarjo.

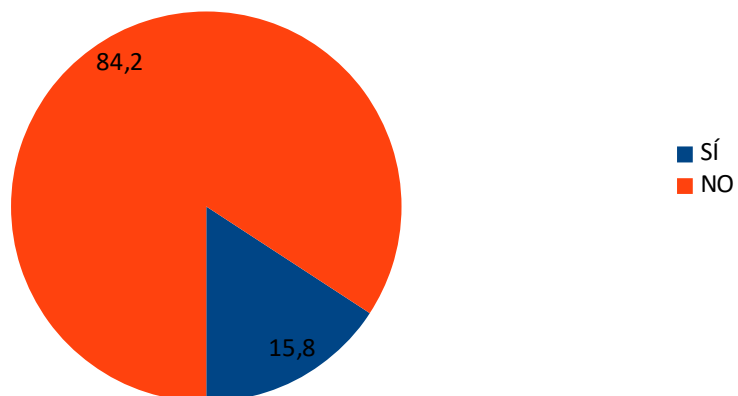
- **Els nens:**

A L'ESCOLA JUGUES A FUTBOL?

- **Les nenes:**

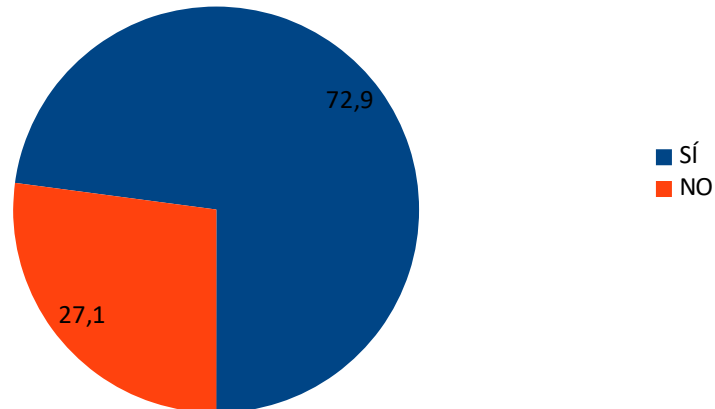
A L'ESCOLA JUGUES A FUTBOL?

Els nois tenen més facilitats per unir-se a un equip que competeixi regularment. Un 72,9% dels nens enquestats competeixen en una lliga durant la temporada, pel contrari només un 28,5 de les nenes enquestades competeixen en una lliga durant la temporada.

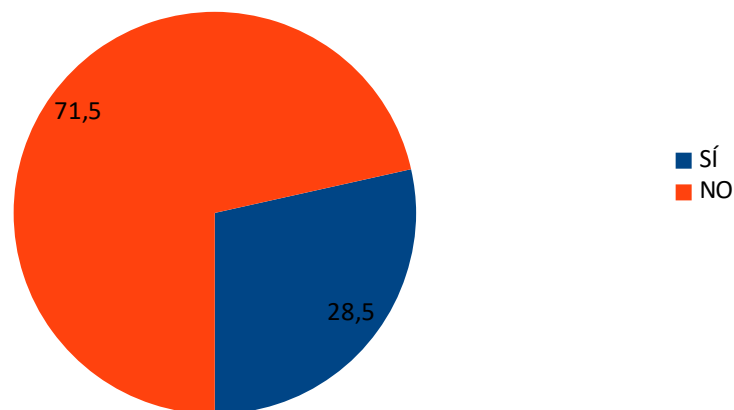
- **Els nens:**

DURANT L'ANY COMPETEIXES EN UNA LLIGA?

- **Les nenes:**

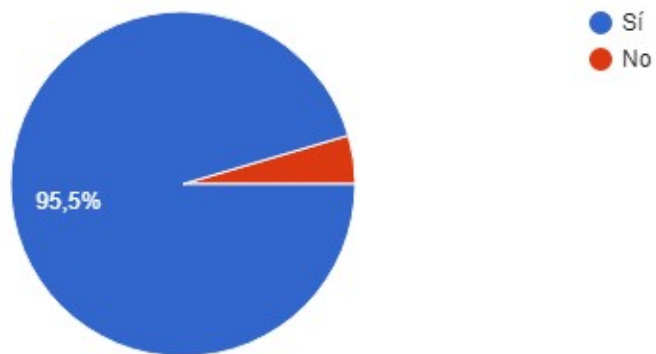
DURANT L'ANY COMPETEIXES EN UNA LLIGA?

Els nens tenen més referents masculins que les nenes de femenins. Un 95,5% dels nens i nenes del campus coneixen algun jugador masculí, mentre que només un 9,1% d'aquests coneixen a alguna jugadora.

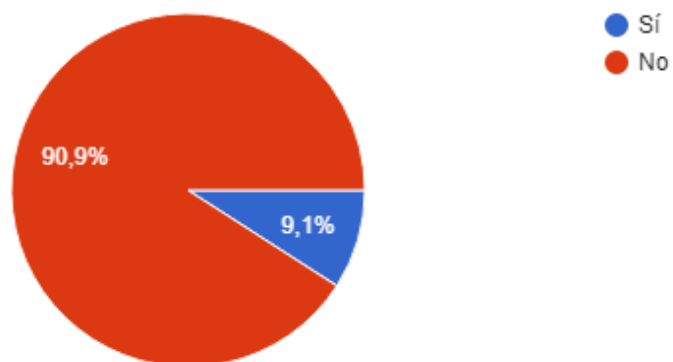
CONEIXES ALGUN JUGADOR DE FUTBOL?

44 respuestas

CONEIXES ALGUNA JUGADORA DE FUTBOL?

44 respuestas

Per finalitzar, després de tot l'estudi elaborat durant el treball puc reafirmar les dues hipòtesis que em vaig marcar al principi del treball.

1. Hi ha més nois que noies jugant a futbol perquè es disposa de molts més referents masculins que femenins i no, per les diferències físiques d'aquests.
2. La societat i la cultura té més pes a l'hora de l'accentuació de la discriminació de la dona en el món del futbol, no pas les diferències en les capacitats físiques d'aquests i aquestes.

En resum, la conclusió que extrec del meu treball de recerca és molt clara: si volem una igualtat social i acabar amb les discriminacions en un món que sempre ha estat d'homes és necessari plantejar-se, seriosament i a la llum de les dades científiques, quines són les diferències reals i quines són fruit d'una història, d'una cultura o d'uns interessos creats.

7. BIBLIOGRAFIA

Atlas visual de los deportes (2000), vol. I, Andalusia: Clannad, I

AEC Manlleu 75 anys de futbol (2010), vol. I, Manlleu: Gràfiques Manlleu SA., II

La historia del futbol Europeo (2015), vol. I, Comunitat de Madrid: T&B Editores, I

Fut fem <<http://www.futfem.cat/>> [consulta: 1.4.2018]

Senyorettes 'milindris' o futbolistes? <<http://blocs.xtec.cat/donaiesport/historia-de-la-dona-a-lesport/>> [consulta: 1.4.2018]

FIFA: *Fifa* <<https://es.fifa.com/news/y=2015/m=3/news=los-origenes-del-futbol-femenino-2569648.html>> [consulta 11.4.2018]

Hoy se juega fem <<http://www.hoysejuegafem.com/historia-del-futbol-femenino/>> [consulta: 11.4.2018]

ARA.CAT: *Homes, dones i testosterona* <<http://ciencia.ara.cat/centpeus/2015/10/29/homes-dones-i-testosterona/>> [consulta: 7.5.2018]

Condicó física, qualitats físiques <<http://www.xtec.cat/~rnietom/mod6/esports/condicio%20fisica/qualitats%20fisiques.htm>> [consulta: 26.6.2018]

CEIP S'AUBA: *Les capacitats físiques bàsiques* <<https://es.slideshare.net/cdominguez-france/les-capacitats-fisiques-basiques>> [consulta: 28.7.18]

FACULTAT DE CIÈNCIES DE LA SALUT, UNIVERSITAT ISABEL I: *Mètodes d'entrenament de la força per a la millora de les accions en el futbol* <<https://www.raco.cat/index.php/ApuntsEFE/article/viewFile/336087/426907>> [consulta: 3.9.18]

8. ANNEXOS

8.1. GLOSSARI

- **Calcio:** fou la forma del joc calcada pel futbol i el rugbi.
- **Episkuros:** fou un joc de pilota practicat en l'Antiga Grècia.
- **Harpastum:** fou un joc de pilota de l'imperi Romà.
- **Hematies:** Mineral, òxid de ferro trivalent, de fórmula Fe_2O_3 , que cristal·litza en el sistema trigonal, forma cristalls de color negre amb una ratlla rogenca que poden ésser tallats com a pedra fina, o bé masses terroses o compactes vermelloses, i és la principal mena de ferro.

8.2. ENTREVISTES

8.2.1. Entrevistes a entrenadors

Nelson Fontana Pérez, 60 anys, actualment entrenador del C.F Torelló

-Entrenes nois o noies? Creus que hi ha diferències?

-Noies, també he entrenat nois. Crec que no hi ha cap diferència entre entrenar a nois que a noies.

-Quina categoria entrenes?

-Femení Infantil-Cadet.

-Quins són els vostres horaris d'entrenament i els partits? (diferència entre nois o noies)

-Tres dies a la setmana de 19:00 a 20:00 i els partits a casa a les 10:00 del matí.

- Cobres?

-Sí.

-Utilitzen les mateixes instal·lacions els nois i les noies?

-No, són diferents.

-Els teus/ les teves jugadores cobren o paguen per jugar a futbol?

-Paguen

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Els dos per igual, però és veritat que el futbol masculí està molt més exposat que el femení.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Femení.

-Segons unes dades de “La Liga” els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l’hora d’arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just? Sabia aquestes dades?

-Discriminació total com en tots els casos.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Injust, però crec que es necessiten molts anys perquè hi hagi igualtat entre el futbol masculí i el femení.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-Lamentablement no de gaire bona forma.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí, en tots els aspectes. Econòmicament, per exemple, potser una noia paga el mateix que un noi per estar a un club però les atencions que rep són molt menors. També, com la gent es mira a les noies que juguen a futbol, no es miren igual als nois que juguen, oi? Perquè ja es dona per suposat que el futbol és masculí.

-Què s’hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Sobretot que les federacions li donin més suport, ja que si no ho fan ells que són els que dominen el futbol no es podrà lluitar contra totes aquestes desigualtats. Els clubs també podrien aportar molt però no ho fan perquè no els interessa.

-Penses que les noies són valorades en l’àmbit del futbol femení?

-No, en absolut.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Molts. Per exemple: “El futbol femení no és futbol ni femení”.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-No. En absolut.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí, per començar els altres països van començar abans amb el futbol femení que a Espanya, per això també el futbol espanyol va enrere en comparació a altres països com per exemple França o Alemanya. Afegim també els temes econòmics, a Espanya s'aposta molt poc pel futbol femení en comparació altre cop de tots aquests països.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Sí, crec que el fet que hagi augmentat és obvi. Ho relaciono bàsicament amb la promoció.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya "Orgullosa" per potenciar el futbol femení. Què n'opines? Em sabries dir sobre què tracta? Des de les banquetes heu notat algun canvi? Quin?

-Jo crec que tot el que sigui promoció és bo, la campanya Orgullosa ha proporcionat diners als clubs per destinar-los al futbol femení, el problema arriba quan el club destina aquestes subvencions al futbol masculí.

-Com creus que es veu una dona dirigint un equip des de la banda?

-Jo ho trobo el fet més corrent del món tot i que per desgràcia la societat ho veu com a un fet extraordinari.

-"Si ens situem a casa nostra, trobem que l'escenari de dones entrenadores és el següent: de 27 equips catalans repartits entre les tres màximes categories -Primera, Segona i Preferent-, només a quatre clubs trobem representació femenina, és a dir, només un 14% del total de tècnics són dones" article agafat de futfem.-cat. Com ho justificaries?

-Es basa en la falta de confiança sobre la feina d'una dona al capdavant d'un equip, els clubs no aposten per entrenadores femenines. Al club on he estat aquest últim any es va dir: "Jugaran nenes però manaran homes".

-Quins fets creus que són necessaris per potenciar la figura de la dona al capdavant d'un equip?

-Potenciar-ho, començar perquè els clubs apostin per dones al capdavant d'equips. Personalment penso que és un fet molt bo que una noia entreni a un equip femení perquè els hi pot mostrar un grau de confiança que els nois no poden donar-los-hi.

Matias Carrillo Carrera, 46 anys, actualment entrenador de L'AEC Manlleu femení

-Entrenes a nois o a noies? Creus que hi ha diferències?

- He entrenat a nois i a noies. Si hi ha diferències, i no em refereixo a les estrictament físiques també de perfil.

-Quina categoria entrenes?

-Segona divisió femenina Cadet -Juvenil

-Quins són els vostres horaris d'entrenament i els partits? (diferència entre nois o noies)

-Dilluns, dimecres i divendres de 19.00 h a 20.30 h.

-Cobres?

-Sí. Quota obligatòria.

-Utilitzen les mateixes instal·lacions els nois i les noies?

-Les mateixes instal·lacions amb diferent proporcionalitat.

-Els teus/ les teves jugadores cobren o paguen per jugar a futbol?

-Paguen, tot i que la Federació recolza el futbol femení amb diferents accions, aquestes no arriben quasi mai a les jugadores.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Personalment miro futbol que em pugui interessar, no faig distincions entre masculí o femení. L'atractiu del futbol rau en el joc, indistintament de qui el practiqui.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Per raons òbvies el femení, tot i que insisteixo a mi m'agrada el futbol i detesto els prejudicis i les diferències de gènere.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just? Sabia aquestes dades?

-Hauríem de començar per dir que mai una àrbitre ha arbitrat un partit de primera divisió, això ja ens porta a entendre que el Comité de Árbitros i la Federación Española de Fútbol són unes institucions antigues i poc donades a la paritat. A el meu entendre no hi

ha ni una sola raó perquè això passi. Penso que hi ha terreny i feina a fer, ja que part del problema és cultural i no només em refereixo a les institucions sinó també a la “Grada” al públic en general. Al nostre país (Catalunya) el futbol practicat per noies està empetant amb força gràcies a diferents organismes, però sobretot gràcies a “elles”, qui paguen encara moltes injustícies.

Sí, coneixia les dades, una de les tasques que entenc que hem de portar a terme tant les jugadores com les formadores o formadors, és donar a conèixer aquestes dades tan tristes.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení ,de moment, no succeeix.

-Segurament va lligat amb el consum del producte, qualsevol professionalització va lligat a una demanda i aquesta encara és poca.

Val a dir que sembla això està canviant i en breu no només seran 2 els equips femenins professionals sinó que en seran més.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-No s’ha de qualificar de cap manera, estem arreglats si és així.

Com hem de qualificar a algú que li agradi la Boxa o la Dansa Contemporània?

Suposo la pregunta va relacionada amb els estereotips i prejudicis de fa uns anys, que la veritat no vull ni pensar.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí moltes. No hi ha cap raó perquè les noies tinguin horaris diferents i pitjors arbitratges, cap. La desigualtat comporta a la discriminació.

-Què s’hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Penso s’ha de normalitzar, el reforç al meu entendre, comporta escenaris irrealis.

Volem equitat i prou, ni més ni menys.

-Penses que les noies són valorades en l’àmbit del futbol femení?

-Cada vegada més, famílies, clubs i premsa sumem per què això es doni.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí, per desgràcia masses.

Despectiu i intolerant, com deia abans va molt lligat a la cultura i d’això no anem molt sobrats.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-No, i m'explico:

Referent al joc, estratègia i qualitat em nego a pensar-ho.

Físicament hi ha diferents característiques que fan que les solucions de joc siguin d'una manera o d'altra, però l'esforç és el mateix, ni més ni menys.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Estem lluny d'Europa, allà com en altres aspectes referents a l'esport femení fa anys que gaudeixen dels recolzament dels clubs i per tant de la gent.

I per tant, ens trobem amb clubs alemanys, francesos o americans amb pressupostos com per exemple Paris Saint Germain de més de 100 milions d'euros anuals.

Penso la pregunta queda resposta.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Bé amb el que he esmentat abans, més suport = més interès mediàtic

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya "Orgullosa" per potenciar el futbol femení. Què n'opines? Em sabries dir sobre què tracta? Des de les banquetes heu notat algun canvi? Quin?

-Fa 2 anys que ho fa, aquest any sota aquest eslògan, però fa un parell d'anys que reforça el futbol femení.

Totalment d'acord amb iniciatives com aquestes, però fins que els clubs no facin la resta, malament.

No ha de quedar tot en una bandera abans dels partits ni amb un escut a la màniga del braç.

Necessitem que els clubs i comitè d'àrbitres i Federacions, s'ho creguin, que ens hi vulguin, que ens donin les mateixes eines.

De canvi no n'hi hem notat massa més enllà de les bones paraules.

-Com creus que es veu una dona dirigint un equip des de la banda?

-De moment són poques però de ben segur en un temps curt seran les que ho vulguin ser.

Necessitem formadores i entrenadores (pura lògica).

-“Si ens situem a casa nostra, trobem que l'escenari de dones entrenadores és el següent: de 27 equips catalans repartits entre les tres màximes categories -Primera, Segona i Preferent-, només a quatre clubs trobem representació femenina, és a dir, només un 14% del total de tècnics són dones” article agafat de [futfem.-cat](#). Com ho justificaries?

-Diria que la pròpia evolució i normalització farà que això faci un tomb espectacular. No pot ser d'altra manera.

-Quins fets creus que són necessaris per potenciar la figura de la dona al capdavant d'un equip?

-Diria que la pròpia incorporació de la dona al futbol comportarà que hi hagi més formadores entrenant.

No hi ha cap aptitud ni condició especial que no sigui la de voler-ho fer, perquè una dona entreni o no pugui entrenar.

Com deia a una pregunta anterior és tracta de perfil i no de gènere.

Jordi Caro Hurtado, 17 anys, actualment entrenador de l'Atlètic Ripoll

-Entrenes a nois o a noies? Creus que hi ha diferències?

-A nenes, sí, juguem en una lliga on tots els altres equips són nens i es noten algunes diferències, les nenes quan es planten davant d'un equip masculí no mostren tanta seguretat com ells davant d'elles.

-Quina categoria entrenes?

-Prebenjamí.

-Quins són els vostres horaris d'entrenament i els partits? (diferència entre nois o noies)

-Dimecres i divendres de 17:30 a 19:00 i els partits dissabtes a les 10:00.

-Cobres?

-Sí, 50 euros al mes.

-Utilitzen les mateixes instal·lacions els nois i les noies?

-Sí.

-Els teus/ les teves jugadores cobren o paguen per jugar a futbol?

-Paguen.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculí, perquè es promociona més, se'n fa més ressò i es televisa més.

-Acostumes anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-De futbol professional masculí, però els caps de setmana me'ls passo veient futbol femení base.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Què en penses? Ho trobes just? Sabia aquestes dades?

-Penso que és injust, crec que hi hauria d'haver el mateix nombre d'àrbitres masculins que de femenins i que per suposat haurien de cobrar el mateix.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Malament, igual que l'aspecte dels àrbitres.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-Penso que ara està més acceptat però hi segueixen havent estereotips que marquen que el futbol només és masculí.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí, crec que cada cop menys, però sí. Al meu club, hi ha una majoria d'equips femenins, ja que va estar creat arrel de que en l'altre club on érem no es cuidava ni es volien equips femenins.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Jo crec que és feina de tots, però sobretot que els clubs i les federacions promocionin i apostin més pel futbol femení.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-Cada vegada més, però no del tot.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí, molts. Nens que juguen contra nosaltres encara veuen estrany jugar contra equips femenins i sempre fan algun comentari inapropiat.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Inferior no, però diferent sí.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí, hi ha països que van molt més avançats.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Sí, bastant. Penso que acabarà donant el mateix espectacle que el masculí.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya *Orgullosa*, per potenciar el futbol femení. Què n'opines? Em sabries dir sobre què tracta? Des de les banquetes heu notat algun canvi? Quin?

-Tot el que sigui per potenciar el futbol femení és ben rebut.

-Com creus que es veu una dona dirigint un equip des de la banda?

-Rara. Dic rara perquè quasi no se'n veuen, però evidentment pot fer el mateix que un entrenador masculí.

-“Si ens situem a casa nostra, trobem que l'escenari de dones entrenadores és el següent: de 27 equips catalans repartits entre les tres màximes categories -Primera, Segona i Preferent-, només a quatre clubs trobem representació femenina, és a dir, només un 14% del total de tècnics són dones” article agafat de futfem.cat. Com ho justificaries?

-Penso que veure una noia jugant a futbol ja xoca, però que encara els sobta més veure una noia al capdavant d'un equip.

-Quins fets creus que són necessaris per potenciar la figura de la dona al capdavant d'un equip?

-L'ajuda de tots, dels clubs i de les federacions.

Arnau Montón Requena, 22 anys, actualment entrenador de l'EFR i el Geieg

-Entrenes nois o noies? Creus que hi ha diferències?

- A nois, crec que a nivell futbolístic sí que hi ha alguna petita diferència però a nivell de comportament sobretot, normalment, les noies són més disciplinades.

-Quina categoria entrenes?

-Infantil a 1a Divisió.

-Quins són els vostres horaris d'entrenament i els partits?

-Entrenem dimecres i divendres, dimecres de 19:30 a 21:00 i divendres de 19:00 a 20:30. Els partits quan els juguem a casa són dissabte a les 10:00h.

-Cobres?

-Sí.

-Utilitzen les mateixes instal·lacions els nois i les noies?

-Sí.

-Els teus/ les teves jugadores cobren o paguen per jugar a futbol?

-Paguen una quota.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculí, perquè es televisa més, tot i que penso que s'hauria de donar més rellevància al femení.

-Acostumes a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Normalment masculins, femenins si tinc la ocasió hi vaig, però majoritàriament masculins.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Què en penses? Ho trobes just? Sabia aquestes dades?

-No. Al 2018 això ja hauria d'estar més que solucionat i si no ho està doncs és un problema súper gran.

-Com valeres el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení ,de moment, no succeeix.

-Molt injust. Perquè realment si estan a la mateixa categoria haurien de cobrar el mateix, però llavors entren en joc les TV, els patrocinadors, però ho segueixo trobant un fet súper injust pel món.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-De 'Marimaxy' i realment no és així.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí, moltes, simplement pel tema sous o per exemple als partits de futbol base femení gairebé no hi ha ningú (espectadors).

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Penso que a nivell de federació ja s'està treballant, però a nivell global s'hauria de donar més exemple, és a dir, no potser que en un anunci de futbol sempre et surti un noi i mai una noia.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-Depèn del club. Però penso que no gaire, és a dir, haurien d'estar-ho molt més ja començant pel club.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí, molts. No cal anar més lluny, quants cops has sentit: xutes com una nena?

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Sí. Crec que les noies, per una qüestió evident com és la genètica no tenen la potència ni la força física d'un noi, pel contrari juguen molt més amb el cap que els nois.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí, penso que a països com Bèlgica el futbol femení està molt més valorat, en canvi aquí a Espanya gens. Ho relaciono directament amb la societat del país, vivim en un país masculista i evidentment això es trasllada al futbol.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Sí. Cada cop veus que els clubs disposen de més equips femenins i això és bo.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya *Orgullosa* per potenciar el futbol femení. Què n'opines? Em sabries dir sobre què tracta? Des de les banquetes heu notat algun canvi? Quin?

-Sí, penso que està molt bé però crec que s'ha d'anar més enllà i mostrar-la pels mitjans de comunicació.

-Com creus que es veu una dona dirigint un equip des de la banda?

-Crec que la societat no està acostumada a veure una noia al capdavant d'un equip, un fet que per suposat hauria de canviar.

-"Si ens situem a casa nostra, trobem que l'escenari de dones entrenadores és el següent: de 27 equips catalans repartits entre les tres màximes categories Primera, Segona i Preferent-, només a quatre clubs trobem representació femenina, és a dir, només un 14% del total de tècnics són dones" article agafat de futfem.cat. Com ho justificaries?

-Penso que els clubs es fien més d'una visió masculina al capdavant d'un equip, com amb tot, fet erroni.

-Quins fets creus que són necessaris per potenciar la figura de la dona al capdavant d'un equip?

-Donar-li la mateixa importància a un nen que a una nena, sense mostrar-li cap diferència.

8.2.2. Entrevistes a jugadores

Sara Ismael Salgueda, 19 anys, jugadora del FCB B femení

-Quin és el teu club?

-FC Barcelona

-A quina categoria jugues?

-Nacional

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Entrenaments dilluns, dimarts, dijous i divendres de 20:00 a 22:30.

-Partits diumenge a les 12:00 o a les 10:00 (depèn de la tele).

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Als 13 anys.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-Sí, els meus pares no volien apuntar-me a futbol perquè feia molts esports diferents i finalment es va crear el femení a Ripoll i per això m'hi vaig poder apuntar, perquè ho tenia davant de casa i els meus pares no s'havien de desplaçar enlloc perquè entrenés o jugués.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres?

-Cobro.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp)?

-Molt bones instal·lacions, però els vestidors que tenim són millorables.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just?

-Gens just. Fan la mateixa feina, així que hauria de ser el mateix per a tothom. Dependent del partit que arbitressin haurien de cobrar més o menys, però no per la diferència de ser home o dona.

-Com valeres el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Mica en mica el futbol femení va creixent més, però la paraula que trobo en el que em dius se'n diu desigualtat.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Les dues coses. Masculí m'encanta i per aprendre i femení el mateix. Hi ha coses diferents i si miro dels dos puc aprendre molt. Apart, que em trobo en el món del futbol femení i m'encanta.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-No acostumo a anar a veure gaires partits, però si hi vaig són dels dos.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí, però cada vegada menys.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol?

-Créixer a poc a poc i seguir treballant dur per demostrar que nosaltres també sabem fer màgia amb la pilota.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-Algunes sí, no totes.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-En altres països està més ben valorat, sí.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya "Orgullosa" per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-Em sembla molt bé que vagin sortint coses d'aquestes per potenciar-ne el futbol femení.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-Ara es veu tot més normal. Però abans deien que una dona no podia jugar, que no valia per això, que havia de fer les feines de casa, etc. Però ara, ole tu.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-I tant que sí que ha augmentat. Mitjans de comunicació, més audiència, publicitat, nous títols que s'han guanyat...

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Tothom té el seu estil i la seva manera de jugar. Potser els nois tenen més força o poden tenir coses diferents a les noies, però les noies també poden tenir quelcom que els nois no tinguin.

Bruna Vilamala Costa, 16 anys, jugadora del FCB Cadet Juvenil Femení

-Quin és el teu club?

-El Barça.

-A quina categoria jugues?

-Cadet juvenil.

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Entreno dimarts, dijous i divendres de les 20:45 a les 23:00. De 20:25 a les 20:45 anem al gimnàs. Quan juguem a casa, els partits són a les 10:00 o a les 12:00.

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Des dels 3 o 4 anys que vaig començar amb un equip masculí al Sant Vicenç de Torelló.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-No. Cap.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres?

Res. Ni pago ni cobro. Quan vaig amb la selecció Espanyola sí que cobro.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp) ?

-Els del FCB dolents, ens canviem en unes caravanes mentre els nens es canvien en uns vestidors 'que flipes'. Quan juguem a fora, normalment, està tot correcte.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Què en penses? Ho trobes just?

-No ho trobo just. Trobaria just que cobrin una mica més perquè l'expectació que genera el futbol masculí no és la mateixa que genera el futbol femení, però igualment un 95,4% més que les noies és una bestiesa.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení ,de moment, no succeeix.

-Ho trobo súper injust, perquè a més el futbol a segona divisió de noies no és que no puguin viure d'això, és que no cobren res, ara mateix del Barça cobren tres jugadores, però molt poc. A més a més el futbol femení del Barça al primer equip fa just dues temporades que les noies han començat a viure del futbol.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-M'ho miro tot. Sempre que donen un partit de futbol per la TV m'és igual que sigui masculí o femení, sempre me'ls miro. Tot i que quan habito a obrir la TV sempre donen els masculins.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Normalment el femení, bàsicament per les companyes o amigues que juguen, més que el masculí. Masculí, a vegades el primer equip del FCB.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí, moltes. Per exemple, centrant-me amb el FCB que és el que jo visc, els nens cobren des d'una edat molt petita, i les noies a Nacional segueixen sense cobrar. Els vestuaris, els nens sempre gaudeixen de les millors instal·lacions. Els horaris, tot i que l'hora que entrenem és molt dolenta, si m'ho miro per la part positiva per combinar-me l'institut em va força bé. El transport, mentre els nens gaudeixen de taxi, les nenes no, ens han de dur els pares.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Donar-li més suport, que la gent cregui més en el futbol femení. La gent cada cop hi creu més, però encara queda molt recorregut per fer. Més que res perquè creixi el futbol femení ha de créixer per ell mateix, no ha de créixer en comparació del futbol masculí perquè el futbol masculí està en un altre nivell.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-Cada vegada més. Per exemple, jo conec a la Laura Ràfols que està al primer equip del FCB i fa uns dies que vaig anar a jugar amb elles i ens explicava que quan ella va començar al Barça, va anar a fer les proves en un camp que no era ni on entrenava el futbol masculí, per tant des que va començar fins ara ha evolucionat moltíssim, però tot i així, queda molt per fer.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí. Quan es va fer la campanya *Orgullosa* es van ensenyar tots els pressupostos que tenien tots els països i Espanya, no està el més baix però quan vas a competir a fora i veus que Espanya en aquestes categories baixes és una de les referents i una de les que té opció al títol i després veus els pressupostos que tenen els altres països que queden per sota d'Espanya disposen de més pressupost doncs et sembla estrany.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya "Orgullosa" per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-Penso que va estar molt bé tenir aquesta iniciativa, va estar molt ben fet però penso que es podria haver portat a més, per exemple que l'anunci que van fer hagués sortit

per la TV o que més mitjans de comunicació haguessin fet córrer la veu sobre la campanya.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-Crec que ara mateix no seria tant com 'ui, una nena jugant a futbol' però quan era més petita si que estava més mal vista, i quan creixes de seguida la gent ja et veu molt gran per jugar-hi. En canvi, amb un noi, que tingui 19 o 20 anys i jugui és el més normal del món.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí. Quan anava a jugar a camps, jo que sempre he jugat amb nens, sempre quan et veien era 'Mireu la nena' o quan hi havia marcatges l'entrenador deia 'la nena és igual, no cal que la marqueu'.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Sí. Ho relacionaria amb que les generacions més petites estan començant a veure que el futbol femení està començant a créixer i llavors no tenen tanta por a iniciar-se, també, com que s'han creat molts equips, no és tant difícil trobar un equip femení per iniciar-te.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Diferent, diferent no. Però sí que tenim aspectes diferents, els nois juguen més amb el cos a cos i la força física i les noies juguem més a tocar la pilota.

Magalí Capdevila, 12 anys, jugadora del FCB de l'Infantil femení

-Quin és el teu club?

-El FCB

-A quina categoria jugues?

-Infantil femení

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Els partits a les onze o a les dotze. Els entrenaments, dilluns, dimarts i dijous de sis a un quart de vuit.

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Quan tenia tres anys vaig començar a jugar amb nens.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-No.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres? En els dos casos respon la quantitat?

-Ni pago ni cobro.

-Quines facilitats et proporciona el teu club per poder jugar?

-No se'm dona cap facilitat. Són els meus pares els qui m'han de portar fins a la Ciutat Esportiva a entrenar i a jugar.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp)?

-El camp on entreno és el mateix que els nois, però els vestidors, hi ha vestidors per nois i els nostres que són molt pitjors.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just?

-No. Perquè arbitren igual.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Penso que el futbol femení encara s'ha de desenvolupar molt més.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Igual, jo em miro tot el futbol, però es dona més el masculí. Mai s'ha retransmès cap partit del meu equip per la TV.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Per igual, tot i que no acostumo a assistir-hi.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí. Per exemple si em comparo jo amb algun nen que també jugui el Barça, ell té patrocinis, se'ls dona roba, botes, tenen taxi, entrenen més dies (perquè nosaltres es veu que fem nosa) i també reben moltes més ajudes econòmiques per les famílies.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Que els mitjans de comunicació li donin més importància.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-No, en absolut.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí, perquè per exemple a Suïssa té més potencial el futbol femení que el masculí.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya *Orgullosa'* per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-Està molt bé, jo com a jugadora de la Selecció Catalana vaig assistir a la gala i vaig poder veure que realment sí que s'està fent feina per potenciar el futbol femení.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-Quan jugava amb nens la majoria em veien i deien: "una nena, una nena!" i després els hi ensenyava com jugava a futbol. Realment em veien inferior a primera vista. He sentit molts comentaris despectius cap a mi dins del camp.

Jo crec que el problema és que la gent veu el futbol com un esport de nois i llavors ja et qualifiquen de "marimaxo" o "lesbiana".

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí, cap a mi.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb què ho relaciones?

-Sí, tot i que jo no porto gaires anys dins del món del futbol femení. Ho relacionaria amb l'augment de nenes que els interessa el futbol actualment.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Sí, nosaltres som més tècniques, però la qualitat si la té un noi la pot tenir una noia.

Emma Mendo Asurmendi, 19 anys, jugadora del U.E Gurb

-Quin és el teu club?

-L'U.E Gurb.

-A quina categoria jugues?

-Cadet-juvenil.

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Partits juguem diumenges a les 12:00 o a les 18:00, i entrenaments; dilluns, dimecres i divendres de 19:00 a les 20:30.

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Amb 10 anys, vaig començar a entrenar amb nens d'una categoria menys que la meva.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-No, cap.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres? En els dos casos respon la quantitat?

-Pago, 90 euros l'any.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp) ?

-Al meu club, anem a les instal·lacions on va al màxim equip masculí.

-Segons unes dades de “La Liga” els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l’hora d’arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just?

-Decebedor. Penso que si estan al mateix nivell és per alguna cosa i no crec que hi hagin d’haver aquestes desigualtats, perquè una noia en sap igual o a vegades més que un noi. Llavors, penso que sembla del segle XIX, és decebedor.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Patètic, trobo que els dos equips si estan a la mateixa divisió han de dedicar el mateix temps, no entenc perquè les noies no poden viure d’això, elles han de treballar i jugar, per tant arriben als entrenaments molt més gastades física i mentalment. No hi trobo cap sentit.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculins, perquè és el que retransmeten més.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Femenins, però perquè em moc per la comarca. Però si vols anar a veure un partit de primera divisió tens moltes més facilitats per anar a veure un masculí, per anar a veure el femení has de buscar-ho, mai t’ho anuncien per la TV.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Moltes. Comencem pels insults! Les noies sempre estem exposades a ells, en canvi els nois no. En el meu club, estem molt ben cuidades pels nostres entrenadors, però els coordinadors sempre mostren molt més interès pel masculí. Fixant-me amb el Barça, només em cal mirar en un aleví, els nens marxen tots amb l’autocar, mentre les nenes s’han de moure amb el seu cotxe particular pels camps.

-Què s’hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Jo crec que s’està intentant però encara falta moltíssim. Crec que se li ha de donar més visibilitat. Ja se n’hi dona, però crec que la gent quan es parla de futbol femení tanca els ulls. També penso que influeix molt el país en el que vivim, un país que no evoluciona i això fa que el futbol femení tampoc ho faci.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-No. L'esforç que fem és el mateix que el d'un noi i sempre estem infravalorades per la societat.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí. Bàsicament és un país conservador que no facilita a canviar les coses, per tant no aposta pel futbol femení. En canvi, veus altres països més desenvolupats, on se li dóna més veu al futbol femení.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya *Orgullosa* per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-Està bé, però li ha faltat ressò. També penso que les inversions econòmiques que fan als clubs són insuficients.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-De 'marimaxo'. Però, tu ara mires el primer equip del FCB i hi ha noies que són molt boniques, de fet no té res a veure, però com que sempre ha estat un esport d'homes ja et qualifiquen d'home.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí. "Ves a fregar!"

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Crec que hi va haver un 'boom'. Però penso que aquest últims anys no ha acabat d'augmentar i crec que si es perden els equips femenins és pel desinterès del club.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Realment jo crec que sí, els nois són molt potents, les noies juguem amb una intensitat més fluixa. Som molt diferents, però no pitjors. Tècnicament, un equip femení podria guanyar a un masculí.

Martí Palau Grabulosa, 19 anys, jugador de l'Abadessenc

-Quin és el teu club?

-CE Abadessenc

-A quina categoria jugues?

-4a/2a

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Dimecres i Divendres a les 20:30 entrenament i dissabte a les 6 partit.

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Des de ben petit que visc pel futbol i hi jugo. Des dels 6-7 anys.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-La veritat és que mai he tingut cap problema per poder jugar a futbol.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres? En els dos casos respon la quantitat?

-Ni cobro ni pago.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp)?

-Tenim un vestuari diferent segons si és entrenament o partit i els dos estan en bones condicions, tot i que el de partit és més vell. Pel que fa al camp està en molt bon estat i sempre disposem de mig camp mínim per entrenar.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Què en penses? Ho trobes just?

-Ho trobo injust, però també es veritat que gairebé no es veuen àrbitres dones a primera divisió, cosa que hauria de canviar.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Tot es resumeix en la repercussió que genera el futbol femení i el masculí. És evident que el masculí genera molt més expectació i això veig difícil que canviï en un termini curt de temps, però s'hauria de buscar una manera d'equiparar salaris.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculí, sens dubte. Primer de tot, perquè és el que ofereixen més i també perquè el trobo més interessant, segurament perquè la societat m'ha educat així i s'hauria de canviar.

-Acostumes a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Masculí

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sens dubte, com he dit abans.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol?

-Potenciar des de tots els àmbits de la societat el futbol femení i les virtuts que té i esvair les idees masclistes que encara existeixen a la nostra societat.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-En el seu propi àmbit sí, perquè no competeixen amb homes. Tot i això, no tenen ni la meitat de repercussió que els homes ni el mateix reconeixement.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Per desgràcia el país en el que vivim és molt retrògrad, i encara hi ha idees molt masclistes, fet que fa que es menyspreï encara més el futbol femení.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya *Orgullosa* per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-Tot el que siguin campanyes o projectes per potenciar i millorar el futbol femení han de ser sempre benvingudes.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-Com he dit abans, per les idees retrògrades que encara hi ha en aquest país molts veuen estrany que una dona jugui a futbol perquè creuen que és cosa d'homes.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sens dubte, sobretot cap a àrbitres o liniers dones que algun cop m'han arbitrat.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Sí, cada cop hi ha més noies que juguen a futbol i mica en mica es va potenciant i donant més importància al futbol femení, tot i que encara queda un llarg camí per recórrer.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Des de la meua opinió crec que sí. És un futbol diferent, que et pot agradar més o menys.

Marc Maideu Capdevila, 17 anys, jugador de l'AEC Manlleu

-Quin és el teu club?

-AEC Manlleu.

-A quina categoria jugues?

-Juvenil Preferent.

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Tres dies a la setmana de 20:30 a 22:00. I partits els dissabtes a les 17:00

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Vaig començar amb 5 anys al Campdevàdol.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-No, cap.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres?

-Pago.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp)?

-Depèn de cada club, però n'hi ha que són força lamentables.

-Segons unes dades de "La Liga" els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l'hora d'arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just?

-No, gens, haurien de cobrar el mateix.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení, de moment, no succeeix.

-Malament, com el fet d'abans.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculí perquè el donen més.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Masculins.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Segurament sí.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol?

-Que se li doni més importància i visibilitat, que el donin més pels mitjans de comunicació, que s'augmentin els sous.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-La veritat és que no ho sé.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya "Orgullosa" per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-No, no n'he sentit a parlar.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-La veuen masculina tot i que no és així.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí, a una noia àrbitre: "Ves a la cuina"

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Sí perquè ara és més acceptat.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Sí, els nois juguem amb més potència i les noies amb més cap.

Adriel Garcia Mesa, 19 anys, jugador de l'AEC Manlleu

-Quin és el teu club?

-AEC Manlleu

-A quina categoria jugues?

-Primera Catalana

-Quins són els teus horaris de partits i entrenaments habitualment?

-Tres dies a la setmana de 20:30 a 22:00.

-Quan neix la teva vinculació amb el futbol?

-Des de que tinc quatre anys.

-Et vas trobar amb alguna dificultat a l'hora d'iniciar-te en aquest món?

-No, cap. Al primer any no jugava partits, només entrenava.

-Pagues per jugar a futbol, o cobres? En els dos casos respon la quantitat?

-Cobro.

-Com qualificaries les instal·lacions que us solen assignar (vestidors, lavabos, qualitat del camp)?

-A Manlleu bastant precari, però això depèn del club.

-Segons unes dades de “La Liga” els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l’hora d’arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just?

-Doncs que és una mica trist, la veritat, no hauria d’ésser així però malauradament aquesta societat està bastant podrida i per això passen aquestes coses. Però no hauria d’ésser així i menys en un esport que és el reflex de la societat, amb tota la gent que segueix el futbol s’hauria de donar exemple.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení ,de moment, no succeeix.

-Normal. No ho considero bé però és una cosa normal més que res perquè el futbol masculí ven molt més que el futbol femení. Tot i que repeteixo: “No hauria d’ésser així”. A altres països se li dona molta més importància al futbol femení. La importància que se li doni al futbol femení es torna amb més atenció mediàtica, quan més recursos li proporcionis, més interès generaràs.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculí. Tot i que ara és veritat que em miro més futbol femení que fa uns anys.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Masculí. Femenins només quan juguen després de mi i em quedo una estona a mirar-ho.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Sí. No se li destinen tants recursos com al masculí, llavors, és molt trist per exemple que les campiones de la copa de la reina no cobrin per exemple o que les campiones de la lliga cobrin una misèria.

-Què s’hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol?

-Donar-li importància. Cap club li dona importància al futbol femení. Per exemple el Madrid no té ni secció femenina i és el club més gran d’Europa diuen. Crec que s’hauria de donar més importància als equips femenins mediàticament.

-Penses que les noies són valorades en l’àmbit del futbol femení?

-Sí, dintre el cercle de l'equip si que es valora molt però a l'hora de mirar-ho des de fora està poc valorat.

-Creus que hi hagut opressió o maltractament del futbol femení a Espanya en comparació a altres països?

-Sí, i tant. És trist que quan el FCB Femení es jugava la lliga, van haver de jugar a la Ciutat Esportiva perquè jugava el filial al Mini Estadi.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya *Orgullosa* per potenciar el futbol femení. Què n'opines?

-Sí és per potencial el futbol femení molt bé. Però no la conec.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-És veritat que a ulls de la societat es para a pensar : "hosti, aquesta juga a futbol", però juga a futbol com ho pot fer qualsevol persona, no?

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Sí, i tant.

-Des del teu punt de vista, creus que el futbol femení ha augmentat en els darrers anys? Amb que ho relaciones?

-Clar que augmenta, però no n'hi ha prou.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-Sí. És un joc molt diferent, per les condicions físiques.

8.2.3 Entrevistes familiars

Alba Vilamala, 19 anys, germana de la Bruna Vilamala

-Quin és el teu vincle amb el futbol? (pare, mare, germà, avi, aficionat)

-La meva germana.

-A quin club juga?

-Al Barça.

- El que practica futbol és de sexe femení o masculí?

-Femení.

-Quins són els horaris de partit i entrenaments del seu familiar?

-Dimarts, dijous i divendres de les 20:45 a les 11. De 20:25 a les 20.45 van al gimnàs. Quan juguen a casa, els partits són a les 10:00 o a les 12:00.

-El teu fill/a paga o cobra per jugar a futbol? Quant

-Res. Només cobra quan va amb la selecció.

-Segons unes dades de “La Liga” els nois àrbitres cobren un 95,4% més que les àrbitres a l’hora d’arbitrar un partit a primera divisió. Que en penses? Ho trobes just?

-No. És molt injust jo crec perquè els dos arbitren un partit de futbol i doncs haurien de cobrar el mateix, perquè els dos estan fent el mateix. És el de sempre en qualsevol feina, la dona sol cobrar menys, una cosa que em sembla molt injusta.

-Com valores el fet que a segona masculina els futbolistes visquin del futbol; però en canvi això al femení ,de moment, no succeeix.

-Ho trobo molt injust. Que a primera i a segona divisió els nois puguin viure del futbol i les noies no ho trobo fatal perquè és el mateix, perquè estan fent el mateix oi? doncs que cobrin igual! El que passa és que com el futbol femení no genera tants diners doncs per això no cobren tant. I a més, penso, que a nivell de futbol base els diners que cobra un nen de 8 anys per jugar bé a futbol es podrien destinar a que les noies de primera divisió poguessin augmentar el seu sou.

-Aquest any la FCF ha impulsat la campanya “Orgullosa” per potenciar el futbol femení. Què n’opines?

-Està molt bé, però jo la conec perquè la meva germana hi va sortir perquè sinó no la coneixeria. Crec que no ha tingut cap ressò, com moltes coses que es fan al futbol femení. Tot és molt maco però sembla que ho facin per dir: “Sí, sí nosaltres també lluitem pel futbol femení”. Però en veritat, no donen gens de ressò.

-Què sols mirar més pels mitjans de comunicació, futbol femení, o masculí? Per què?

-Masculí. Perquè femení miro els partits més interessants i masculí me'ls miro més tots. També és veritat que en donen molts més de masculins que de femenins. I els que miro de femenins me'ls miro perquè la meva germana se'ls mira i perquè els busca, perquè sinó no te n'adones que hi ha un partit de futbol femení.

-Habitues a anar més a veure partits de futbol femení o masculí?

-Femenins perquè juga me germana.

-Creus que el futbol femení pateix discriminacions o desigualtats envers el futbol masculí?

-Moltes.

-Què s'hauria de fer per reforçar la figura de la dona en el món del futbol femení?

-Intentar donar visibilitat perquè és veritat que com que els últims anys el futbol femení ha augmentat molt es coneix més. Però jo ho veig així perquè ho he viscut des de casa, no sé com ho veu algú que no ho hagi viscut així de prop. Crec que principal s'hauria de donar molta més importància al futbol femení perquè també existeix.

-Penses que les noies són valorades en l'àmbit del futbol femení?

-Depèn de per qui. Per els seus entrenadors sí, evidentment. Per la seva família també. Per la resta de la societat? no crec. Ho sigui, estan infravalorades, només cal veure com actua la societat (i molts cops sense adonar-se'n)

-En els darrers anys hi ha hagut un augment en el futbol femení? Amb què ho relaciones?

-Sí. Penso que és perquè les nenes que ara creixen han vist que sí que hi ha noies que hi juguen i pensen:" doncs jo també vull". És a dir, s'ha com normalitzat, tot i que queda molt per fer. També en la actualitat hi ha molts clubs que tenen equips femenins des de categories molt petites.

-Creus que les noies juguen a futbol de manera diferent que els nois?

-No, veig que juguen bastant igual.

-Com creus que qualifica la gent una noia que juga a futbol?

-”Lesbiana”, ”marimaxo”, gens femenina.

-Has sentit mai un comentari despectiu cap una noia que practiqui el futbol?

-Si, molts cops. Als partits de me germana, entrenadors cridant als seus jugadors: ”a la niña no la cubráis, da igual” o ”jugues a futbol perquè ets un nen”.

-SI EL TEU FAMILIAR QUE PRACTICA EL FUTBOL ÉS NENA/ NOIA

-Què vas pensar quan la teva filla/ familiar et va comunicar que volia jugar a futbol?

-La Bruna, la meva germana, va voler començar a jugar amb tres anys, aleshores jo era molt petita. Sí que és veritat que els meus pares van pensar: ”L’apuntem a futbol, perquè així veurà tot de nens, es cansarà i plegarà”. I no, no va ser així.

-Et sembla correcte que la teva familiar jugui a futbol?

-Sí, correctíssim.

-Creus que disposa de les mateixes facilitats que un noi que jugui a futbol?

-No, gens. Perquè per exemple un noi a la seva edat està a la Masia, té un programa escolar adaptat al seu esport, ella està marxant amb la Selecció Espanyola a Israel tres setmanes, mentre ha estat allà òbviament no ha pogut fer la feina escolar i no té cap programa adaptat. Fins i tot, per convalidar l’educació física vam tenir molts problemes. A més, el fet de que no tinguin taxi, i les hagin de dur a entrenar els pares fa que moltes nenes que potser podrien estar jugant al Barça pel nivell que tenen no puguin, ja sigui per problemes econòmics o per disponibilitat dels pares.

-Tot el seu voltant l’anima a jugar o hi ha algú que en discrepi?

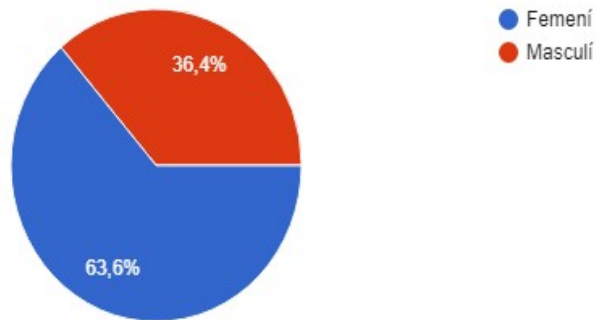
No, no! Tothom l’anima.

8.3. ENQUESTES

8.3.1. Enquesta als nens i nenes del campus

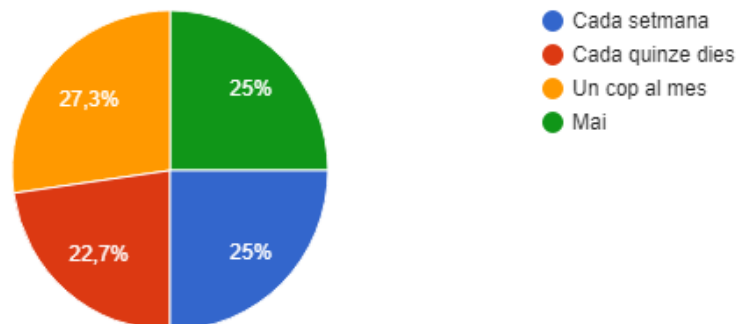
SEXE

44 respuestas

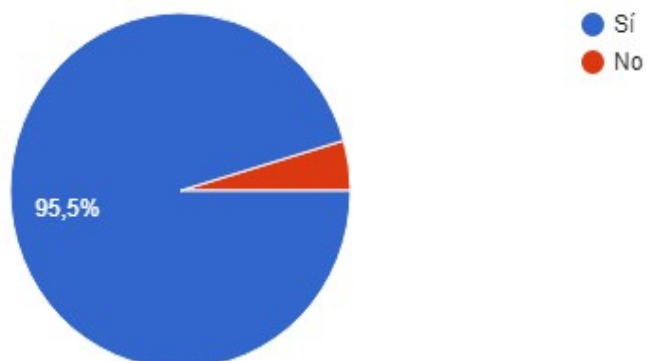
VAS A VEURE PARTITS DE FUTBOL MASCULÍ? CADA QUAN?

44 respuestas

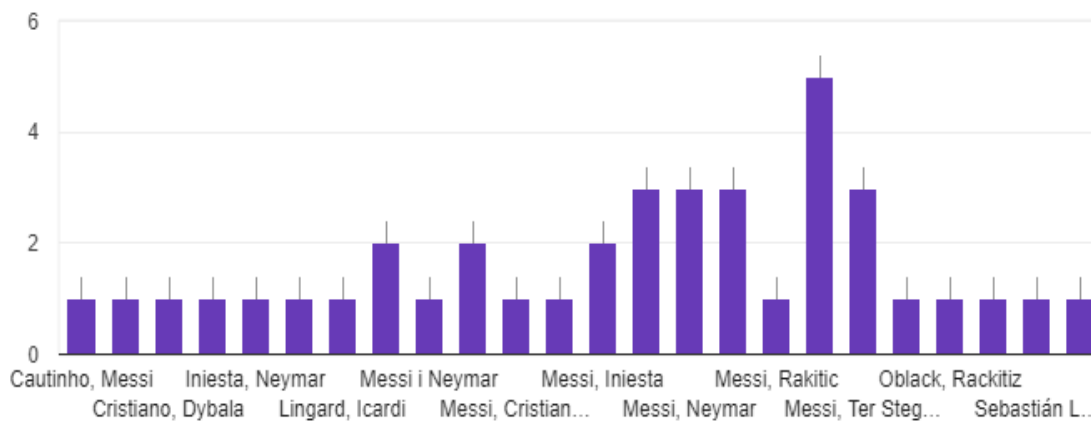
CONEIXES ALGUN JUGADOR DE FUTBOL?

44 respuestas

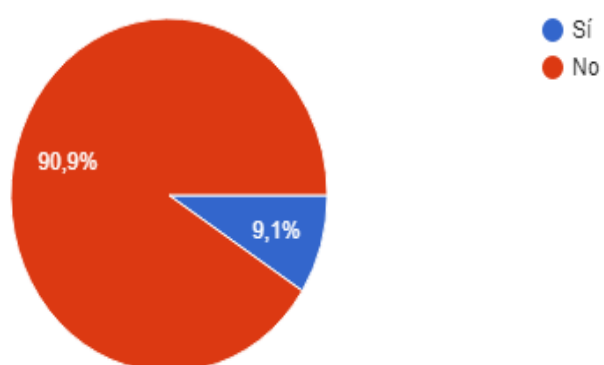
QUINS SÓN ELS TEUS DOS JUGADORS PREFERITS?

39 respuestas

CONEIXES ALGUNA JUGADORA DE FUTBOL?

44 respuestas

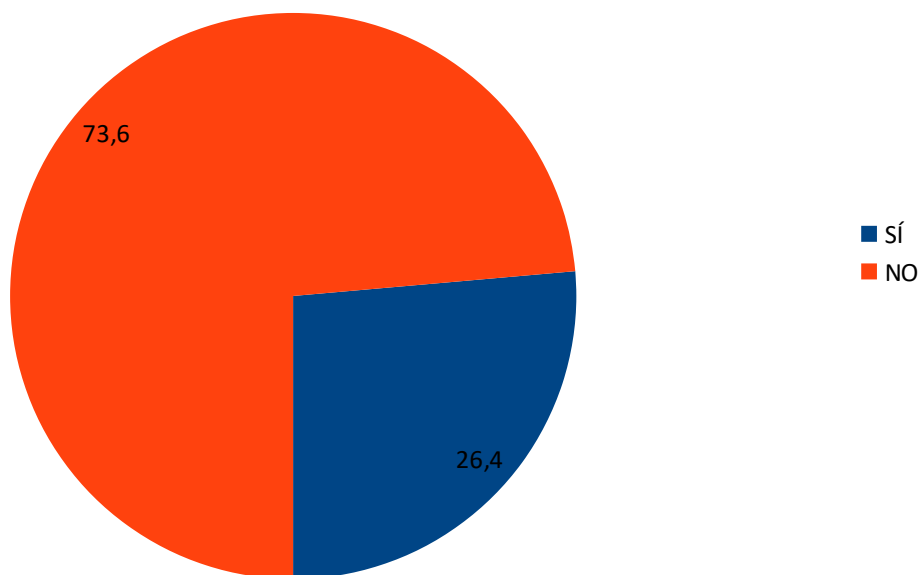
QUINA?

-Lieke Martens

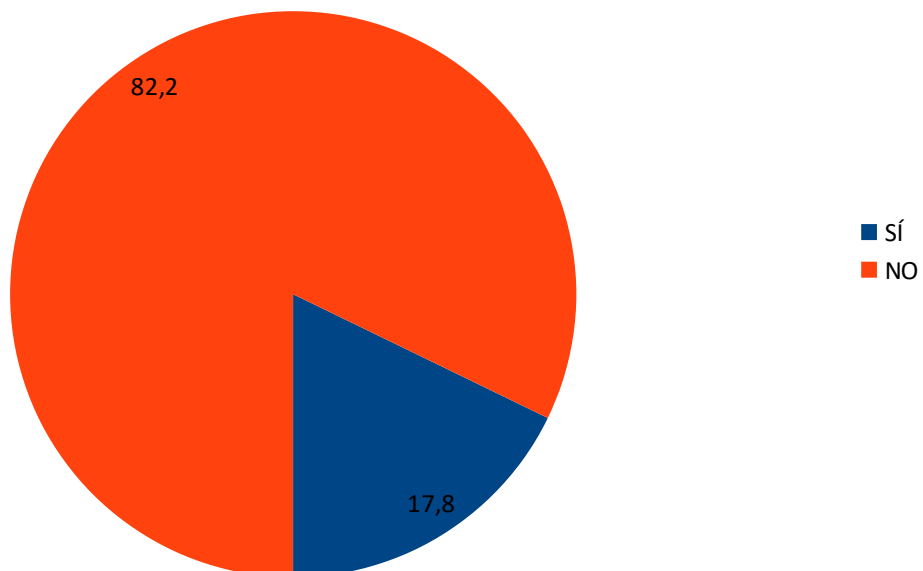
-Alexia Putellas

RESPOSTES DEL SEXE MASCULÍ (36,4% DELS ENQUESTATS)

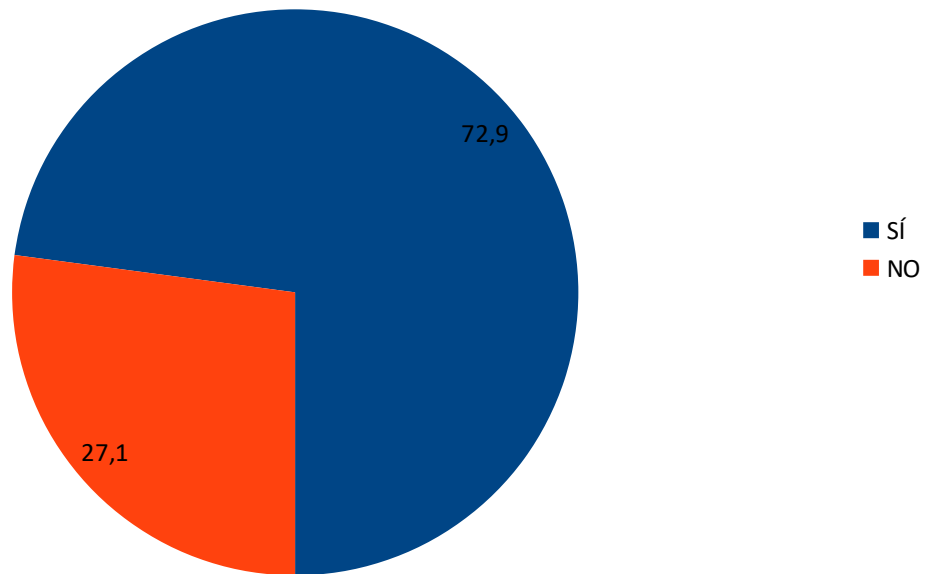
PRACTICAVES ALGUN ESPORT ABANS DEL FUTBOL?

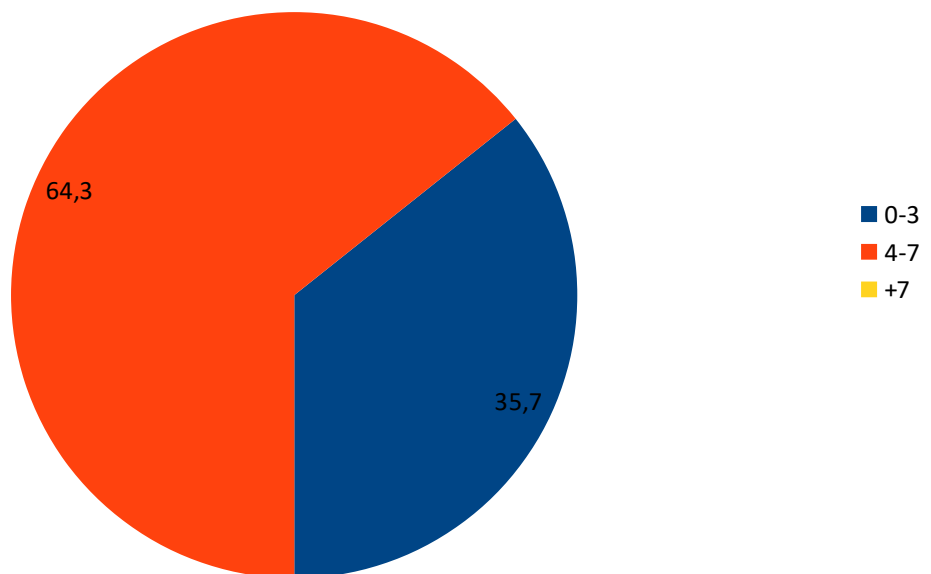
PRACTIQUES ALGUN ESPORT A MÉS DEL FUTBOL?

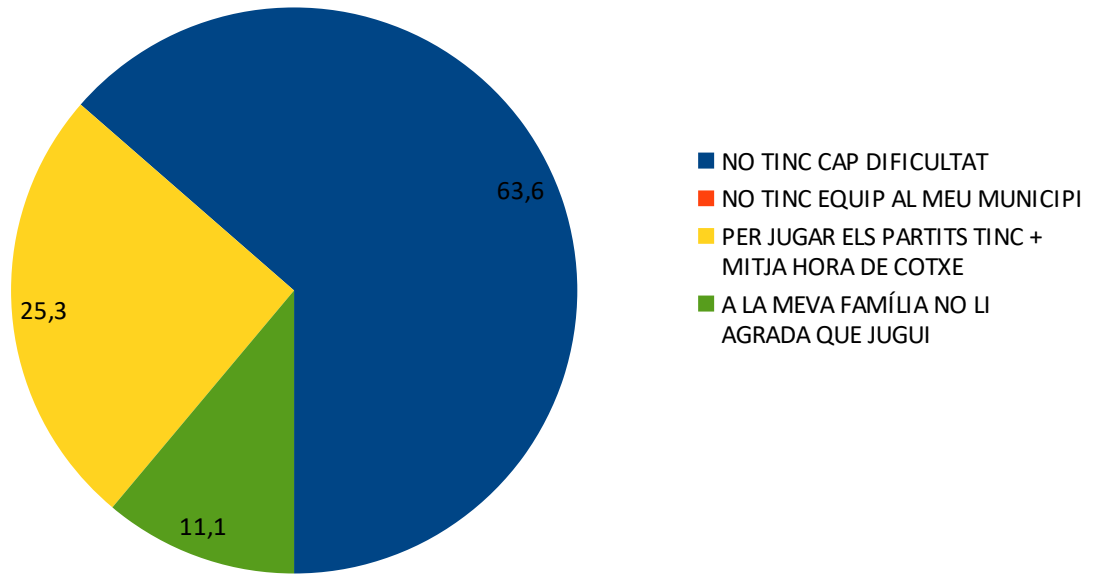
DURANT L'ANY COMPETEIXES EN UNA LLIGA?

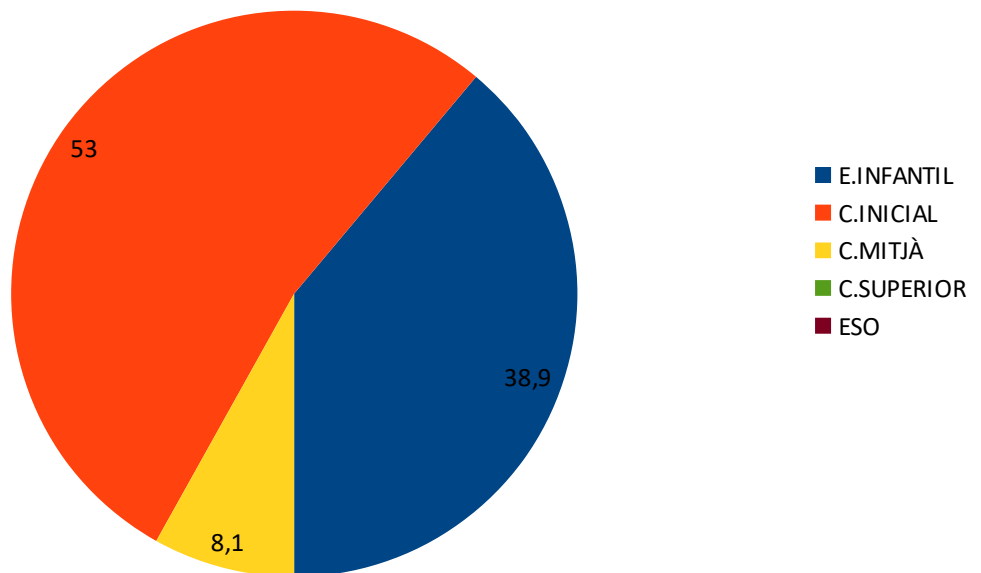
DURANT LA SETMANA QUANTES HORES DEDIQUES AL FUTBOL?

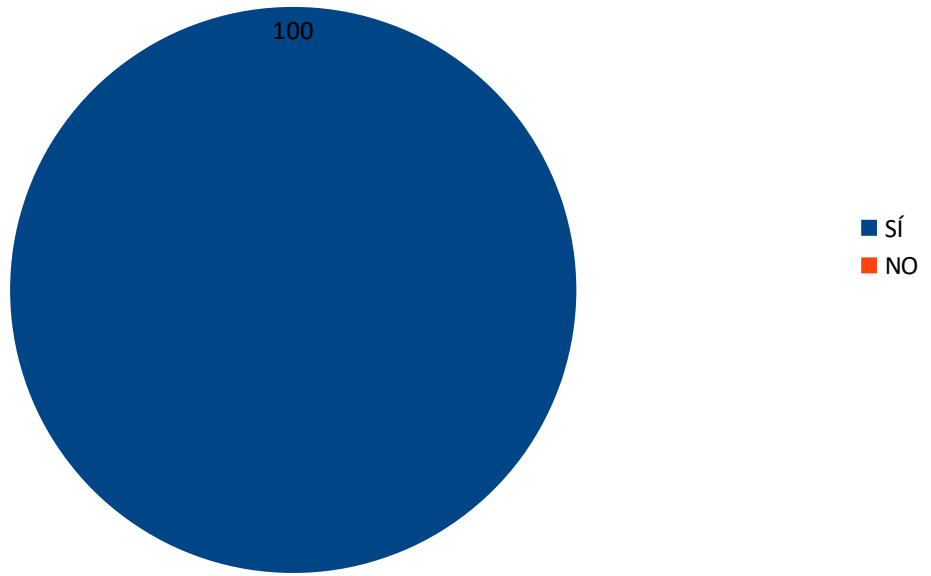
TENS ALGUNA D'AQUESTES DIFICULTATS PER JUGAR A FUTBOL?

DES DE QUAN JUGUES A FUTBOL (EN UN EQUIP)?

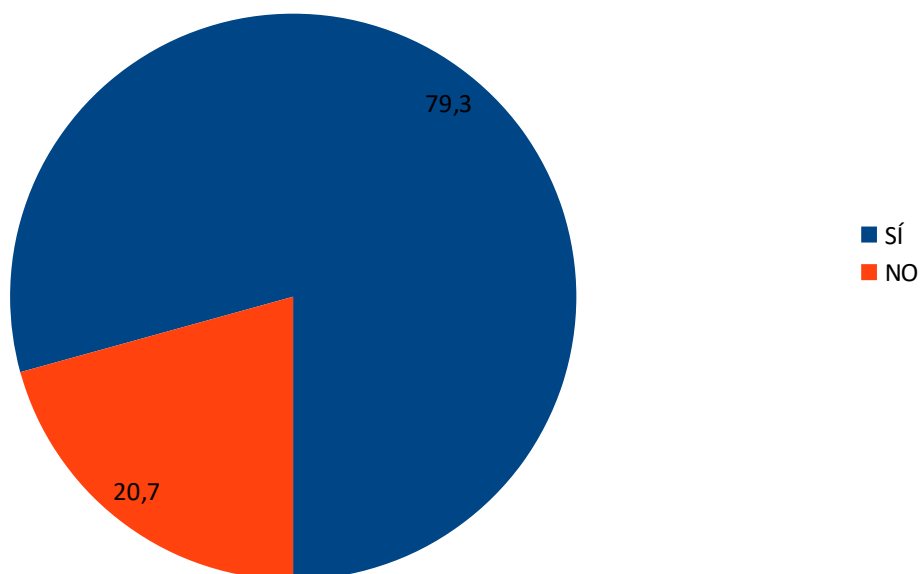

A L'ESCOLA JUGUES A FUTBOL?

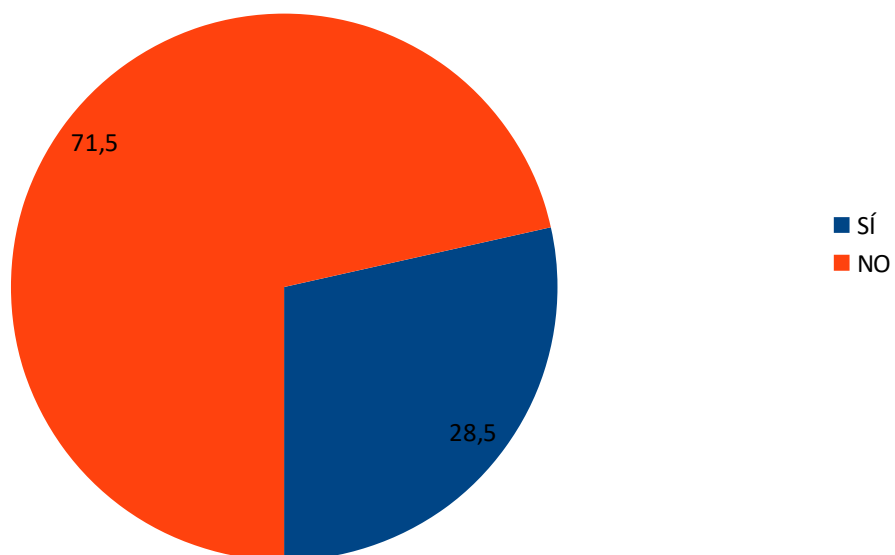

RESPOSTES DEL SEXE FEMENÍ (63,6% DELS ENQUESTATS)

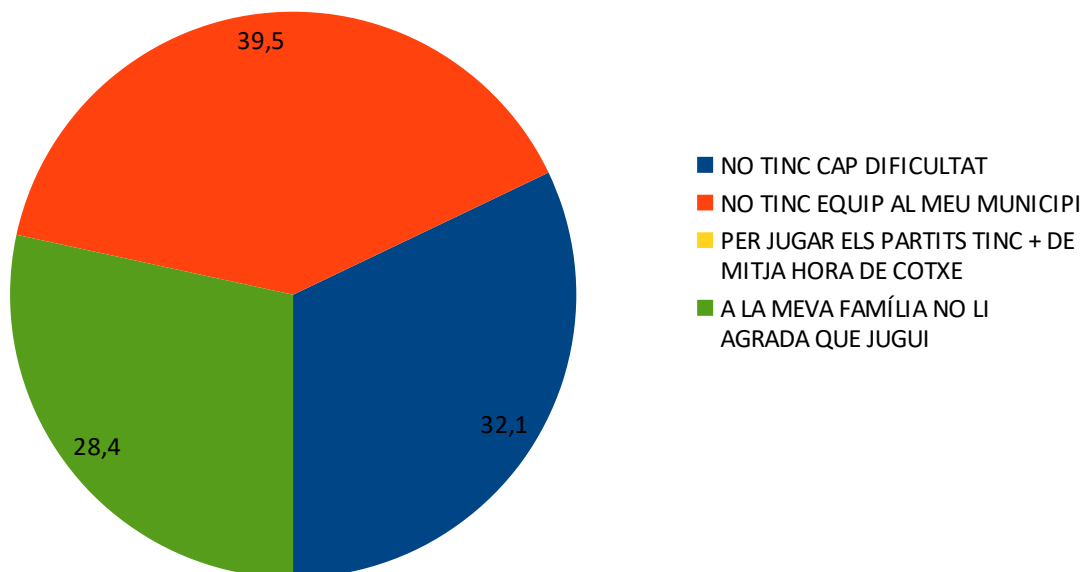
PRACTICAVES ALGUN ESPORT ABANS DEL FUTBOL?

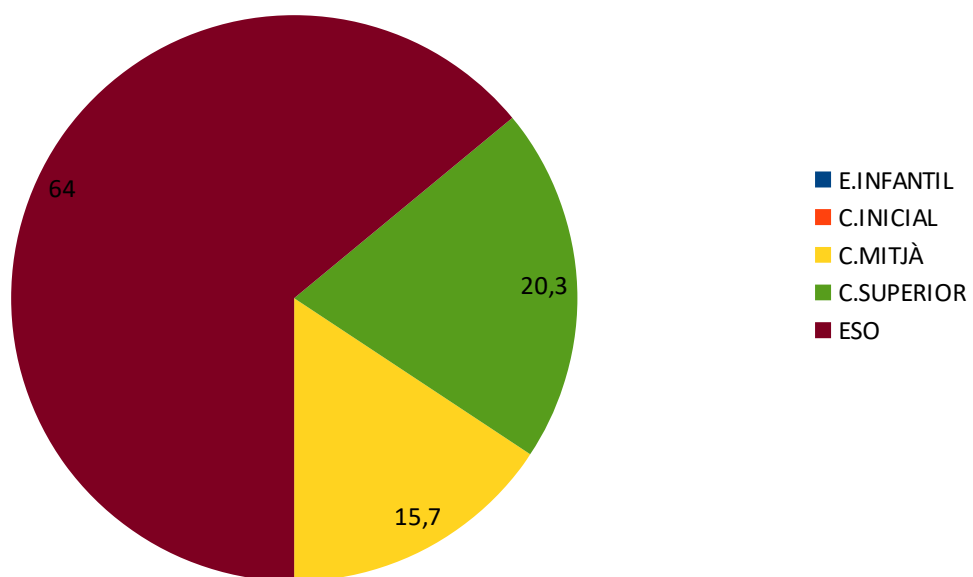
DURANT L'ANY COMPETEIXES EN UNA LLIGA?

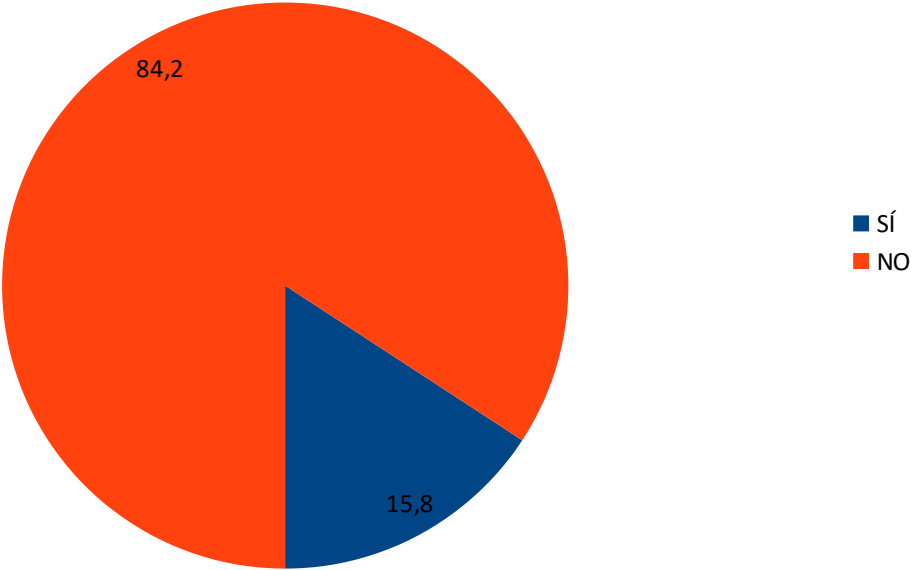
TENS ALGUNA D'AQUESTES DIFICULTATS PER PODER JUGAR A FUTBOL?

DES DE QUAN JUGUES A FUTBOL (EN UN EQUIP)?

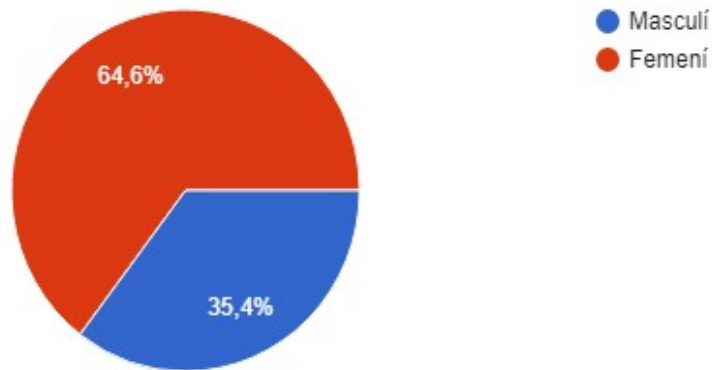
A L'ESCOLA JUGUES A FUTBOL?

8.3.2. Enquesta a la societat sobre les desigualtats i diferències entre el futbol femení i el masculí

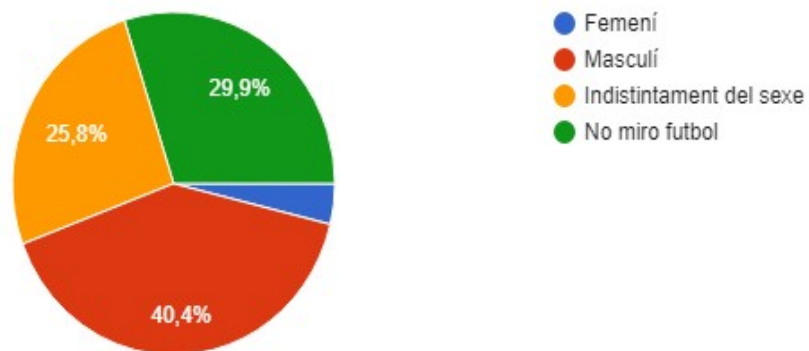
Sexe

314 respuestas

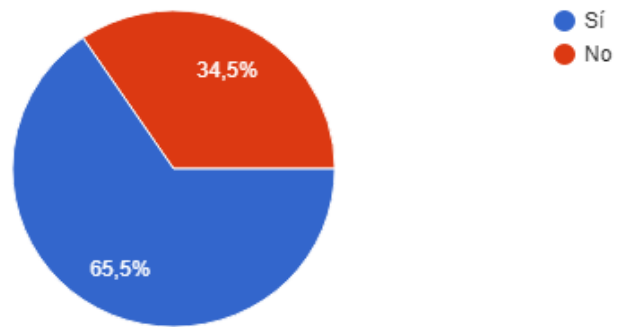
Acostumes a mirar futbol...

314 respuestas

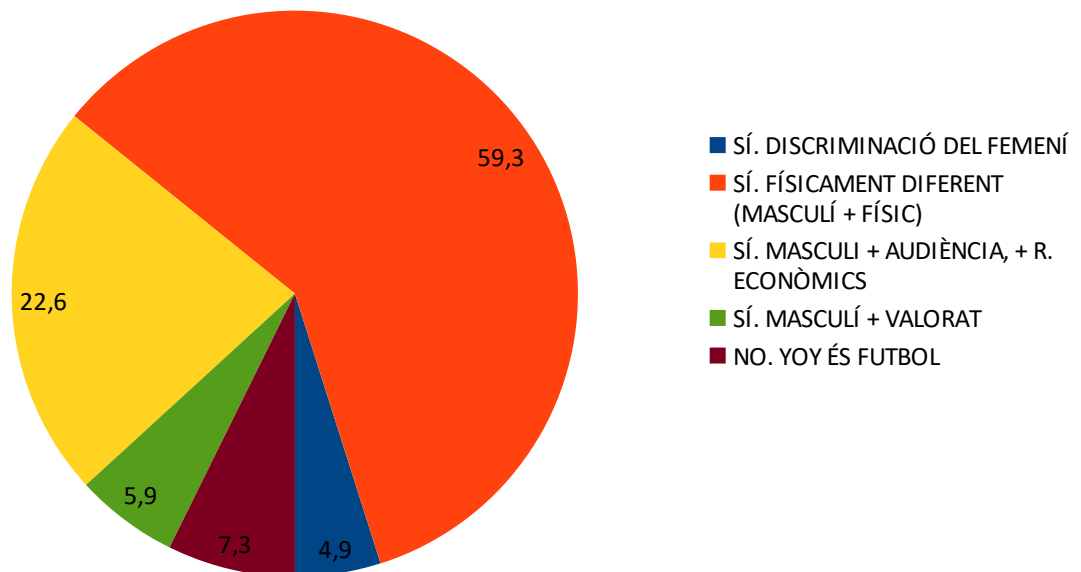

Creus que el futbol masculí és diferent al femení?

313 respuestas

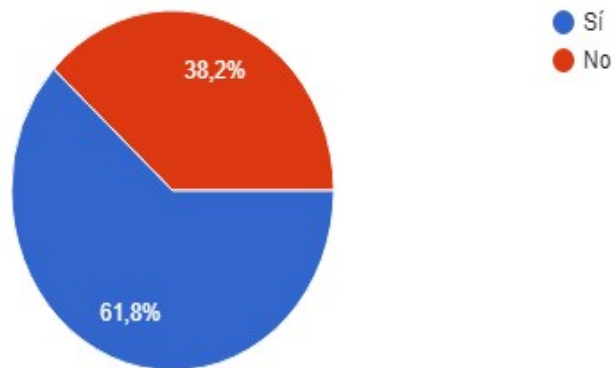

JUSTIFICA LA RESPOSTA ANTERIOR

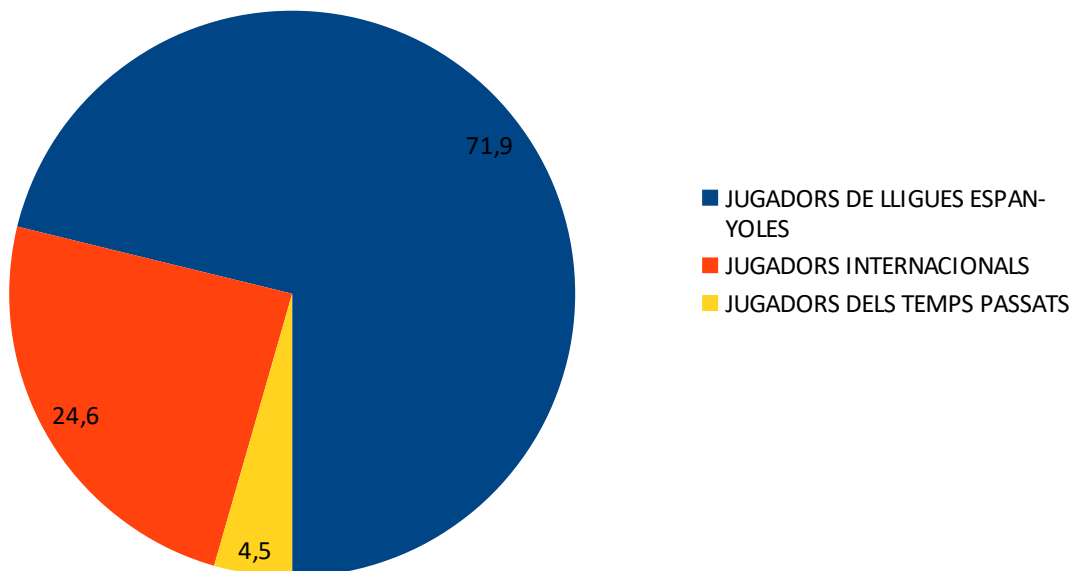

Coneixes algun jugador de futbol d'èlit?

314 respuestas

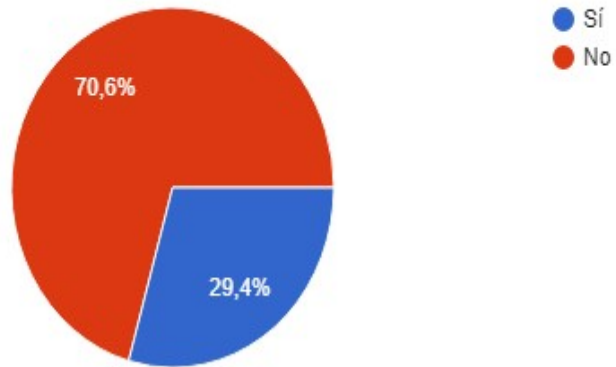

QUIN?

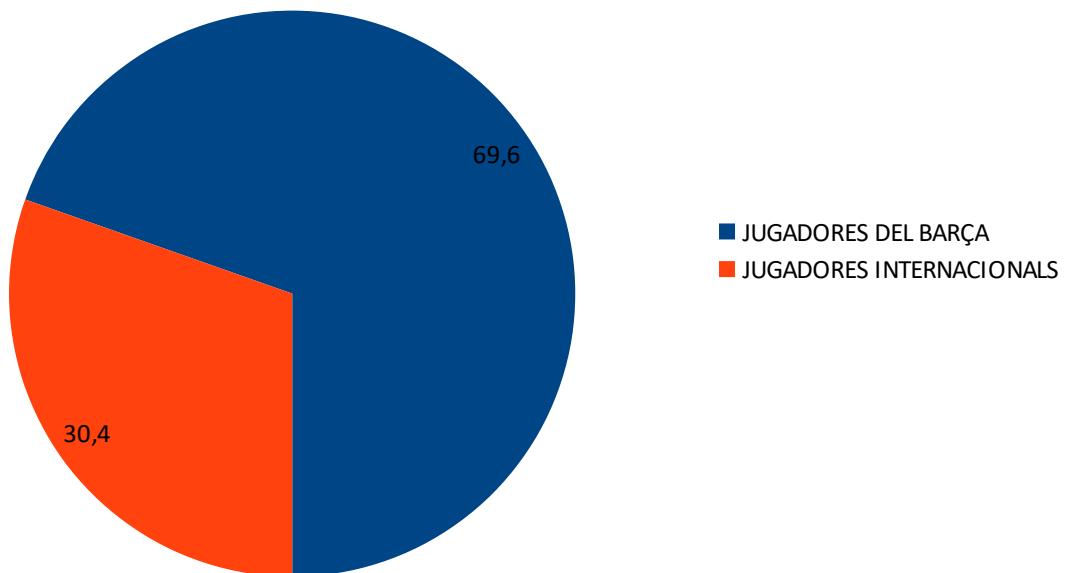

¿alguna jugadora?

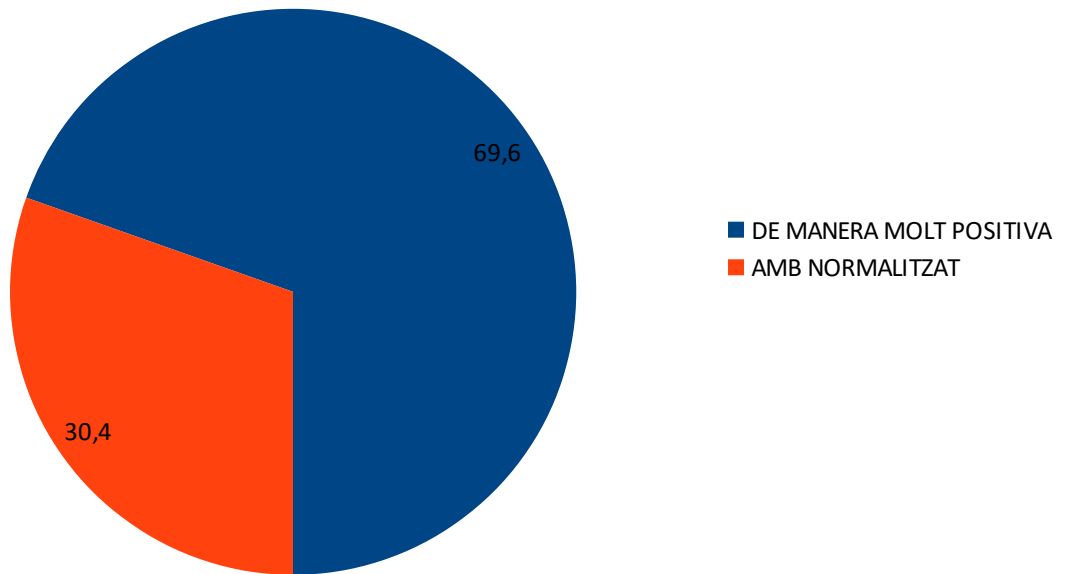
313 respuestas

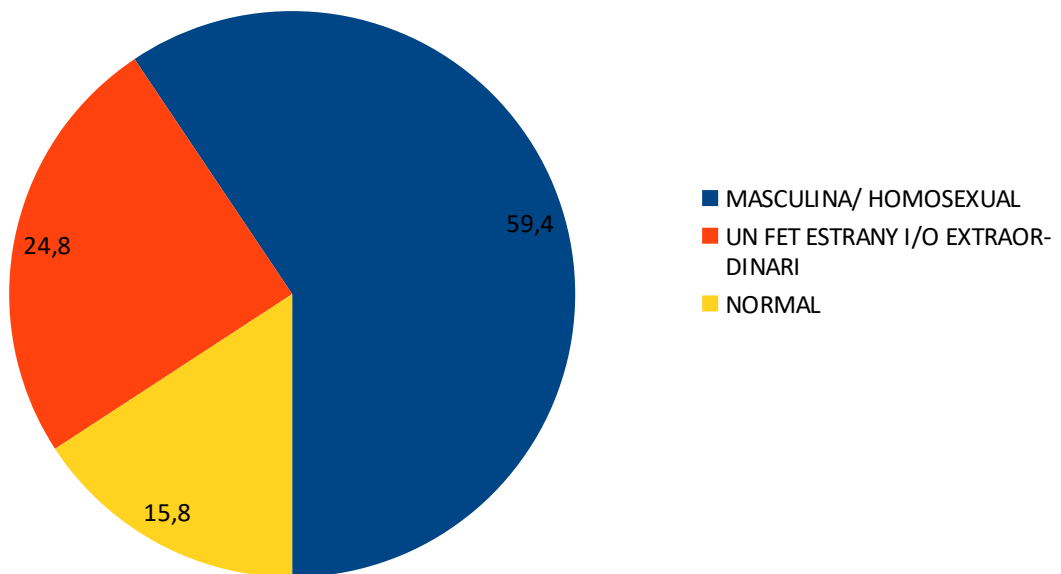
QUINA?

COM CREUS QUE QUALIFICA LA SOCIETAT UN NOI QUE JUGA A FUTBOL?

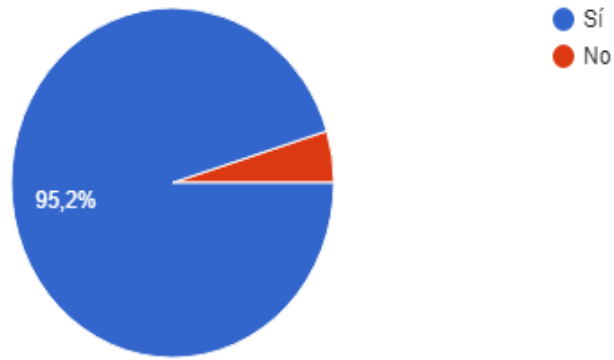

I A UNA NOIA?

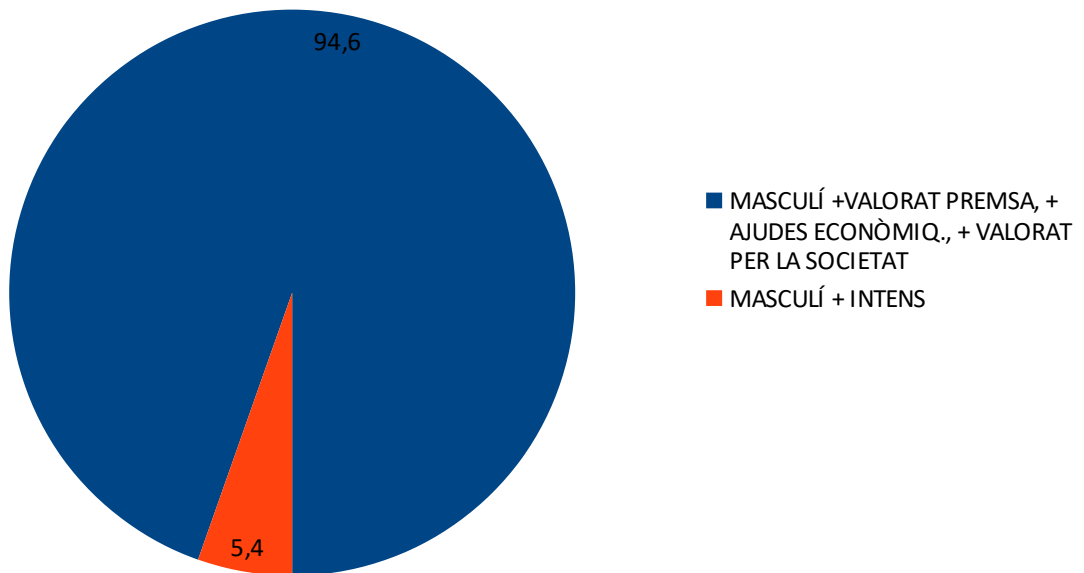

Creus que el futbol femení pateix desigualtats o discriminacions envers el masculí?

314 respuestas

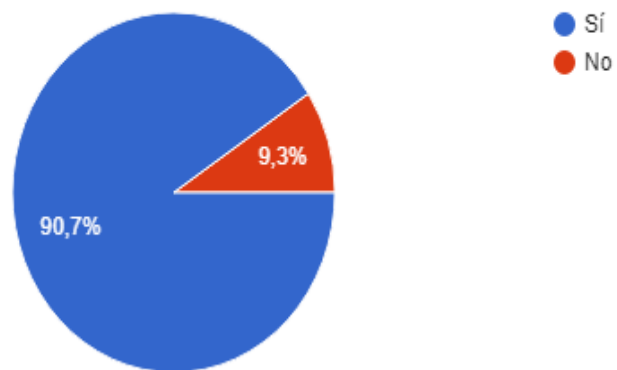

ARGUMENTA-HO

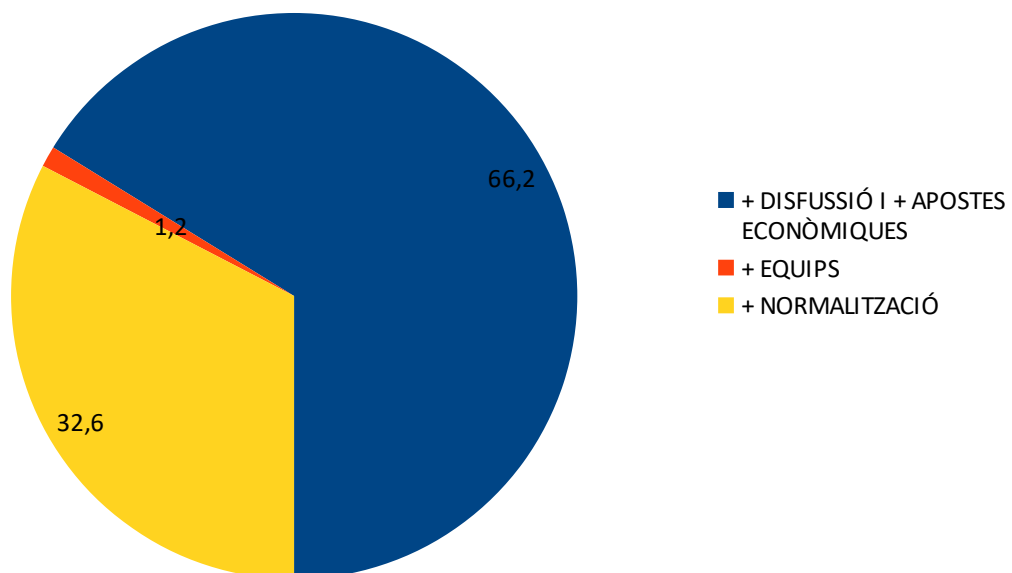

Creus que el futbol femení està augmentant en els últims anys?

313 respuestas

AMB QUINS FETS HO RELACIONARIES?

8.4. ARTICLES EXTRETS DE PERIÒDICS

Referent a la premsa escrita, he elaborat un recull de diaris de la biblioteca Lambert Mata de Ripoll del dia abans de la final de Champions masculina i el dia de després, igual amb la Champions femenina.

Articles en relació a la Champions femenina:

Las francesas suman su tercera Champions consecutiva tras derrotar al Wolfsburg en una prórroga apasionante

Remontada y triplete del Lyon

Wolfsburgo, 1
Schult, Boser, Fischer, Gensling, Maritz, Gamsandl (Wiedemeyer, 56), Graben-Hornen (Wulbert, 46), Dierckmann, Renschikovskij, Popp, Harder y Papp.

Olympique de Lyon, 4
Bouhadji, Bronn, M'Bock, Renard, Bacha (Cancrato, 64), Kamugisa (Van de Sanden, 95), Henry, Mancuso, Le Sommer (Ably, 114), Maja y Hegerberg.

Goles: 1-0, Harder (91); 1-1, Henry (97); 1-2, Le Sommer (99); 1-3, Hegerberg (103); 1-4, Ably (116).

Espectadores: 14.237 en el Valeriy Lobanovskiy Stadium.

Abitos: Jera Adamekova (CZE), Armentosi y Bacha (RUS), Maritz (RUS) y Renard (107) y espaldos por doble amariella a Popp (12) y 95.

Jordi Batalla

→ El Olympique de Lyon venció al Wolfsburg en la prórroga de la final de la UEFA Women's Champions League (1-4) e hizo de nuevo historia, ya que con su victoria se convirtieron en el equipo más laureado de la máxima competición continental con cinco títulos, tres de ellos consecutivos.

El triunfo de las francesas no fue nada fácil, ya que el Wolfsburg venía muy cara su piel, pero la aureola de favoritas que acompañaba al conjunto de Reynald Pedros se acabó trasladando al marcador final.

El duelo empezó con un Lyon más metido en el partido y llevando el peso de la posesión, pero no supo concretar las ocasiones de las que dispuso. Con el paso de los minutos, el Wolfsburg se encontró cada vez más cómodo sobre el terreno de juego del Valeriy Lobanovskiy Stadium y pudo empezar a lucir la conexión entre Popp y Harder, quien puso en apuros a la defensa gala con sus internadas. La noruega Hegerberg, estrella del Lyon, avisó con un buen remate de cabeza antes del descanso, pero no pudo abrir el marcador.

Tras el paso por los vestuarios, el Wolfsburg dio entrada a Wulbert para intentar buscar algo distinto en ataque, pero el Lyon volvió al césped con el objetivo de adelantarse cuanto antes en la final. Hegerberg y M'Bock tuvieron opciones para las francesas, justo después de que Gurnarsdóttir pivote de las alemanas, cayera lesionada.

Ampliaron su hegemonía en Europa y alzaron su quinto título continental

Gol fantasma de Le Sommer

Eran los mejores minutos del Lyon, volcadas a la portería de Schult, y hubo una acción para la polémica. En un córner, Le Sommer saltó más que nadie y su mate de cabeza pareció traspasar la línea de gol antes de que Mar despegara el peligro. La acción subió al marcador pese a las protestas de las francesas.

El equipo de Reynald Pedros guió apretando al rival y Le Sommer volvió a tener una clara oportunidad para marcar, pero la M'Bock siguió con su espectacular actuación y mantuvo la portería cero para llegar a la prórroga.

Frenesi en la prórroga

El tiempo extra empezó de forma inmejorable para el Wolfsburg gracias a un gol afortunado de Harder, pero Popp fue expulsado por doble amarilla y las alemanas se vinieron abajo. Henry, Le Sommer, Hegerberg y Ably dieron vuelta a la final y festejaron el nuevo éxito del Lyon en Europa.

Artículos referentes a la Champions masculina:

Sergio Ramos levanta la Copa de Europa rodeado de la plantilla del Real Madrid, ayer en Kiev. / REUTERS

El Madrid domina Europa con un equipo de leyenda

Los blancos baten al Liverpool (3-1) y ganan su 13ª corona continental, la tercera seguida. Cristiano sugiere que dejará el club

JOSÉ SÁMANO. Kiev El Real Madrid agrandó aún más su leyenda en Kiev al vencer al Liverpool en la final de la Champions (3-1), con dos goles de Gareth Bale y uno de Benzema, en un partido en el que la estrella de los ingleses, Salah, tu-

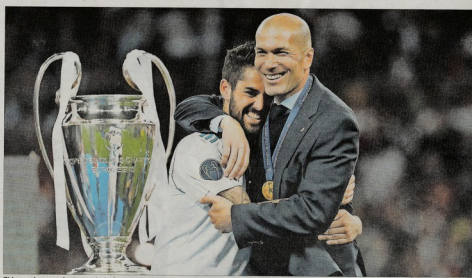
vo que retirarse lesionado a la media hora de juego. Con esta victoria, los blancos suman su decimotercera Copa de Europa, la tercera consecutiva, algo que no lograba ningún equipo desde el Bayern en 1976. El título corona también a Zinedine Zidane,

el primer técnico que consigue ganar tres Champions seguidas. La alegría de la noche la acompañó Cristiano Ronaldo, que al término del partido sugirió que eran sus últimos momentos en el Madrid: "Hablaré en los próximos días", dijo. PÁGINAS 45 A 52

48 EL PAÍS DEPORTES

Domingo 27 de mayo de 2018

FINAL DE LA CHAMPIONS

Zidane e Isco se abrazan ante la Copa de Europa. / PAVEL LOZOVNIKOV

"El gol de Gareth es mejor que el mío"

Zidane se muestra más que orgulloso con su plantilla y asegura no sentirse del todo satisfecho tras el papel en Liga y Copa

Un derbi en agosto por la Supercopa

La Supercopa de Europa se irá a Madrid. Eso seguro. Real Madrid y Atlético se disputarán el primer título oficial del curso el 19 o el 25 de agosto en Tiflis, Estonia.

aseguró que no hay secretos tras una gesta sin parangón en la historia de la Champions. "Solo mucho trabajo por detrás de todo eso, lo que siempre le dicho. Hemos ganado al PSG, Juventus, Bayern de Múnich y al Liverpool en la final. Lo que hemos ganado nadie lo ha hecho nunca", comentó.

Récord de Ramos

"Es un sueño cumplido. Una locura, tengo las mismas Ligas que Champions (cinco). Subamos que iba a ser un partido complicado con un gran rival que se ha vaciado. Tienen un entrenador que les teaches esa filosofía de esfuerzo", señaló Ramos. "Estoy muy agradecido con Dios porque lo que estamos viviendo son experiencias únicas. Cuando gana la primera Champions no me imagino que con eso a volver pasar. Quiero darle las gracias a la afición y a la gente que ha creído en mí", se sumó Isco. "No fue nada fácil, tenemos que estar orgullosos de todo el esfuerzo", añadió el portero costarricense.

"Hoy hemos demostrado en el campo el cariño que tiene la afición con nosotros. Este título es para ellos, porque sin ellos no habríamos hecho historia y vamos a seguir. El año que viene más", apuntó Marcelo. "Recordó cuando los Balón, Cerezo y Isco ganaban el título de la NBA tres temporadas consecutivas y decía que eran dinastías. Ahora a nosotros nos pueden llamar dinastía en fútbol. Es difícil explicar cómo me siento. Por eso lo

La final de la Lliga de Campions

La xilena de la seva vida

Beli s'erigeix en l'heroi amb els seus dos gols, però planeja anar-se'n del Madrid per ser suplent

MARCOS LÓPEZ
BARCELONA

Estava enfadat. I tenia raó. Gareth Bale, o això creia, perquè assistia a la seva segona final consecutiva de Champions des de la banqueta. Ja li va passar a Cardiff, a casa seva. Li va tornar a passar a Kiev, on ni tan sols va sortir a escalfar-se amb la resta de suplents. El Madrid lamentava les dues ocasions errades per l'eco quan Zidane va fer canvis en l'equip. Va entrar Bale i tot va canviar, perquè Karius, l'anònim i jove porter alemany (24 anys), figurarà a partir d'ara entre les celebracions del museu dels horrors de la Champions. No es podrà treure mai l'estigma perquè la dimensió dels seus errors el confinava a la tortura contínua.

És veritat que Bale, un davanter que mai no ha tingut l'estima del Bernabéu, va firmar abans la xile-

Zidane, sinó també del futbol mundial. Com si fos Bobby Robson el 1996 quan Ronaldo va firmar la jugada de la seva vida per dibuixar un gol ple de pur art. Zizou es va posar les mans al cap desbordat pel que acabaven de veure els seus ulls. Idèntic gest al de Sir Bobby. La capacitat de sorpresa que genera el futbol resulta infinita.

Evocant 'Zizou'

En la primera pilota que va tocar, Bale va rubricar la xilena de la seva vida. Per la dificultat, pel moment (el partit estava empatat a un) i per la bellesa del vol que va adquirir parentesc ja amb la mitja volca del Zidane jugador que va donar un altre títol europeu al Madrid. Però Bale no en tenia prou. L'empipament amb Zidane el va transformar en rebella permanent per dir-li, a la seva manera, és clar, que s'havia equivocat. Va necessitar, per descomptat, la com-

CHAMPIONS CANTADA

BIBLIOTECA LAMBERT

FINAL CHAMPIONS
R. MADRID
3-1
LIVERPOOL

→ Dos garrafales pifias del meta Karius ponen en bandeja la 13ª y tercera seguida del Real Madrid

→ La lesión de Salah merma a los Reds y doblete de Bale con un tremendo golazo de chilena

LA CAPITANÍA DEL BARÇA TIENE DOS PLAZAS LIBRES TRAS EL ADIÓS DE INIESTA Y 'MASCHE'

FINAL DE LA CHAMPIONS LEAGUE 2017-18

del R. Madrid
Manuel Bruña

KEYLOR NAVAS Providencial
Éxito el 0-1 del Liverpool en el minuto 23, cuando peor lo estaba pasando el Madrid. Atento, aunque tuvo algún problema en las jugadas a balón parado, como el gol de Mané.

CARVAJAL Lesionado
Se marchó entre lágrimas por lesión pasada la media hora del partido. Mientras jugó, se le vio con problemas en defensa y discreto en ataque.

VARANE Seguro
Buen partido del central francés. Siempre atento y no complicándose la vida a la hora de sacar el balón.

SERGIO RAMOS Contundente
No se dejó na en el tintero a la hora de frenar primero a Salah, que se lesionó en una falta del andaluz, y después a Mané con el que se las tuvo en un par de ocasiones.

MARCELO Liberado
Comedió en la primera media de partido, con Salah en el campo, se libero con la marcha del egipcio que le había superado en más de una

ocasión. Sin la estrella del Liverpool, Marcelo apareció mucho más en ataque.
MODRIK Clarividente
Gran partido del croata que siempre encontraba el camino de salida a la presión del Liverpool. Siempre buscaba y encontraba la mejor opción

Zinedine Zidane Floreado
Nueva Champions para el francés que no acertó con Isco como titular y vio como le solucionaba el problema Bale

para superar las líneas de presión del conjunto británico.
CASEMIRO Gris
Partido muy discreto del brasileño que no destacó en ninguna de las facetas del juego. De largo, uno de sus peores partidos en el Real Madrid.

KROOS Referente
El alemán fue el desatascador del Real Madrid en el centro del campo cuando más apretaba el Liverpool ofreciéndose siempre a sus compañeros.

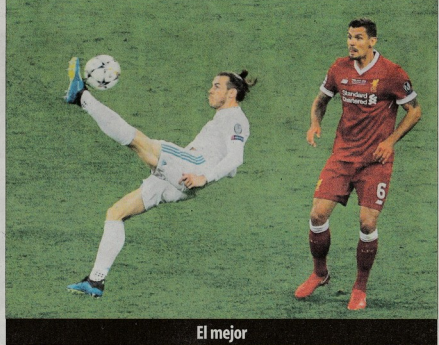
ISCO Apagado
Discreto partido del andaluz que solo apareció tras la lesión de Salah, con el Liverpool sin presionar tanto. Estrelló un balón en el larguero con 0-0 y luego fue sustituido por Bale. Cambio decisivo.

BENZEMA Clave
Cuando apareció él lo hizo el Real Madrid. Alrededor de él creció el equipo y aprovechó el fallo de Kantas para poner el 1-0 en el marcador.

CRISTIANO Combativo
No marcó, pero peleó siempre, intentó empujar el equipo arriba cuando peor lo estaba pasando. Tuvo un par de ocasiones para marcar, pero falló.

NACHO Cumpidor
Entró por el lesionado Carvajal y cumplió con su función en el lateral derecho. Mucha más presencia en labores defensivas que en ataque.

MARCO ASENSIO Testimonial
Salio en los últimos minutos con la final ya ganada por el Real Madrid.

El mejor

Gareth Bale, del banquillo a protagonista de la Champions

El auténtico héroe del Real Madrid en Kiev. Zidane prefirió apostar por Benzema e Isco como acompañantes de Cristiano, pero fue Bale el que le dio al Madrid la Champions. Salio desde el banquillo por Isco y tardó tres minutos en marcar un gol de chilena que fue el 2-1 y certificó el triunfo con el 3-1 en un

fallo del meta del Liverpool. El jugador británico ha acabado la temporada en un estado de forma espectacular y ahora habrá que ver qué pasa con su futuro en el Madrid. Parecía negro, pero tras su partido en la final de la Champions de Kiev, puede ser más blanco que nunca

Esports

FINAL DE LA LIGA DE CAMIONS

El Madrid colonitza Europa

Bale tomba un Liverpool sense sort i el campió repeteix

CARLOS NOVO
Kiev
Enviat especial

Real Madrid	Liverpool
3	1

Passaran anys i el madridisme en-
1 Keylor Navas 1 Karim

Esports

LA FINAL DE LA CHAMPIONS

Xoc de tridents

Els tres 'reds' han marcat més gols, i Zidane dubta entre Bale i Benzema

L'ATAC BLANC

CARLOS NOVO
Madrid

Els tres de la BBC són els millors amb diferència. Així va parlar a la roda de premsa de dimarts a l'Open Media Day del Reial Madrid Zinedine Zidane. Tot i això, les seves paraules no estan d'acord amb els seus actes i les seves últimes decisions. La BBC (Bale, Benzema i Cristiano) ha ju-

Sobre Cristiano no hi ha cap dubte. Va marcar en tots els partits de la Champions, però es va frenar en sec a les semifinals, on no va poder mullar. La temporada passada va ser un tro des de quarts fins a la final. Ha acabat la Lliga amb 26 gols i en va sumar quinze més a la Champions, a dos del seu rècord particular. A diferència de les finals de Lisboa i Milà, en aquesta, com va passar amb la de Cardiff, arriba molt afinat. Ha acceptat els descansos que li dona Zidane i el seu cos ho ha agraït. Va fer 33 anys al febrer, "però la meua edat biològica és de 23", va declarar al Media Day. Segons ell, no feia broma.

LA DAVANTERA 'RED'

RAFAEL RAMOS
Londres. Corresponsal

Quan Philippe Coutinho encara era al Liverpool, la davantera red era coneguda com els "fab four", tot un honor a la ciutat dels Beatles. La sortida del brasiler al Barça va ser per a molts seguidors una tragèdia, com si John Lennon o Paul McCartney haguessin fet les male-

tes mentre el mític grup musical encara estava unit.

Els Beatles segurament no haurien estat el mateix sense Lennon o McCartney, però el Liverpool ha sobreviscut sorprenentment be a la sortida de Coutinho. Fins i tot podria dir-se que ha crescut. No tant a la Lliga, on ha acabat quart darrere del campió Manchester City, el Manchester United i el Tottenham, com a la Champions (un torneig que li agrada, com al Madrid), on va eliminar contra pronostic els de Guardiola i es va desfer del Roma, botxi del Barça.

Els "fab four" es van quedar reduïts als "three fab", però han continuat fent música futbolística marcant 90 gols en totes les competicions (Salah 44, Firmino 27 i Mané 19), i 57 a la Lliga (32, 15 i 10). Al llarg de la seva il·lustre història, decorada amb cinc Copes d'Europa, el Liverpool ha tingut fabulosos duos atacants: Toshack i Keegan, St John i Hunt, Dalglish i Rush. Però tridents? Només als seguidors d'una certa edat els veia la ment un possible millor

COL·LECCIÓ DE FOTOGRAFIES DE LA FINAL DE LA CHAMPIONS

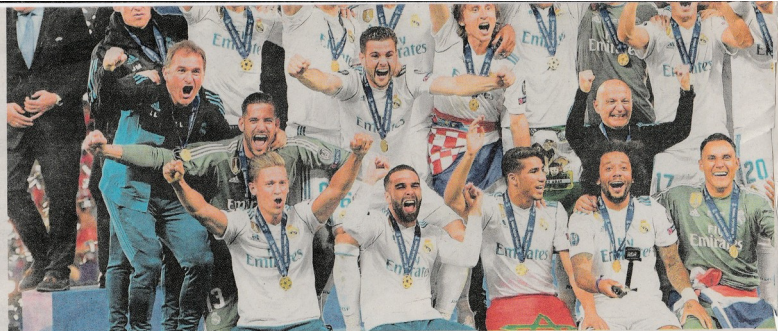
reth Bale de xilena a Kiev.

"Un equip que es va plantar a la final jugant ara bé, ara malament. Amb gols preciosos com aquell de Cristiano Ronaldo, també de xilena, a Tori, i errors dels rivals difícils de creure, com aquell del porter del Bayern Ulrich. Amb errades arbitrals a favor i caràcter competitiu. Bàsicament, un equip que sap aprofitar-ho tot. Com si hagués fet un

Zidane va apostar per Bale i el gal·lès va donar-li la raó amb dos gols

pacte amb el diable quan un grup d'aficionats el va fundar en una rebotiga de la Calle de Alcalá, perquè la moneda sempre caigués de cara. La final de Kiev certifica que Zidane, nascut a la barriada marselesse de La Castellane amb el futbol com a gairebé única plataforma per sortir de la pobresa, va ser tocat pels déus. El francès va ser presentat un 4 de gener del 2016 i en pocs mesos ja aixecava una Champions, fent del Madrid el primer equip des del Bayern (el 1976) que guanyava el títol tres temporades consecutives.

Va ser una final per resumir tot el que és aquest Madrid, un equip que exaspera els rivals, ja que no guanya amb un domini aclaparador. No s'imposa entrant pels ulls i deixa sempre assignatures per aprovar que obren debats sobre l'estil, els arbitratges o el joc net. Però mentre els altres s'estiren dels cabells, el Madrid guanya Champions tal com ho sol fer sempre, en aquelles temporades en que no brilla a la Lliga. I això que el Liverpool va fer tot el que va poder. Els anglesos van ser superiors fins que Salah es va lesionar a l'espatlla després de ser arrossegat per un Sergio Ramos que no va veure ni la groga per una acció que va ser tant o més clau que els gols. Amb Salah, els reds van ofegar un Madrid que no sabia com controlar el par-

El Madrid mai rebutja els regals del rival

Zidane guanya la seva tercera Champions consecutiva gràcies a un Gareth Bale estel·lar, la lesió de Salah i les errades del porter del Liverpool (3-1)

tit. Zidane havia apostat pel toc d'Isco, per la seda de Modric, pel control de pilota contra un Liverpool elèctric que mossegava al mig del camp i sortia ràpid gràcies a Firmino, Sané i Salah. Però sense l'espèci, Klopp va haver d'apostar per Lallana. I el Madrid va saber fer seu el relat del partit gràcies a Kroos i els moviments llestos de Benzema.

Ningú va marcar, però, fins a la segona part, quan el davantier francès va fir-

mar un gol que seria còmic, si no fos perquè condemna un jove porter, Karius, a l'infern de la burla: a la presó de ser recordat per una errada impròpia d'un professional. Quan va voler entregar la pilota amb la mà a un company, va topar amb la bota de Benzema. Un gol que no va aconseguir forçar el Liverpool a treure la bandera blanca. Sense Salah, va ser el senegales Mané qui va liderar la revolta anglesa, topant un altre cop amb

Ramos, i marcant l'empat en aprofitant un remat de cap de Lovren a la sortida d'un córner.

Però el cor del Liverpool era poca cosa, comparat amb el destí guanyador d'un Zidane que va treure Isco i va apostar per Bale. I el gal·lès va decidir la final amb dos gols inoblidables. Un per la manera de rematar de xilena la entrada de Marcelo. I l'altre, perquè costa entendre com un xut centrat va acabar al fons

FINAL DE LA CHAMPIONS LEAGUE 2017-18

Así batió Karim Benzema a Loris Karius tras el grave error cometido por el portero alemán del Liverpool en el primer gol, obra del francés y que encarriló la final de Champions para el Real Madrid

FOTO: AP

La flor de Zidane huele a Loris Karius

El fútbol del día en una final

Domingo 27 de mayo de 2018

EL PAÍS 49

FINAL DE LA CHAMPIONS

Dos calamidades de Loris Karius

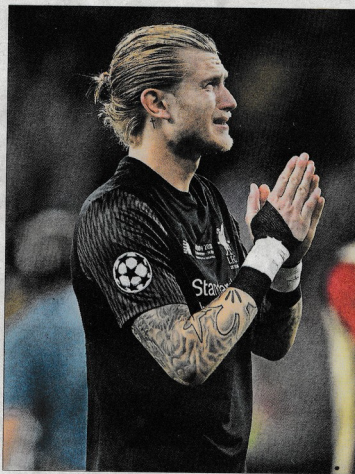
El portero del Liverpool hundió a su equipo al cometer dos errores garrafales

DIEGO TORRES, Madrid
Los pases de Toni Kroos no iban a ninguna parte en la noche de Kiev. Esto era noticia. El alemán no estaba inspirado. En el minuto 51 perfiló su estampa pálida, hizo un golpeo de salón, y envió el balón en profundidad a Benzema. Demasiado largo, fue a las manos de Loris Karius. El portero del Liverpool recogió la pelota de su paisano y procuró salir jugando rápido echándose a un compañero que iba a su derecha. La pelota apenas había salido de sus manos cuando Benzema estiró el pie y la desvió. Karius se giró y se quedó mirando el espectáculo a punto de emitir un chillido. El balón entró dulcemente entre los tres palos. Ante el estupor general, Benzema celebró su acceso a la gloria a costa del error más garrafales que se recuerda en una final de Champions en lo que va de siglo.

Karius dedicó su energía a culpar al árbitro, al juez de área y al linier. Les culpó de algo. De no sancionar la vehemencia de Benzema, tal vez. El hombre estaba desencajado. Fuera de sí. Debía

resultarle imposible poner atención en lo que sucedía en la cancha porque le metieron todo lo que le tiraron. En el minuto 83 el mismo se metió el gol definitivo en contra. Fue un tiro de Bale desde 40 metros, centrado. En lugar de desviarlo puso las manos blancas. Las muñecas se le doblaron y la pelota fue otra vez dentro. El 3-1, cuando el Liverpool merodeaba el área madridista, supuso la sentencia. Los niños vestidos de rojo lloraban en las tribunas. El portero se tapaba la cara escondiéndose dentro del cuello de su camiseta. Jürgen Klopp, en la banda, miraba el universo desde sus gafas empañadas, como intentando descifrar un código secreto. Él había fichado a Karius, de 24 años, en el verano de 2016. Le había traído precedente de su viejo club, el Mainz 05, y le había defendido ante su evidente bisoñez.

Nada hacía pensar que el jugador más insignificante de la final se convertiría en el protagonista del espectacular fracaso que decidiría la final más accidentada que se recuerda. Ni cuando Mohamed

Karius pide disculpas a la afición del Liverpool. / L. GRIFFITHS (GETTY)

Salah se rompió se habían desanimado los hinchas ingleses.

El coro cantaba *L'Estate Sta Firmino* con esa energía y ese sentido de la armonía que inculca la iglesia protestante, la cultura del himno litúrgico y el folclore de las

Islas Británicas. A todo pulmón, *allez allez*, mientras el idolo, Salah, yacía tendido en la hierba llorando desconsolado, pidiendo el cambio, y Lallana calentaba en la banda para alterar definitivamente una final sucesivamente

te alterada por los imprevistos.

Trabado con Ramos en la pugna por un balón colgado, el máximo goleador de la Premier —32 goles en 36 partidos—, estrella indiscutible del Liverpool y futbolista de moda, se acababa de luxar el hombro izquierdo en la caída. Las lágrimas le bañaban el rostro. Hacía pucheros mientras los médicos le acompañaban camino del vestuario, imaginando que seguramente se perdería mucho más que los más de 60 minutos que le quedaban al partido de Kiev. Se perdería el Mundial de Rusia.

La baja de Salah desmontó el plan de Klopp porque obligó a Firmino, nueve nominal con funciones de falso nueve, a ejercer de nueve puro. Sin más atacantes de calidad en el banquillo, el técnico se vio obligado a sustituir al lesionado con un interior, Lallana. El paso del 4-3-3 al 4-4-2 desplazó a Firmino diez metros hacia adelante, privándole de intervenir en el juego todo lo que acostumbraba. El brasileño, encargado hasta entonces de articular los ataques recibiendo el primer pase, ganando tiempo a la jugada y dándole continuidad con entregas muy inteligentes a Mané y Salah, se quedó más descolgado. Lo sufrió el Liverpool, que defendió mejor replegado pero no encontró salidas.

Lo sufrió el Liverpool hasta que lo reemplazó su propio portero, Loris Karius. Cuando el árbitro pitó el final el hombre demolido se dirigió a su hinchada juntando las palmas y pidiendo perdón en inglés: *please forgive me*.